

سید الخیر

مازیگر کتاب پلورنخی

د کتاب نوم: ناخرگند دهلیز
لیکوال: نهار سوتار
ژباړن: طارق نجیب
ډیزاین چارې: صادق الله صادق
خپرنډوی: مازیگر کتاب پلورنخی
چاپ کال: ۱۳۹۵ / ۲۰۱۶م
چاپ شمېر: ۱۱۰۰
خپرونو لړ: ۴۶

د چاپ حقیق ځمکنډی

Ketabton.com

دهلیز

ی هېواد سره یوځای کړ!

ال: نهار سوتار

ن: طارق نجیب

خانگهري مننه!

- شرافت نجیبي، چې ښې مشورې راکوي.
- نظيف الله بلال، تر بل هر چا يې ډېر هڅولی يم.
- عبدالصبور مومند، چې تل يې زما ليک ستایلی.
- سبحان کاموال، چې په ژباړه کې يې راسره مرسته کړې.

ډالی

گران او قدرمن ورور

ډاکټر شمس نجیب ته!

چې د ژوند په هر ډگر کې زما لارښود دی.

ط. نجیب

د کتاب په اړه

په ۱۹۷۹ کال کې افغانستان د ستر او وحشي کورنيو جگړو ښکار شو. دا جگړې تر څو لسيزو اوږدې شوې چې په پايله کې يې دا هېواد په سياسي بې ثباتۍ، گډوډه مشرۍ او سخت خطر خواته وغورځوه. سلگونه زره ملکي وگړي ووژل شول او ميليونونه نور مهاجر شول. ټولې نړۍ دا فکر کاوه چې تاوتريخوالی د افغانستان دويم نوم دی.

د پاکستان له مهاجرو کيمپونو څخه يوڅو افغان ماشومان د يو خوب په لټه شول چې دوی وکولای شي خپل هېواد يووالي او امن په لور راولي. چې ددې خوب رښتيا کېدل د کرکټ په لوبه کې وليدل شو. دې ماشومانو کرکټ زده کول پيل کړل او د هررنګه خطر او خنډونو سره يې مبارزه وکړه او د افغان ملي کرکټ لوبډله يې رامنځته کړه. هغوی د افغانستان بدلولو په سفر ووتل او دا د لوبو په نړۍ کې يوه زړه رابنګونکې کيسه پيلوي.

دا کيسه د افغان کرکټ لوبغاړو ده چې د پاکستان مهاجر کيمپونو څخه راپورته کيږي او نړيوال جام ته لاره پيدا کوي. نهار سوتهر د کرکټ دا سفر په ډير مهارت کښلی دی او د افغانستان په اړه يې د نړيوالو فکر بدل کړی. دا کتاب يوه الهامي کيسه بيانوي چې د هرې لوبې خوبونکي د خوښې وړ وگرځي.

دا کيسه د افغان کرکټ لوبډلې حيرانونکې کيسه بيانوي چې څنگه يې له صفره پيل کړه او د نړۍ ۱۰ غوره لوبډلو کې يې ځانته ځای پيدا کړ. نهار سوتهر دا کيسه يواځې په کرکټ نه راڅرخوي بلکې په دې سربيره د افغانستان سياسي، مذهبي او رواجي اړخونو ته يې هم اشاره کړې ده. دا د هغه افغان کرکټ لوبغاړو کيسه ده چې تر اوسه همداسې نا ويل شوې پاتې ده، لکه د حميد حسن، محمد نبي او کریم صادق .

يو څو خبرې

په هغه وخت کې چې کرکټ په افغانستان کې زور واخست نو فيسبوکيانو او ځينې وخت رسنيو په دې بحثونه پيل کړل چې کرکټ لوبه چا افغانستان ته راوړه؟ ملي لوبډله څنگه منځته راغله؟ چا ورته کار کړی؟ او څومره کار يې ورته کړی؟ چا ورسره پکې مرسته کړې او چا ډير هڅولي دي؟ ځکه کله چې يوه ميوه پخه شي نو هر څوک يې د شکولو هڅه کوي او دې ته نه گوري چې ټول کال چا اوبه ورکړې او پالنه يې کړې. د دې لوبډلې لپاره له انفرادي کارسربيره حکومتونو څومره ونډه درلوده؟ طالبانو تر کومه حده په دې برخه کې مرسته کړې او ولسمشر کرزي ورته څومره پاملرنه کړې؟ ددې ټولو پوښتنو ځواب به په دې کتاب کې پيدا کړئ.

د دې کتاب منځنۍ پاڼه کرکټ ده خود دې تر څنگ په پاکستان کې د افغانانو مهاجر ژوند، د هغوی ستونزې، همدا رنگه په افغانستان د روسيې بريد، کورنۍ جگړې، د طالبانو حکومت کې د افغانانو حال او په افغانستان د امريکا بريد او سيبونه په لنډ ډول روښانه شوي.

د کتاب منځنۍ کرکټر تاج ملوک عالم دی او ورسره کریم صادق، رييس احمدزی، الله داد نوري، اعظم خان، محمد نبي، حميد حسن اوسميح الله شينواری د افغان کرکټ ملي لوبډلې پر مخ بيولو کې نه سترې کيدونکې هلې ځلې کړي دي.

افغانستان ډير کار ته اړتيا لري، که هره ورځ هر کس ۱۸ ساعته کار وکړي او په سمه توګه يې وکړي نو بيا کيدای شي راتلونکو ديرش کلونو کې يو څه بدلون راشي. د افغان کرکټ ملي لوبډلې رامنځته کولو لپاره هم هغوی ۱۶ کاله کار کړی دی. دې ځوانانو د صفر نه پيل کړې وه. کرکټ لوبډله دې د ټولو افغانانو لپاره يو مثال وگرځي چې دوی څومره

زیارکنلی او یوې سپیڅلې موخې ته د رسیدو لپاره یې هر رنگه ستونزو سره مبارزه کړې.

که کریم صادق په یوه یا څو لوبو کې ونه ځلیده نو څه وشول، هغه وخت کې چې د افغانستان لوبډله تر ټولو شاته وه او د هغوی د لوبو نه هیڅوک خبر نه ول، له هغه ځایه تر دې ځایه چا راوړسوله؟ هغه وخت کې کریم صادق وو چې مونږ او تاسو ترې خبر هم نه وو او په هره لوبه کې یې ښې منډې جوړولې. زه کریم صادق سره مخامخ نه پیژنم او نه ترې دفاع کوم، زه یواځې رښتیا وایم. د کریم صادق یادونه مې ځکه وکړه چې لوبه کې د نه ځلیدو وروسته ورپسې فیسبوکیان بدې ردې وایي. که نن کریم صادق ونه ځلیده او سبا بل کوم تکړه لوبغاړی ونه ځلېږي نو عکس العمل به همداسې وي؟ هر څوک باید خپل گریوان کې سوچ وکړي چې مونږ د هېواد لپاره څه وکړل؟

رییس احمدزی، کریم خان صادق، نبي عیسی خېل، سمیع الله شینواری، الله داد نوري اونور د دې کیسې فرعي کرکټرونه دي، چې هلې ځلې یې کړي او له سختو پړاونو راتېر شوي.

ناڅرگند دهلیز د کرکټ ځانگړې اصطلاح ده، چې تاسې به د دې کتاب تر لوستو وروسته پرې ښه وپوهېږئ!

درناوی

طارق نجیب

توبونه برید وکړي او خطا یې نه کړي. که څه هم لوبه د ویسټ انډیز په ګټه بنکاریده خو د ویکټو نشتوالی یوه اړینه ستونزه وه.

په دې وخت کې مازیګر شوی وو، لمر هم په ډوبیدو وو. ویسټ انډیز لپاره په پنځه توبونو پنځه منډې پاتې وې، یانې په توپ یوه منډه باید واخیستل شي. موزلي د توپ سره بیت تاو کړ خو یواځې یې د پیچ نه دوږه پورته کړه. هغې غوښتل چې لوبه په شپږیزه او په خوند سره پای ته ورسوي. که څه موزلي بیت ډیر تیز تاو کړی وو خو څنگه چې هغې تصور کړی وو چې توپ به د خلکو ناست ځای ته رسوي خو هغسې ونه شول، د توپ وهلو سره بیت ټک غږ پورته کړ او توپ تر ډیره په هوا کې ورک او بیا د لوبغاړي لاسونو کې چې توپ وهونکي ښي لورې ته ولاړ وو، پریوته. توپ رانیونکي ځان هم په تکلیف نه کړ په هماغه ځای ولاړ او توپ یې راوښو.

د انگلستان نور لوبغاړي د لرې څخه رامنډې وهي او توپ اچونکي او توپ رانیونکي ته شاباسي ورکوي او لکه بریا چې لمانځي. موزلي اووم لوبغاړې هم وسوځیده. دا لوبه چې د ویسټ انډیز په ګټه بنکاریده اوس د انگلستان چانسونه هم ډیر شوي ول. ویسټ انډیز ته په څلور توبونو پنځه منډې پاتې وې تر څو بریا خپله کړي. آین بېشپ نهم توپ وهونکې میدان ته راغلی وو. بېشپ ته هم مالوه شوه چې څومره کړکيچن وخت کې میدان ته راغلی دی.

دواړه غاړو لوبغاړي ښه وارخطا ول. موزلي چې همداوس سوځیدلی وو، لاس کې هلمټ او سر ښکته نیولې میدان څخه روان دی. د هغې ټول بدن په خولو کې ډوب دی. بېشپ هغې ته لاس ورکړ، موزلي مسکې شو او ورته یې وویل:

"د ځلیدو وخت دې دی ملګریه!"

بېشپ میدان ته راغی، د پیچ منځ کې یې د بیت په څوکه یو څه وټکول. زیاتره لوبغاړي لوبې ته راتلو سره یو څو توبونه لوبوي تر څو گرم شي خو بېشپ سره دغه وخت نه وو. هغه د پیچ بلې غاړې ته ورغی تر څو

۱ شاته کیسه

د کرکټ په یوه ورځنۍ لوبه کې شپږ سوه او یا زیات توبونه وي چې زیاتره د واید یا نو توپ اچول یې شمیر زیاتوي، لکه واید توپ د توپ وهونکي د ساحې څخه لري وي. یوه لوبډله درې سوه توبونه اچوي او باید درې سوه توبونه ووهي. توپ اچونه او توپ وهنه تر اووه ساعتونو وخت نیسي او لوبه په اخري توپ پای ته رسیږي. د کرکټ مینه وال تر اخري شیبې لوبه تعقیبوي او لوبغاړي هم هڅه کوي تر څو په میدان کې وځلېږي. د مینه والو او لوبغاړو همدغه سیناریو د ۱۹۹۰ کال د مارچ دریمې نیتې په لوبه کې کتل کیدای شول. د انگلستان د کرکټ ملي لوبډله ۴۰۰۰ مایله لرې د هاغه وخت غښتلې لوبډلې یانې ویسټ انډیز سره لوبې لپاره هلته تللې وه. دا نړیواله یوه ورځینۍ لوبه د جمایکې کینګسټن ښار په سبينا پارک یې شوې وه. د انگلستان لوبډلمشر ګراهم ګوچ پچه وگټله او توپ وهنه یې پیل کړه. د گرمۍ لمر هم خپل زور ښوده. د انگلستان لوبغاړي گرمۍ لاندې کړي ول لکه په مشکله چې ساه هم اخلي خو بیا یې هم په پنځوس اوروونو کې ۲۱۴ منډو هدف وټاکه.

د توپ اچونې پر مهال هم د انگلستان لوبډلې د گرمۍ سره لاس او ګریوان وې. توپ وهنې ته د ویسټ انډیز توپ وهونکي ویو ریچارډ او جیف ډجن راوتي ول او وروسته بیا نور... تر څو اخري اوور راورسیده. اخره کې ریچي ریچارډسن او ازرا موسلي توپ وهنې ته ولاړ ول، د ویسټ انډیز لوبډلمشر ریچارډ خپل ملګري ته وویل تر څو د اوور په شپږ واړه

خپل ملگري ريچي ريجارډسن سره خبرې وکړي. هغوی په ډير جدیت يو پلان جوړ کړ.

بیشپ توپ وهنې غاړې ته د ویکتو مخې ته ودرید او توپ اچونکي ته منتظر شو. هغه داسې ښکاریده لکه لوبه چې گټلی شي. د هغې په لومړي توپ هغې غوښتل چې سویپ شات ووهي خو توپ د ویکت کيبر لاسونو ته ورغی او ډير زړ يې د ویکتو په لور رامنډه کړه، بیشپ هم بیرته خط سره ودرید چې رن اوټ نه شي. اوس یواځې په درې توپونو پنځه منډې پاتې شوې.

لوبه د انگلستان په لوري کړه شوه، تبصره کونکو په نړيوالو تلویزونونو داپوښتنه کوله،

"آيا انگلستان دا لوبه خپلولاى شي؟"

بیشپ پوه شو چې باید په هوښیاری لوبه وکړي او باید خطرناکه شاتونه ونه ووهي. هغه په داسې حالاتو کې و چې هر يو کرکټ لوبغاړې غواړي په داسې وخت کې لوبه وکړي. د هغې لوبډلې دا لوبه گټلی شوه او هغه هم کولای شي اتلولي خپله کړي. بیشپ خپل شاوخوا لوبغاړي څارلي ول چې کوم ځای کې توپ ویستلو امکان شته.

ورپسې توپ يې خپل ښې لوري ته د دوه لوبغاړو تر منځ کوم چې دې څارلي و، ووهه. توپ تر سرحده ونه رسیده خو دومره وخت پیدا شو چې دوه منډې جوړې کړي. بیشپ خپل ملگري ته اشاره وکړه،

"زما منډو ته هم گوره او خپل ژوند لپاره منډه وهه. په دې وخت کې رن اوټ نه شو زغملای." بیشپ ورته وویل.

دوه توپونه پاتې ول او ویسټ انډیز ته لوبې گټلو لپاره درې منډې پاتې وې. په ټوله لوبغالی کې چپتیا خپره وه. میلیونونه خلک هم د تلویزونونو مخې میخ وهلې ناست ول، تبصره کونکو ویل، "دوی به خاماڅا دلته منډه جوړوي."

ورپسې توپ خو بیشپ هیڅ ونه لیده چې په کومه لاره د ویکت ساتونکي لاسونو ته لاړ. د ویسټ انډیز ۲۱۲ منډې وې او ۷ لوبغاړي يې سوځیدلي ول او اوس داسې ښکاریده چې انگلستان به لوبه گټي. یو وروستې توپ پاتې و، او ویسټ انډیز باید درې منډې پرې کړې وې.

د سبینا پارک میدان ته راغلي ټولو مینه والو سا گانې بندې وې. اخري توپ د لوبې پرېکړه کونکې وو. د انگلستان توپ اچونکي انگس فریزر اخري اوور ډير ښه وباسه. د هر توپ اچولو وړاندې به يې د نورو ملگرو سره مشوره کوله چې کومې لورې ته توپ غورځوي او هغې باید کومې لورې ته ودرېږي او ویسټ انډیز دې ته پرېنږدي چې اخري څو منډې جوړې کړي. د انگلستان لوبغاړي یو څه ارامه ښکاریدل لکه له داسې حالاتو څخه ډير ځله تیر شوي وي.

بیشپ څر اسمان په لور بره وکتل. او اوس د یوې معجزې لپاره هم کافي وخت نه وو. زرگونه خیالونه يې ذهن ته راتلل. خو پوښتنه دلته ده چې ولې لوبغاړي غواړي په داسې یو مغز زېښونکې حالاتو کې لوبه وکړي؟ د لوبې وروسته به د یو اتل په څیر وي که یو بایلونکی؟ خو ښه خبره دا وه چې هر څه به له یوې دقیقې وروسته پای ته ورسېږي.

د توپ اچونکي منډه تر توپ وهلو پورې یواځې پنځه ثانیه وخت وي. لمړۍ ثانیه کې فریزر یو څو قدمه واخیستل، دهغې بوتانو لاندې واښه پراته او بیرته ودریدل. بیشپ د فریزر په لاس کې توپ کې سترگې خښې کړې وې. دویمه ثانیه کې فریزر منډه تیزه شوې وه، هغه تقریبا نیمایي لاره وهلې وه. بیشپ چې به شات ووهي او خلک به چغې کوي، فکر کاوه.

هغې ډير دقت د فریزر په لاس کې بال باندې وو. دریمه ثانیه کې فریزر لا اوس هم منډه ووهي. هغه تقریبا پیچ ته رسیدلی، هغې ته رایاد شول چې خپلو ملگرو سره په دې مشوره کړې وه چې هغه به توپ د ویکتو بهر خوانه په نرۍ کرنۍ په لور غورځوي. بیشپ خپل بیټ په شا بوتو او داسې لکه چې هر څه يې نږدې راځي نو ووهي به يې. څلورمه ثانیه کې فریزر په منډه

کې ځان پورته کړ او مټ يې تاو کړ او توپ لکه دوی چې پلان کړی وو چې لورې ته وغورځوه. بيشپ يو څو ميلي ثانیو کې فکر وکړ چې په کوم لور يې ووهي. څلور نيمه ثانيه کې تر څو ډير ناوخته نه شي، بيشپ خپل بيشپ رامخې ته کړ او توپ يې پرې بښي لورې ته ووهه. تک... توپ والوته. ليدونکي د خپلو ځايونو راولاړ. دوه درې ثانيي وروسته توپ ځمکې ته ورسیده او په اسانۍ پرې سره خوا کې پريوت. په لوبغالی کې يو شور جوړ شو. بيشپ د نن اتل وخت.

"او دا دې څلوريزه شوه!" تبصره کونکو په تلویزونونو کې د زړه له تله چغې وهلې. "ويست انډيز ډيره خطرناکه لوبه خپله کړه، بيشپ څه يوه وړتيا وښوده"

د هاغه وخت ليونتوب هيڅوک نه شي هيرولای. دا شپه د کرکټ د ريکارډ په کتابونو کې ثبت شوه. د فريزر اخري اوور او د بيشپ څلوريزه د هاغه ورځې نه وروسته تر څو اونیو د خلکو او د هر چا په خولو کې وه. خو د کرکټ څيړونکي وايي چې ولې بيشپ د اخري توپ وهلو لږ وړاندې لږ تم شوی وو.

ددې زړه رابښکونکې او د ۱۹۹۰ کال کې ويست انډيز ته د انګلستان سفر لوبو پر اساس هغه ځای نه چې فريزر توپ اچولی وو د ناڅرگند دهليز په نوم وپېژندل شو.

دا لفظ د کرکټ اوسني وخت کې هم کارول کيږي. خو د نا څرگند دهليز مانا څه ده؟ دا هغه نری خط دی چې د توپ وهونکې مخې ته کښل شوی وي او په دې ځای کې ډير تجربه کار توپ اچونکي په چلبازی توپ اچونه کوي. د کرکټ شنونکي دا ځای د ناڅرگند دهليز په نوم يادوی ځکه توپ وهونکی هڅه کوي چې توپ په کومې خوا ووهي او که پرېږدي يې. که چيرته توپ وهونکې دا توپ پرېږدي نو کېدای شي توپ دننه خوا تاو شي يا ويکتې ولگيږي او د ويکتو مخې ته خپه ولگيږي او توپ وهونکې

وسوځي. او که چيرته توپ وهونکې توپ ووهي نو دا بيا بهر خواته تاوېږي او د بيشپ څنډې سره لگيږي او کېدای شي بيا هم کيچ وسوځي.

د بيشپ د وروستي توپ اچولو لږ وړاندې تم کېدو دليل همدا گڼل کېدای شي ځکه هغه غوښتل چې وگوري توپ کوم خوا تاوېږي. خو اوس د کرکټ لوبغاړو ته دا ويل کيږي که توپ د ويکتو نه لري وي نو بايد پريښودل شي. او لوبغاړي دا هم کولای شي چې توپ پسې يو قدم ورهاخوا شي او توپ ووهي خو دا هم په هاغه صورت کې چې په ځان ډاډه وي. خو د لوبې په سختو حالاتو کې هماغه ستراتيژي کارول کيږي، يانې توپ ووهه که په هر قيمت وي، غټ خطر غټ انعام.

په اوسني کرکټ کې هم توپ اچونکي د همدې ناڅرگنده دهليز څخه گټه پورته کوي او گوري چې توپ وهونکې ددې توپ وهلو څومره وړتيا لري او په پایله کې ددې توپ او نورو ستونزمنو توپونو وهلو درس ورکول کيږي. يوې او ناپېژندل شوې لوبډلې دا تصور بدل کړ. دا ډله په ډيرو ستونزمنو شرايطو کې د ځان لپاره يو نوم جوړ کړ او د ناڅرگنده دهليز يې يو نوي پړاو ته ورسوه. د ناڅرگنده دهليزو اصطلاح يې يواځې د توپ اچولو ساحې پورې محدود نه کړه. بلکې دا اصطلاح د يو هېواد چې نا څرگنده، سختو او خطرو نه ډک ټوټه ټوټه پروت و، وکاروله. هغوی په پوره باور سره يو ځای شول او پرته له دې چې په کوم قيمت تر لاسه کيدا شي، د نا څرگند دهليز اصلي مانا ددې لوبډلې په تاريخ کې کتلاى شو. غټ خطر، غټ انعام.

د تاو تريخوالي تقدير

غور کښونکي ډزې د تاجيگ مانۍ څخه اوريدل کيدې. د افغانستان ولسمشر حفيظ الله امين په بې چارۍ په ځمکه پروت و، په خپله سينه يې لاسونه ايښي ول. په ټول بدن کې يې درد خپور شوی وو. هغې انگېرله چې چا ورسره خيانت کړی دی. هغه د بې باورۍ لړزې اخيستی وو. د مرستې لپاره غږ کول ورته يې گټې ښکاريدل ځکه اوس ډير ناوخته شوی وو.

درې مياشتې وړاندې په ۱۹۷۹ کال کې امين خان ولسمشرۍ په گدی کېنولی وو. د بهر څخه ځلانده او تل به يې توره دريشي اغوستې او په خړو سترگو يې دوستانه نظر کتل خو په دننه کې هغه صفا و. هغې د کمونستي حکومت مشري په غاړه درلوده کومه چې د افغان مذهب سره په ټکر کې وه. امين هڅه کوله چې د مسلمانانو اوسني رواجونه له منځه يوسي نو ځکه يې په زرگونه اسلامي مشران ونيول.

د هغې دا عمل هر افغان وغنده ځکه اسلام د ټولو افغانان دين دی. د خپل دين ساتلو لپاره زرگونه افغانان راپورته شول تر څو د امين حکومت له مينځه يوسي. هغوی د امين په ټولو طرفدارانو پر خلاف د جهاد فتوا ورکړه. ډير زر دا هېواد د کورنيو جگړو ښکار شو.

افغانستان په دې جگړو کې خپل هويت له لاسه ورکړ. د لا گډوډۍ لپاره په ۱۹۷۹ کال ډسمبر مياشت کې روسي لښکرې د افغانستان پلازمينې کابل ته راوړسېدې. هغوی امين ته د دوستۍ او ساتنې لاس ورکړ او امين هم په خوشالۍ شوروي لښکر ومانه. هغې فکر کاوه چې په روسي لښکرو باور کولای شي. خو په حقيقت کې روسي لښکرې افغانستان ته د امين مرستې لپاره نه وو راغلي بلکې دا يو نظامي يرغل و چې د توپاني عمليات ۳۳۳ په نوم يادیده. توپاني عمليات ۳۳۳ د ۱۹۷۹ کال د ډسمبر مياشت په اووه ويشتمه نيټه سهار پيل شول او د راتلونکو څو پېړيو لپاره يې افغانستان د بدبختۍ په

لور روان کړ. ۲۴ روسي سرتيري د الفا عالي ځانگړې قوه څخه يې تړاو درلود او نور ۳۰ سرتيري چې د کی جي بي نظامي ډلې سره يې تړاو درلود او ځانونه يې جهاديان معرفي کول. هغوی تورې څيرې په مخونو راځړولې وې. الفا ډله د امين له مينځه وړلو لپاره گمارلې شوې وه او د کی جي بي ډله د امريکا سره د امين اړيکو اسنادو راټولو لپاره ټاکل شوې وه. دواړه ډلې په ښه اتوماتيکو وسلو سمبالې وې.

امين د خپلې کورنۍ سره د تاج بيگ په مانۍ کې و. دا مانۍ په کابل کې د يوې غونډۍ پر سر پرته وه. د الفا او کی جي بي ډله د جگړې ميدان ته رارسيدلي ول. کله چې دواړه ډلې په واورو کې د مانۍ غونډۍ په لور روانې وې نو د امين ساتونکو پرې ډزې شروع کړې، هر څوک چې به غونډۍ ته نږدې کېدل نو هماغه ښه گرځول کېدل. روسي سرتيرو مرمۍ ضد واسکتونه اغوستي ول، هغوی ورته مخامخ ودريدل او د مانۍ ساتونکي يې ډير زر راوېرځول.

په مانۍ کې دننه امين ته د ډزو خبر ورکړل شو. هغې لا پوره کالي هم پر تن نه ول چې خپلې کورنۍ غږو ته يې چغې وهلې تر څو ځان گوښه کړي. هغې خپل ساتونکو باندې لکه غپل او لگيا و،

"شورويانو سره اړيکه ونيسه! هغوی مونږ سره مرسته کولای شي."

"همدا شوربان دي چې پر مونږ ډزې کوي" ساتونکي ورته وويل.

امين د بندي پړانگ په څېر ښکته پورته تلو او ځان سره بوړنډه،

"دا بايد دروغ وي."

هغې د لرگين تور ميز څخه ټيليفون راواخيست چې د روسي عمومي درستيز سره اړيکه ونيسي او ورته ووايي چې هغوی اشتباه شوي دي. خو د امين ويرې ته هيچا ځواب ورنکړ. د ټيليفون تار پرې وو. هغې ټيليفون د کوټې کونج ته وغورځاوه او په مايوسۍ د کوټې منځ کې کېناسته،

"ما فکر کاوه. دا هر څه ريښتيا دي." هغه په ژړا شو. هغې خپل سر لاسونو کې ونيوه او منتظر کېناست. روسي سرتيري ماني ته رانوتې ول. هغوی امين وموند. هغه هغوی سره ليدو لپاره پاڅېد.

غور کېونکي ډزې د تاجبېگ ماني څخه واوريدل شوې. د افغانستان ولسمشر حفيظ الله امين په بې وسې په ځمکه پريوت، په خپله سينه يې لاسونه ايښي ول. په ټول بدن کې يې درد خپور شوی و. هغې انگېرله چې چا ورسره خيانت کړی دی. هغه د بې باورۍ لړزې اخيستی وو. د مرستې لپاره غږ کول يې گټې ښکاريدل ځکه اوس ډير ناوخته شوی وو.

امين سره د کورنۍ غړو او ۲۰۰ ساتونکو په هماغه سهار يانې په ۲۷ ډسمبر باندې ووژل شول. تاج بېگ ماني په ۴۳ دقيقو کې ونيول شوه خو اثرات يې د افغانستان نه ختميدونکې جگړې ته لار پرانسته. او دا هېواد يې د څو لسيزو سياسي گډوډۍ سره مخامخ کړ. قدرت ښکته شوی و. جگړه د ودريدو نه وه.

شوروي اتحاد هڅه وکړه چې د امين وژل په داخلي جهادي ډلو وروټپي خو دا راز تر ډيره پټ پاتې نه شو او ټول په دې وپوهېدل چې څه شوي او چا کړي. شوروي اتحاد يو بل افغان د ببرک کارمل په نوم د ولسمشرۍ په چوکۍ کېنوه. او د ببرک کارمل گوداگي حکومت د روسي نه ملاتړ کېده.

کله چې ببرک کارمل کيناسته نو ډيرو افغان ملي سرتيرو خپلې دندې پريښودې او د جهادي ډلو سره يو ځای شول. ډير خو يې د امين حکومت په طرف هم نه ول.

جهادي خوځښت لکه د وایروس په څير په ټول هېواد کې خپور شو او په مجموعه ډول دا جهادي ډلې د مجاهدينو په نوم يادې شوې چې دوی سپېڅلې موخه درلوده. د کارمل حکومت يواځې د قانون عملي کولو او د جهادي ډلو مخنيوي لپاره ۸۵۰۰۰ روسي سرتيرو ته اړتيا لرله.

د مجاهدينو مخنيوي لپاره روسي سرتيرو افغانان مجبورول تر څو ملي پوځ کې برخه واخلي. يو افغان چې دوی غوښتل هغه افغان پوځ ته داخل کړي اجمل خان نومیده. اجمل د کابل په يو روغتون کې نرس و. لکه د نورو په څير هغه هم د کمونستي نظام مخالف وو او نه يې غوښتل چې روسي سرتيرو سره يوځای وجنگيږي. هغوی اجمل خان د نهه ورځو لپاره يې ډوډۍ په بند کې واچوه تر څو د خپلې خبرې نه واورې. خو هغه وانه ووبست. په همدې پلمه روسي د هغې پلار ته شپږ کاله قيد سزا ورکړه. دا او داسې نور تخنيکونه به شوروي اتحاد په کار اچول.

جهادي ډلې د افغانستان غريزو سيمو کې نسبت روسانو ډير بلد ول. هغوی ډيري وخت په غرونو کې پياوړي کېدل او روسي ځواکونو يواځې ستر ښارونه په ولکه کې نيولي وو. زياتره سترې جگړې به د پاکستان سره پوله لرونکو ولايتونو کې کېدلې، مجاهدينو به دولتي ودانۍ او همدارنگه شوروي اتحاد کمپونه په نښه کول.

تر ۱۹۸۲ کال پورې مجاهدينو د نړۍ دوهم ستر قوت څخه ۷۵ سلنه سيمه لاندې کړه. شوروي اتحاد غوښتل چې دا انقلاب زر له مينځه يوسي او درې نوي ستراتيژيو باندې يې کار پيل کړ:

لمړې: *ډارونه* - روسي ځواکونو هوايي او ځمکني بريدونه پيل کړل چې پکې کلي، فصلونه او څاروي هم شامل وو. دې کې زياتره هغه کلي ول چې جهادي ډلو ته به يې مرسته رسوله تر څو د جهاديانو سرچينې له مينځه ويسي او هغوی وطن پريښودو ته مجبور کړي. په دې بريدونو کې زياتره ملکي کسان وژل کېدل.

دوهم: *جاسوسي* - روسي ځواکونو مجاهدينو منځ ته جاسوسان ولېږل تر څو د هغوی پلانونو باره کې بيرته دوی ته راپور ورکړي.

درېم: *محدوديت* - روسي ځواکونو د مجاهدينو ډلې په ځانگړو سيمو کې قيد کړې تر څو بېرته جگړې ته راپورته نه شي.

روسي ځواکونو همدارنگه د افغانستان استخباراتو شبکې يانې خاد (خدمت اطلاعات دولت) يا د افغان خفيه پوليس هم وگمارله تر څو په پټه استخبارات راتپول، غلط مالومات خپاره، او د مجاهدينو ترمنځ غلط فهمي رامنځته کړي. هيڅوک نه پوهيږي چې خاد څومره بريالې وو او د مجاهدينو ډلو ترمنځ يې بحثونه راوپارول. له همدې کبله د مجاهدينو جگړو موثريت کم شو ځکه هغوی د يووالي پر ځای يو بل سره په لانجو شول.

مجاهدين تراوسه هم نه ول مړاوي شوي. هر ورځ به ډير وژل کېدل او هغومره نور به رضاکارانه دوی سره يو ځای کېدل. نفوذې هېوادونه لکه امريکا، پاکستان، مصر، سعودي عربستان او چين به مجاهدينو سره مرسته کول. مجاهدينو تر ۱۹۸۵ کال پورې تر ۴۰۰۰ پورې هډې درلودې چې هره ورځ ويجاړونکې حملې کولې. تر ټولو عام هدفونه لکه د برېښنالېږد تارونو ويجاړول، راديو سټيشنونه له منځه وړل او دولتي ودانۍ له منځه وړل. مجاهدينو ټولو ډلو به د ورځې ۸۰۰ راکيټونه د پاکستان پولې نه په دولتي ودانيو توغول. يواځې په د ۱۹۸۵ او ۱۹۸۷ کلونو تر منځ هغوی ۲۳۵۰۰ ځله په دولتي ودانيو بريدونه کړي ول.

تاوتریخوالي په ورو روان خو ډير کړکيچن حالت ته ورسیده. روسي جيت الوتکو به هغه ځايونه چې د مجاهدينو تر ولکې لاندې ول بمباري کول او په زرگونه خلک به ټپيان او وژل کېدل. يو زور سپری چې اختر محمد نومېده دا ورځ يې نه هيريدونکې وبلله،

هغې ويل، "ما خپله د ماشومانو د بدن ټوټې راتپولې تر څو ورته کنده وباسم او خښ يې کړم. ډير نور مړي هم پراته ول خو د بمبارۍ له ويرې ډير ستونزمن ول چې هغوی ټولو ته قبرونه وکنم او خښ يې کړم. هغوی ټول هملته پراته ول."

مجاهدينو سره بله چاره نه وه نو ماشومانو ته يې هم ټوپکونه لاس کې ورکړل. تاوتریخوالی لا پسې اوږدیده، پلونه وړاندېدل، لوی لارې بندې شوې، صنعتي ودانۍ ويجاړې شوې او پوليس سټيشنونه هم تړلي پراته ول.

په پټه د دولتي چارواکو وژل کېدل عام شول. افغانستان يو مثبت بدلون ته اړتيا درلوده.

د جگړې زور تر ټولو پورته نقطې ته ورسېده کله چې د کابل برېښنا هم پرې شوه. وسله والو د ښار برېښنا لېږد تارونه پرې کړي ول. وروسته يې د باختر الوتکه چې د پورته کېدو په حال کې وه وويستله او ټول ۵۲ مسافرين پکې ووژل شول. شوروي اتحاد دې پريکړې ته ورسېدل چې جگړه نوره اخري حد ته رسيدلې. هلته نور انساني پولې نه وې.

د ۱۹۸۷ کال په نيمايي کې شوروي اتحاد اعلان وکړ چې خپل ځواکونه به له افغانستان څخه وباسي. د جگړې پای ښکاره شوه، د کارمل حکومت، خاد او د افغان پوځ هم وارخطا شول ځکه که روسان ووځي نو دوی په يواځې ځان چيرته مجاهدينو سره جنگېدلی شي. روسي ځواکونو خپل بريدونه راکم کړل او وتلو ته يې تيارې نيولو، د سولې لپاره همدا يوه لاره پاتې وه.

په ۱۹۸۹ کال کې روسي ځواکونو افغانستان پرېښود. لس کاله يې هلته تير کړي ول، ۳۰۰۰۰ روسي سرتيري ووژل شول، ۵۳۷۵۳ ټپيان او نور ۴۱۵۹۳۲ ناروغان ولېږل شول. او همدارنگه ۸۵۰۰۰۰ او يو نيم ميليون تر منځ افغانان هم ووژل شول. دوه کلنې بمبارۍ زراعتي او اوبه خور سيستم ويجاړ کړل. په هاغه وخت کې افغانستان د نړۍ تر ټولو بې وزله هېواد گڼل کېده. د ملگري ملتونو په احصايه کې افغانستان د نړۍ ۱۷۴ هيوادونو کې ۱۷۰ نمبر ته رسېدلې وو. د ملگري ملتونو دا احصايه د ژوندانه او په تعليمي کچې پورې اړوند وه. جگړې خپلې افغانان د ژوند تر ټولو ټيټه کچه ژوند، لږ ژوندي پاتې کېدل او تعليم ته لاسرسې نه درلودل.

که څه هم شوروي اتحاد افغانستان پرېښود خو دننه ټوټه شو. مجاهدينو په هيڅ شکل د کارمل کمونيستي حکومت سره جوړجاړي ته نه تياريدل. داخلي ډلو په سترو ښارونو بريدونه پيل کړل. په ۱۹۹۰ کال کې ۴۰۰۰۰۰

افغانانو خپل ژوند له لاسه ورکړ. سمبولي ولسمشر کارمل يواځې د قدرت پاتې کېدو لپاره جنگېده. خو په پايله کې يې هڅو هيڅ گټه ونکړه. د مجاهدينو يو افراطي ډله چې د طالبانو په نوم يادېده، په ښه وسلو سمبال وه، د ولسمشر واک يې په لاس کې واخيست. د ۱۳ کلنې کورنۍ جگړې وروسته داسې ښکارېده چې افغانستان د آرامۍ ساه واخيسته خو د ډيرې لږې مودې لپاره وه. طالبان يوه اسلامي بنسټپاله ډله وه چې په لږ وخت کې يې په ټول افغانستان حکومت پيل کړ. اسامه بن لادن لپاره روزنيز کمپونه پکې جوړ شول او لدې ځايه يې د نړۍ تروريستي عمليات تر سره کول.

ددې اوږدې جگړې له کبله بربادۍ سره سره ډير زيان سياسي کړکيچ، وژنې او طالبانو تخم زياتيدل خو ددې زيات د افغانستان په راتلونکي نسل بده اغيزه درلوده. ۳،۳ ميليونه افغانان د خپلو ماشومانو سره گاونډي هېواد پاکستان ته وتښتېدل. دا نسل په مهاجري کمپونو کې غټ شول چې ورځيني تاوتریخوالي سره مخامخ ول. هغوی دا زده کړل چې څنگه په سختو شرايطو کې ژوندي پاتې کېدای شي. روسي قوماندان تارلان ايوازو چې په هاغه وخت د افغانستان جگړه کې وويلي وو چې هيڅ فرق نه کوي چې ماشومان چيرته غټ شوي خو د هغوی تقدير په جگړه کې دی، " هغه ماشومان چې په افغانستان کې د جگړې په پيل کې زېږېدلي، جگړې ته راوستل شوي. دا د هغوی د ژوند لاره ده"

د طالبانو په کتار کې د نوي ځوانانو راگډېدل د ايوازو تيوري سمه ثابته کړه. طالبان يو وحشي کړنلاره پر مخ بوتله چې د بې رحمه مشرانو يې مشري کول او د اسلامي قانون نافذول يې په زوره په خلکو منل. ايوازو او نور به په دې پوه شي چې د افغانستان نوی نسل د تاوتریخوالي پر بنسټ راپورته کېږي. د پاکستان په ويجاړ کيمپ کچه گړۍ کې افغان ماشومان د نا څرگند، تټ او د خپل هېواد کړکيچن حالاتو لپاره روښانه راتلونکي بنسټ کېښود. دا هغه ځای دی چې د افغانستان د ناڅرگند دهلبز کيسه پکې شروع کېږي.

د يو مهاجر ژوند

د ۱۹۹۰ کال د مارچ مياشتې يوه باراني شپه وه. د پاکستان ختيځ لوديځ سيمې، د پېښور تر څنگ د موټر يو تټ غږ واوريدل شو. د موټر تيرونه په خټو ککړ د کچه گړۍ کيمپ ته راروان وو. د موټر څراغونه په خړه هوا کې تټ ښکاريدل.

کچه گړۍ ته رارسيدو سره د موټر شانۍ برخې څخه رابښکته شول. د کور ټول سامانونه لکه کالي، لوبښي، کمپلې، پاتې شوې خوراک په زړه ټوټه کې تاو شوي تر څو يخ نه شي. هغوی په بېرته خپل سامانو د موټر څخه په خټينه ځمکه راوغورځول او د کيمپ چارواکو پرې چغې وهلې تر څو بېرته وکړي. حال دا چې په زرگونه د همدوی په څېر د افغانستان پولې سره ولاړ ول. مسافرو خپل سامانو رابښکته کړل او د ترک چلونکې پرته د څه ويلو يا خداي پامانۍ له هاغه ځايه ولاړ.

د يو څو شيبو لپاره د موټر څخه ۱۲ ښکته شوي مسافر د موټر لوگي کې ورک ولاړ ول. هغوی خپل سامانونو ته کتل او دا يې فکر کاوه چې څه وشول. افغانستان ۱۲ اوسيدونکي له لاسه ورکړل. پاکستان ۱۲ اوسيدونکي تر لاسه کړل. د دوی په څېر زرگونه نورې کورنۍ هم کچه گړۍ ته مهاجری شوې وې.

په دې کيمپ کې تقريبا ۴۰۰۰۰ نور افغان مهاجر هم مېشت ول. هر څو ساعتونو کې به همداسې نور ټرکونه رارسيدل او نور مسافر به يې دلته ښکته کول. هغوی ټول يو بل سره نابنده ول، پرته د يو گډ عنصر څخه چې دوی ټولو خپل کور هېواد څخه راتښتېدلي ول، هغوی نور نه پوهيدل چې څنگه تاوتریخوالي سره ژوند وکړي او د خپلو بچو لپاره د يو روښانه راتلونکي زمينه برابره کړي. که څه هم د ژوندانه کچه يې ډيره ټيټه وه خو بيا هم کچه گړۍ د مهاجرينو لپاره يو څه امن ځای وو. دا ځای د جهنم اور په څير گرم وو

چې لوړه کچه به یې تر ۱۲۵ فارنهایت ته رسیده. مهاجرینو د شپې سبا کولو لپاره خیمې لگولې وې. د ډبرې بې وزلي او اسانتیاوې نشتوالي له کبله څو کورنۍ په یوه خیمه کې یوځای اوسیدلې.

په هاغه وخت کې هغوی برېښنا، ټیلیفون، یا د اوس زمانې هیڅ کوم اسانتیاوو ته لاسرسې نه درلود. مهاجرینو که په هره لاره وي تر څو د ژوند لومړنۍ اړتیاوې راپوره کړي. د یوې بوشکې اوبو لپاره باید د کیمپ منځ ته لاړ شي چې د ورځې به یې دوه ځله اوبه ورکولې او ټوله پروسه کړونکې وه. ډیر زر مهاجرینو د کچه گړۍ چارواکو ته لاریونونه شروع کړل.

هغوی غوښتل، "مونږ ته کافي اندازه خوراکي توکې، اوبه او درمل نه رارسېږي. مونږ د څښلو لپاره اوبه نه لرو، لمبا خو پریږده. او خیمې هم ټولو ته نه دي ورکړل شوي. مهرباني وکړئ زمونږ ستونزو ته لاره پیدا کړئ."

چارواکو به هم دوی ته سیاسي ځوابونه ورکول "که وېش سم نه وي نو مونږ تاسو سره مرسته نه شو کولای. دا زمونږ مسولیت نه دی"

دا د افغان مهاجرینو د ژوند کیسې وې چې کیمپونو کې به اوسېدل. هغوی نور هیڅ نه غوښتل یواځې خوشاله او ژوندي پاتې کېدل یې غوښتل. سربو په فابریکو کې دندې پیدا کړې او د ورځې په ۱،۲ ډالرو کار کاوه. ډیرو ماشومانو ښوونځي پرېښي او فابریکو کې یې کارونه کول. د فابریکو څښتنانو به د یوې پیسې ترې کار اخیسته. هغوی به د فابریکې هره یوه کړکۍ او دروازه بنده کړې وه تر څو یو کس هم دقیقه مخکې لاړ نه شي. ښځو به هم د دیگ سوند لپاره اضافي شیان راټولول او خوراک به یې پرې پخوه. دا د هغوی دنده وه چې ټول خوراک وساتي. هغوی به هوټلونو مخې ته ولاړ تر څو پاتې شوي خوراک تر لاسه کړي. د ملگري ملتونو مرستندویه خیمو به هم کله کله توکې وېشل. زیاتره ښځو به خپل مخونه په تورو حجابونو او شنو بوکرو کې تاو کړي ول، او ځانونه به ورته بد ښکاریدل خو بیا هم د ژوندي پاتې کېدلو لپاره باید داسې شوي وای. مهاجرین به د ډیر خوراک، اوبو او درمل په رانیولو کې یو بل سره شخړې کولې. کیمپ ته

راتلونکې لیدونکې چې زیاتره به ډاکټران ول، ښځو به ورته په چغو ویل "زما بچې وگوره، راشه زما د بچې د پوستکي بخار وگوره! ماته لږ درمل راکړئ!" که څه هم په کیمپ کې اوسیدل ډیر ستونزمن ول، خو هلته بیا هم یو څه روښانه او خوښې شیبې وې. لکه د ماشومانو چې خپلو کې یې کلکه ملگرتیا جوړه کړې وه. د ۱۹۹۱ کال په نیمایي کې د نورو شپو په څېر، درې ماشومان چې غوښتل یې د پېښور ښار سره نږدې د اورلگید فابریکې ته لاړ شي. هغوی داسې ښکاریدل لکه د امازون ځنگلونو څخه لوڅې پښې، خیرن مخونه او خولو کې ډوب راغلي وي. ډیره څرگنده وه چې کومې خوا منډې وهي، درې واړه په یو بل وروغورځیدل، دا ځای د پېښور ښار د کچه گړۍ لرگین پل و.

"دووسه، خیال کوه چېرته روان یې!" لومړي ماشوم وویل.

هنې نیمه پښتو او نیمه انگلیسي ویله. پښتو هغه ژبه ده چې پښتانه یې خپلو کې وایي. دا خلک د افغانستان په جنوب ختیځ او د پاکستان په شمال لودیځ برخو کې اوسېږي. پښتانه د افغانستان تر ټولو ستر قوم دی.

"وبښئ، وړاندې تر دې چې مشر د فابریکې دروازه بنده کړي غواړم د اورلگید فابریکې ته لاړ شم" دوهم ماشوم وویل.

"زه د اورلگید فابریکې کې کار کوم" وروستي ماشوم وویل، داسې لکه د ژوند تر ټولو خوږ خبر چې یې اوریدلې وي.

لومړنی ماشوم نور هم خوشاله شو ځکه همزولي هلک یې هم پښتو خبرې کولې. هغه زر خواته ورغې او ځان یې ورسره معرفي کړو،

"ته هم پښتون یې! خوشاله شوم په لیدو دې. زما نوم تاج ملک عالم دی." هنې وروستي هلک په لور اشاره وکړه، "دا زما کشر ورور دی، کریم خان صادق."

تاج ته خبرې کول خوند ورکوي. ډیر کم خلک د هنې په څېر د خبرو کولو انداز لري. هغه ټیټ قد، گرد او غنم رنگې دی. د سر په منځ کې یې ویښته توی شوي دي. خو بیا هم ښه نیغ او ډاډه ولاړ دی.

" هو، زه پښتون يم " دوهم هلک وويل، " زما نوم رييس احمدزی دی. زه خبر نه وم چې تاسو دواړه وروڼه ياستی. "

رييس د تاج مخالف غلی، نرم غړيدونکی او ارامه کس دی. هغه د خبرو وړاندې فکر کوي. هغه لږ خوار او ډير ژور دی. د هغې په تندي کې يو ويرونکې داغ هم ښکاري.

" څو کلن يې؟ " تاج ترې وپوښتل.

رييس مسک شو " په غير رسمي ډول، فکر کوم اووه کلن يم، درې کاله کم او زيات... او يا څلور. بس د ۷ او ۱۱ کلونو تر منځ يم. زما مور زما عمر د اوسني ولسمشر پر بنسټ برابر کړی دی. "

" ښه نو دا خبره ده، اوسنی ولسمشر څوک دی؟ يو خر؟ " کریم په مسکې لهجه وويل.

هر څوک د کریم په ټوکو تکیه کولای شي. هغه د يو ټوکي جوړېدو ښه اکټنگ کوي. که هر رنگه حالات وي، هغې ته فرق نه کوي، تل يې په مخ کې حيرانونکې مسکا خپره وي. يواځينی موضوع چې هغه يې جدي اخلي د هغې د عضلاتو يا مټو غټوالی دی... او کېدای شي هغه په کچه گړی کې تر ټولو غښتلی هلک وي.

" هلته افغانستان کې خو ولسمشران ډير زر بدليري او زه هيله لرم چې بيرته هلته لاړ شم. " رييس ځواب ورکړ. د تاج په سترگو کې د خپگان کرښې ښکاره شوې. هغه لکه د افغانستان لپاره څه کول غواړي.

" زه درسه همغږی يم. هر چيرته جگړې او تاوتریخوالی دی. خو يوه ورځ به مونږ هم خپل هېواد ته سوله او وياړ راوړو. "

تاج ددوی دواړو څخه په عمر کې مشر ښکاریده. کریم او رييس دواړه تقريبا اته کلن ول او تاج ۱۴ کلن مالومیده. افغانستان ته دهغې بيرته تگ د فابريکې مشر څخه د اجازې اخيستلو له مينځه يوړ.

" تاسو کمعقلان دلته ولې ولاړ ياستی؟ خبرې بندې کړئ او فابريکې ته ننوځئ. مونږ بايد گټه وکړو. پيسې د اسمان نه راپريوځي. " هغې وويل.

د فابريکې مشر سترگې تکې سرې وې. کېدای شي هغې اضافي درمل خوړلي وي او يا کېدای شي د فابريکې کوم زهري غاز يا کيمياوي موادو سره مخ شوی وي. تاج، کریم او رييس هغې ته سترگو کونج کې وکتل. هغې هيڅ پام ونه که او په مخه روان شو.

هغوی له ځان سره وويل چې د فابريکې د مشر اخطار څخه پند واخلي، درې واړو خپلې خولې بندې کړې او د اورلگيد فابريکې په لور روان شول. هغوی صرف غوښتل چې د شپې شفټ کار هم وکړي. دننه فابريکه هم د زندان د کوټې غونډې وه، بد بوی او ډير بيروبار په سر اخيستې وه. تشنابونو ته پاکې اوبه هم نه رسيدې.

خونديتوب اوس هم يو مهم اصل وو. بيړني ونون خو د چا فکر کې هم نه و. د برېښنا تارونه به هر ځای لوڅ ول او ددې ماشومانو ژوند ته يې د يو ځل لمس کېدو چيلينجونه ورکول او لنډه دا چې ټوله ودانۍ هم د لويديو په خطر کې وه.

د ټولو تنکي ځوانانوماشوم توب کلونه هم دې ځای کې تېر شوي. دلته بايد دوی د غلامانو په څېر د هرې خبرې اطاعت وکړي که څه هم د هغوی ژوند هره ورځ په خطر کې ليدل کېده. دې ماشومانو به پرته د يوې کوچنۍ دمې پرله پسې ساعتونه کار کاوه. د صنعتي ماحول له کبله هر ماشوم د بندونو دردونه او يا هم د ساه اخستلو ستونزو سره مخ ول خو بيا هم هغوی د ژوند نورو برخو ته يو څه هيله من ښکاريدل.

ځوان افغان مزدورانو به ښه ژوند يواځې تصور کولای شو، خوښ خلک يې کېدای شي ونه لري. هغوی په دې هم پوهېدل چې يواځې ژوندي پاتې کېدل، ساه اخيستل او خندل تر ټولو ارزښتناک حق دی. په بل اړخ کې تر ټولو خوښ خلک هغه څه چې غواړي تر لاسه کوي يې. که څه هم دې خلکو د ځان خوشالولو لپاره دنيا راټوله کړي وي خو بيا هم نورې هيلې لري او ډير څه غواړي، بيا تر ډيره فکر کوي چې څه به پاتې وي خو دوی به هيڅکله په هغه څه چې لري يې قناعت ونه کړي.

تاج، کریم او رییس په دې مفهوم بڼه سره غږېدلې. هغوی په یو ځای ستونزمنو حالاتو سره رالوی شوي دي. کله چې به هم فابریکې ته لاړ شول نو بیا په یو ځای غیر عادي کارونه تر سره کول. یو ډیر بنایسته او نوې ملګرتیا د ژوند په ستونزمنو حالاتو کې ددوی ترمنځ رېښې وغځولې او دا رېښې تر ډیره ښکته سره لاړې. تر څو چې دا درې واړه پوهیدل نو په کچه ګرې کې یې یو کال په لوبو، کارونو او ژوندي پاتې کې تېر شو او اوس دوی د مهاجرو په څېر اوسیدو سره عادي شوي ول.

هرومرو هر څه به د تل لپاره یو شان نه وي. دا هلکان په دې پوهیدل چې بدلون د ژوند یو اساسي برخه تشکیلوي. کله چې بدلون څرک رانښکاره شي نو دوی به له واړه پکې ځانونه غورځولي وي، قسمت به ازمايي او خوند به ترې اخلي. دا بدلون په ۱۹۹۲ کال کې راورسیده.

د مارچ په ۲۵ تاج او کریم د یو تریخ غږ سره راپورته شول. کېدای شي کیمپ نا امنه شوی وي او یا کیدای شي د افغانستان جګړه کچه ګرې ته هم راورسیده.

دواړو ورونو د کور په دیوال کې کوچني سوري په لور ورمندې کړې. په دې باور کړی چې یوه بشپړه کورنۍ د خټو په درې کوټو کې ژوند کوي، دا د کور په څېر نا بلکې د خټو یو خیرن ډیري غونډې ښکاریده. کله چې تاج او کریم د سوري نه بهر کتل نو دوی یو غیر متوقع څه ولیدل. د کیمپ مهاجرو او چارواکو توپونه وهل، نڅا یې کوله او ورسره یې سندري ويلي او یوه څړه دوړه یې جوړه کړې وه.

کریم حیران شو. آیا هغه د رخصتۍ څخه نه وو خبر؟ سهار هم ډیر وختي وو. اسویلي یې وویست، بهر ووت او د هغه خلکو ننداره یې کوله. تاج هم ورپسې ووت. دواړو ورونو فکر کاوه چې ولې مهاجر دومره خوشالي کوي، له لرې څخه یې رییس ولید چې ددوی په لور راروان دی. هغې وینسته په یو طرف اړولي ول او د ورېځو سره یې هماغه داغ له ورايه ښکاریده. هغه هم ددوی په څېر ناخبره ښکاریده،

"سلام! خوږو ملګرو! دا څه کیسه ده؟" هغې په ارامه لهجه ملګرو سره ستړي مشي وکړه.

تاج ځواب ورکړ، "مونږ هم همدې ته حیران یو. راځئ چې خلکو نه پوښتنه وکړو چې ولې دومره خوشاله دي. هرومرو کوم بڼه خبر دی." پرته د نور څه ویلو هغوی د بیروبار خلکو په لور روان شول. تاج د نابده خلکو سره ملګرتیا کې دوهم ځل فکرهم نه کوي. کریم او رییس هم ورپسې وروان شول.

تاج د کیمپ یو چارواکي ته په زوره ورغږ کړ "ښاغلیه! ولې دا خلک لیوني شوي؟"

د چارواکي غږ یې سم وانه وریده. تاج چې به د هر چانه پوښتنه کوله نو نیمه خبره به چغو کې ورکه شوه، خو بیا یو څو په زوره چغې وهلې او ویل یې،

"پاکستان نړیوال جام وگاټه!"

"د څه شي نړیوال جام؟" تاج بیا پوښتنه وکړه.

"د کرکټ نړیوال جام!"

تاج هیڅ درک هم نه کړه چې دهغې پوښتنه څومره مننونکې وه ځکه پاکستان کې اوسیدل او د کرکټ څخه نه خبریدل، ډیره غیر عادي خبره وه.

کرکټ د درې واړو احساسات راوپارول. دا ورته ډیره حیرانونکې وه. له دې وروسته هغوی په دې پوه شول چې څنگه د میچ سکور وي او کرکټ څنگه وي خو په دې پوه نه شول چې څنگه د کرکټ لوبه وکړي. د کرکټ لوبې دا لمانځل په ډیره غټه کچه ول. خو بیا هم نه تاج، نه کریم او نه هم رییس د نړیوال جام په ارزښت پوه شول.

په کچه ګرې کې زیاتره افغان مهاجرو د کرکټ لوبه د افغانۍ لوبې توپ ډنډې سره تشبیح کوله. توپ ډنډه لوبه کې هم یو بیت او یو توپ استعمالیږي خو ډیر ورته والی بیس بال لوبې سره لري. تاج، کریم او رییس

هم توپ ډنډې لوبې سره کچه گړۍ ته راتلو نه وړاندې افغانستان کې بلد شوي ول. نو ځکه د کرکټ مفهوم دوی ته دومره نوی نه و. هغوی په ډیره لیوالتیا نړیوال جام ته لاره موندلو کې لټون پیل کړ او ورسره د کرکټ لوبې زده کول یې هم اړین وگڼل. په کیمپ کې یو کس یوه راډیو هم درلوده. له نیکه مرغه دا هلکان هم یو ښه شي پورې ونستل او بیا تر ټولو نیکمرغه کورنۍ هغه وه چې یو ساده تلویزیون یې هم درلود.

په طبیعي ډول دې کورنیو به د انگلستان او پاکستان تر منځ نړیوال جام لندیز کتلو، تاج، کریم او رییس هم غلي غوندې په دې ډله کې ورننوتل. کریم به یو څو کسان هاخوا دیکخوا ټیله کړل تر څو ځانته ځای پیدا کړي او لوبه وگوري. درې واړه به د خپو گوتو په څوکو ولاړ ځکه ددوی مخې ته له دوی څخه مشران هلکان ولاړ ول او بیا تاج خو له قده هم ټیټ و نو ځکه هغې خو به بیخي څه لیدل هم نا.

خوهیچا له دې گډوډۍ څخه سر نه ټکوه. په پایله کې دغه ویدیو بکسې د کرکټ او کچه گړۍ مهاجرینو تر منځ اړیکه ټینګه کړه. دې ویدیوي بکسې په دې درې واړو جادو کړې وو او له خوا نه یې نه لیری کېدل. هغوی به یې حرکتونه ولاړ ول.

"د ۱۹۹۲ کال نړیوال جام. مونږ په میلیورن کې یو، ډیر جالبه وخت دې او زه ډاډمن یم چې تاسو به هم ښایسته ورځ ولری. د لوبې لمړی توپ اچول کیږي!" تبصره کونکو په جوش سره خبرې کولې. د پاکستان توپ لمړي توپ وهونکي عامر سهیل او رمیز راجا توپ وهنې ته ولاړ دي. ټول ننداره چیان ورته چغې وهي.

"دلته په میلیورن کرکټ میدان کې زړه راښکونکې چاپیریال دی. دوه غښتلی لوبډلې د نړیوال جام خپلولو لپاره لوبیږي،" تبصره کونکي لگیا ول. د لوبې لومړي څو توپونه د عامر سهیل لپاره ستونزمن ول ځکه د کرکټ توپ بیخي نوی و او نوپ د هغې د سر څخه بره تیریده.

"پیل خو یې ډیر خطرناک دی" تبصره کونکو عامر سهیل ته په کتو وویل.

پاکستاني توپ وهونکي په لږ وخت کې د توپ سره بلد شول. هغوی په منډو پیل وکړ. په څلورم اوور کې رمیز راجا وسوځید، پاکستان لومړی ویکټه له لاسه ورکړه.

"د رمیز راجا له خوا دا شات... او اوټ! هغې بیخي نیغ ووهه، هغې بیخي نیغ... او هو، امپایر د نو بال اشاره وکړه! توپ نیونکي نږدې وو چې ویې سوځوي، اووو، دا څه روان دي!" تبصره کونکي خپله هره خبره نیمایي کې پرېږدي.

د رمیز راجا شات ښي لور ته د انگلستان توپ نیونکي کیچ کړی و. رمیز راجا فکر وکړ چې اوټ دی او روان شو خو د پیچ منځ پورې رسیدلی وو چې امپایر د نو بال اشاره کړې وه، یانې رمیز راجا نه دی سوځیدلی او ډیر زر یې د ویکټو په لور منډه کړه تر څو رن اوټ نه شي. انگلستان توپ نیونکي هم هڅه وکړه چې هغه وسوځوي. کله چې تبصره کونکي لږ غلي شول نو کتونکو ته یې وویل، "امپایر سټیو بکنر ددې لپاره نو بال ورکړ چې توپ د رمیز راجا له اوږې څخه پورته و. پایله دا شوه چې رمیز راجا ونه سوځیده."

له دې وروسته میچ نورمال روان و. پاکستانی لوبغاړو ټول پنځوس اورونه ولوبول او ۲۴۹ منډو هدف یې وټاکه. پاکستانی لوبډلمشر عمران خان او جاوید میانداډ پنځوسیزې ووهلې او انضمام الحق په ۳۵ توپونو ۴۲ منډې جوړې کړې.

هغه اوس هم د خپل ملګري سره خواکې تلویزیون مخې ته ولاړ و. رییس به غلې غلې د پاکستان لوبغاړو نومونو پوښتنه کوله. هغې ته به د لوبغاړو نومونه په اسانۍ نه زده کېدل او په ځانګړې توګه د انضمام الحق نوم. رییس به تل ژور سوچونه کول.

"دا نوم څنگه ویل کیږي؟ انسام هاک؟"

د تلویزیون مخې ته ټولو خلکو د رییس په پوښتنه ښه وځنډل. د هغې تلفظ ډیر عجیبه و. دویمه ټوکه لا نه وه جوړه چې دوهم پړاو پیل شو. پاکستان اوس توپ اچونه کوله.

" لمر غورځیدلې دی. د ماښام ۶،۴۵ بجې دي او اوس هم د میلبورن په ښار کې گرمي ده. دلته په استرالیا کې تل نوی ریکارډ جوړیږي ... د نن ورځې نندارچیان ۸۷،۱۸۲ تنه دي. څه یوه ښایسته منظره ده." تبصره کونکي یو ځل بیا تبصرې پیل کړې.

د انگلستان لومړي توپ وهونکي گراهام گوچ او آین بوتام راووتل. د نړیوال جام گټلو لپاره دوی ته په ۵۰ اوروونو کې ۲۵۰ منډې جوړول دي. د کچه گړۍ مهاجرین خبر ول چې لوبه پاکستان گټلې خو بیا هم د تلویزیون مخې ته سیخ کړي ناست ول. انگلستان دومره غښتلې نه وو چې پاکستان سره ډغر ووهي. بوتام په صفر وسوځید. د هغې پر ځای الیک سټیورټ هم زر بیرته لاړ. تبصره کونکي لگیا ول، " د پاکستان لپاره یوه بله ویکټه. الیک سټیورټ هم وسوځید."

" ډیر ښه توپ یې وغورځوه. ډیر زبردسته بال یې وکړ"

پاکستاني لوبغاړو یو سره ځنډل او خوشالی یې کولې. د تلویزیون مخې ته مهاجرین هم ډیر خوښ بریښیدل، ځکه انگلستان په اته اوروونو کې یواځې ۲۱ منډې جوړې کړې وې او دوه لوبغاړي یې سوځیدلي ول. انگلستان باید په ۴۲ اوروونو کې ۲۲۹ منډو هدف پوره کړي که چیرته په همدې ترتیب روان وي نو پنځوس اوروونو کې به یواځې ۱۳۱ منډې جوړې کړي او پاکستان به یې په ۹۸ منډو وگټي.

رییس اوس د لوبغاړو په نومونو سوچ کاوه. یو ناڅاپه یې وویل

" الیک سټیورټ! دا ډیر اسانه نوم دی. زه غواړم الیک سټیورټ په څېر

اوسم."

تاج د نیوکې په څېر وویل، " او ته ولې غواړې د الیک سټیورټ په څېر

واوسې؟ هغه خو په اووه منډو وسوځید. دا خو ښه نه ده."

" بس ماته یې نوم زده شو!"

رییس ډیر متاثره شوی و. سټیورټ خپل بیټ په تخرگ کې نیولې او روان شو.

" الیک سټیورټ په اووه منډو وسوځید. انگلستان ته ستونزمنه شوه." تبصره کونکي خپه انداز کې وویل.

انگلستان توپ وهونکو د پاکستان ۲۴۹ منډې هدف په لور روان خو شیبه په شیبه به یې ویکټې له لاسه ورکولې. پاکستانيانو خپله خوښي نه شوه قابو کولای. د پاکستاني لوبغاړو خوښي هغه وخت لاسې زیاته شوه چې جاوید میانداد د انگلستان تکړه لوبغاړی نیل فیبرادر چې تر اوسه یې ۶۲ منډې جوړې کړې وې، وسوځاوه. د نیل فیبرادر سوځیدو سره د انگلستان اوومه ویکټه هم لاره او ۱۸۰ منډې یې جوړې کړې وې.

د انگلستان ټول لوبغاړي په ۲۲۷ منډو وسوځیدل. د پاکستان لوبډلمشر عمران د انگلستان وروستی لوبغاړی ریچارډ الینگ ورت وسوځوه. الینگ غوښتل چې په دې توپ سپړیزه ووهي خو د توپ نیونکي لاسونو ته ورغی. لوبغاړي، ننداره چیان او د کچه گړۍ مهاجرینو توپ ته په هوا کې کتل چې په اسمان کې ورک و خو بیا هم د ونه رسیده.

عمران خان په خپل ملگري باندې چغه کړه " کیچ ایټ!"

تبصره کونکو هم چغې وهلې، " وبې گټله! پاکستان د ۱۹۹۲ کال نړیوال جام وگاټه! د ۸۷۰۰۰ خلکو پر وړاندې یې ډیره ښه لوبه وکړه. عمران خان په مشرۍ یې بریالیتوب ترلاسه کړ. څه یوه گټه"

که څه هم عمران خان په پنځه نړیوال جامونو کې برخه اخیستې وه خو دا یې لمړنۍ گټه وه. د پاکستان دا گټه افغان مهاجرین هم وهڅول. په زیات کوبښ او ټینګې ارادې هر خوب ریښتیا کیدای شي.

تلویزیون بیا راغی، اوس پکې پاکستاني لوبغاړي رانښايي چې په ځمکه یې سرونه ایښي دي. هغوی د الله ج شکر ادا کوي ځکه دوی ته یې دومره ستر بریالیتوب ورکړ. د مسلمانانو خدای الله ج دي. کله چې دوی خپل جام

راونيوه او بره ښکته يې کاوه نو ننداره چيانو د خونۍ نه نورې هم چنې کړې. د پاکستان بيرغونه يوې بلې خوا رپېدل.

يو کرکټ لوبې ټوله کچه گړۍ په سر اخيستې ده. کله چې پاکستان لوبه وگټله ټول کيمپ کې چنې وې. هر چا سره ددې لوبې زده کولو ليوالتيا پيدا شوه. مهاجرو به چې هر ځای پيدا کړ نو دا لوبه به يې پکې کوله. تاج، کریم او رييس هم ډير زر په دې لوبې راواړيدل.

دا درې هلکان د کوڅې کرکټ لوبې ته ورننوتل. دې هلکانو د نړيوال جام ليدو څخه وروسته ډيره ليوالتيا پيدا کړې وه. زياتره به د کوڅې لوبې څارلې او وروسته به يې د لوبغاړو نه د کرکټ باره کې مشورې اخيستې او چلونه به يې ځينې زده کول.

"هر کله توپ د توپ اچونکي په لاس کې گوره، د اول سر نه چې توپ اچونې ته منډه وهي له هماغه ځايه يې څاره نو تانه به مالومات کيږي چې توپ اچونکي کومې خوا غواړي توپ غورځوي،" يو نااشنا لوبغاړي ورته وويل.

"ناسو افغانان ياستی. افغانان ډير غښتلي وي، نو کوشش وکړئ چې هر څومره کيږي په تيز او زور سره توپ وهنه او توپ اچونه وکړئ،" يو بل ورته دا وويل.

په کيمپ کې يې همداسې نورو څخه هم مشورې واخيستې او بيا د کرکټ باره کې ډير زر پوه شول. خو له بده مرغه هغوی ته د لوبو کولو موقع نه ورتله. کرکټ خو ډير قيمتي دی. کرکټ لپاره نوي يونيفورم، ویکټو، ټينس توپ، سپک بيټ او داسې نور شيان ضرورت وي خو پيرل يې گران ول. د کرکټ لپاره نور سامان خو لا پريږده، تاج، کریم او رييس سره خو د يو ټينس توپ پيسې هم نه وې. د اورلگيد فابريکې څخه لاسته راغلې پيسو به يې خوراكي توکي اخيستی او خپلې کورنيو سره به مرسته به يې کوله.

يانې دا درې هلکان بايد نوبتگر اووسي. هغوی د کرکټ لپاره توپ خپله هم جوړولای شو، لکه د کميس او نور کپړی ټوټې به يې په دايروي

شکل کلکې تاوې کړې او توپ به يې ځيني جوړ کړ. د بازاړي بيټ پر ځای به يې د ونې يو لرگی هوار پرې کړ، يو سر به يې ورته لږ نری کړ او د بيټ پر ځای به يې استعمالوه او د ویکټو پر ځای به يې خپل بوتان او خپلکې اېښودې، که چيرته به توپ د دوه بوتانو ترمنځ تېر شو نو توپ وهونکي به وسوځيده. د دواړو بوتونو ترمنځ فاصله به د توپ وهونکي او توپ اچونکي په مهارت پورې اړوند اېښودل کېده نو په دې سره هغه څوک چې ډير ماهر هم نه وي يو څه لوبه کولای شي يانې که توپ وهونکي کمزوری او توپ اچونکي تکړه وي نو د بوتانو فاصله به کمه وه.

که څه هم تاج، کریم او رييس سره د کرکټ اسانتياوې نه وې خو دوی ورسره ډيره مينه پيدا شوه. په همدې وخت کې د هغوی د ناڅرگند راتلونکي او بلکې د ټول افغانستان راتلونکې په همدې کې ښکېل وو. د ناڅرگند دهلبز د سفر په لور دا لمړنۍ ښه وه. کله چې توپ وهونکي، توپ اچونکي ته گوري نو هغه هيڅ نه پوهيږي چې توپ اچونکي به کومې خوا او کوم رنگه توپ غورځوي.

همدارنگه کله چې دې درې هلکانو د افغانستان حالاتو ته کتل او بيا په کچه گړۍ کې دوی خپله تجربه تر لاسه کوله نو دوی هم هيڅ نه پوهيدل چې تقدير به يې کومې خوا بوځي. آيا کرکټ به په دې کيمپ کې ددوی د ژوند بنسټ وگرځي؟ ايا تل به د تاوتریخوالي نوم افغانانو پورې نښتی وي؟ آيا دوی کله به هم خوندي او وياړلي افغانستان ته ستانه شي؟ د هغوی پوښتنه به ډير زر ځواب شي.

د سولې خوب

۴

تاج، کریم او رییس په ډیره چټکۍ په لوبه کې مخ پر وړاندې روان ول. او داسې وخت راورسیده چې یوه ورځ یې هم د لوبې باره کې خبرو پرته نه شوه تېرولای. دې هلکانو به د ورځې لخوا د اورلگید په فابریکه کې سخت کار کاوه او پاتې ورځ به یې د کرکټ تمرین کاوه. د ټوټو څخه جوړ توپ سره یې ستونزه ډیره وه او ددوی بیټ د معیاري بیټ څخه لنډ او نری و نو ځکه په سمه توګه پرې توپ هم نه وهل کېده. هر یو شات یو قسمت و. د ډیر تمرین وروسته دا درې واړه په دې هم پوه شول چې څنګه د ټوټو بال په نري او لنډ بیټ ووهي.

یو بل چیلینج هم و، کله به چې تاج، کریم او رییس توپ ته ښه وکتل او په بیټ به یې هر څومره په زور ووهه خو بیا به هم لرې نه تلو. او په اصلي لوبه کې خو داسې وي چې توپ څومره لرې غورځولای شي. ددوی توپ خو د ټوټې و او بیټ یې لنډ او نری وو نو په هر څومره زور به یې ووهه خو یواځې لږ لرې به پریوت.

دا دوه چیلینجونه په ریښتیا ددوی په ګټه هم شول. په دومره کوچني بیټ چې دوی توپ وهلی شي، او د ټوټو توپ ته څومره زور ورکولای شي نو اصلي لوبه خو ددوی په ګټه ده. کریم ته به د ټوټو توپ او لرګین لنډ بیټ باندې لوبې خوند ورکاوه ځکه که هر څومره چې کولای شي په زور یې وهلي شي او دا د هنې عضلاتو لپاره هم ګټور ول او غټ شوي هم ول ورسره.

کله چې تاج، کریم او رییس کچه ګرۍ کې له نورو لوبغاړو سره لوبې پیل کړې نو د هغوی د کرکټ لوبې وخت هم زیات شو. غټو هلکانو به دوی

راپارول چې لوبه کې برخه واخلي، خو نه تاج، نه کریم او نه هم رییس هغه هلکان ول چې وډار شي. یو ځلې یو اتلس کلن هلک ددوی خواته راغی،

"ای ډارنه! راځه مونږ سره لوبه وکړه. مونږ ډیر تکړه یو."

تاج او کریم تیار ول چې دې هلک ته درس وښايي او رییس هم داسې جدي سیالی په طرف وو. که څه هم هغه آرام او فکري هلک وو او په دې هم پوهیده چې لوبه کول ښه نظر نه دی. دې درې هلکانو په ساعتونو تمرین کوه او اوس باید فابریکې ته د کار لپاره تللي ول.

"نا مونږ لوبه نه شو کولای. بله ورځ به شي،" رییس ځواب ورکړ.

"تاسو د بایللو نه ډارېږئ!" اتلس کلن هلک په ریشخندی ورته وویل.

"تاسو بالونکې یاستئ. مونږ پینځور ښار ته کار لپاره روان یو،" د رییس

مخ له غوسې سور شو خو ځان یې قابو کړی وو.

"عذر مه ورته کوه" تاج نور څه نه شول اوریدې ځکه هغه څه چې چې

ډیر جدي وي او مهم وي ورته ډیر زر په غوسه کیږي نو کرکټ ورته هم ډیر مهم ښکاریده.

"مونږ تاسره لوبې کولو نه نه ډارېږو"

اتلس کلن هلک شیطاني موسکا وکړه، "نو ثبوت یې کړئ"

"ګوره یې اوس" تاج ورته په قاطع ډول وویل.

هنې کریم او رییس ته اشاره وکړه چې هلک پسې شی. د کیمپ یوې څنډې ته لاړل. کله چې دوی روان ول نو رییس، تاج له مټه راوښووه او د لوبې نه کولو یې ورته وویل.

"زه پوهیږم چې کرکټ سره ډیره مینه لرې، خو فابریکې ته تلل باید له

یاده ونه باسو. پلاران به راته په غوسه شي."

"غم مه کوه. دې خرو نه په دیرش دقیقو کې ځان خلاص کړو نو بیا به

فابریکې ته لاړ شو." تاج ورته ډاډ ورکړ. رییس ډاډه نه شو خو بیا یې هم په

نه زړه ورسره ومنله. کله چې تاج، کریم او رییس غټ هلکانو سره لوبه پیل

کړه نو همداسې مالومیده چې لوبه دیرش دقیقو کې نه ختمیږي. اتلس

کلن ځوانان تکړه مالومېدل. تاج ورته توپ اچونه پیل کړې وه، هغوی هم منډې جوړولې. لوبه ډیر زر گرمه شوه.

دواړو ډلو غوښتل چې لوبه خپله کړي. ټولو هیر کړي ول چې لوبه باید دیرش دقیقو کې ختمه شي. دوه ساعتونو نه هم ډیر تیر شول. د پېښور ښار په بله څنډه کې د لمر زیږې وړانگې ښکاریدې.

کریم وویل: "اوهو، فکر کوم لوبه بس کړو. دا خو ډیر زر تیاره شوه، لوبه هم ډیره حساسه ده."

"هیڅ خبره نده پاتې لوبه به سبا وکړو." تاج وویل.

ځوان هلک وویل، "مونږ سبا خپل وخت نه ضایع کوو، تاسو کرکټ نه شی کولای." خو هغوی له خپل ځان نه ډیر راضي ښکاریدل. تاج، کریم او رییس وروسته پاتې شول تر څو خپل سامانونه راټول کړي. تاج له ځان سره بیت راواخیست.

رییس ناڅاپه وویل، "صبر. دا خو ماښام شو. څو بجې دي؟ څومره وخت راهیسې مونږ کرکټ کاوه؟ زه پوهیدم چې فابریکې ته تلل به مونږ نه هیرېږي. پلاران به راسره گوري. زمونږ پیسو ته ډیر ضرورت دی."

تاج او کریم غلي ول، هغوی نه په ریښتیا هم فابریکه هیږه وه. تاج غوښتل چې دې مسلې ته دحل لاره راوباسي. ملگرو یې ورته وکتل ځکه هغه په عمر کې هم لږ ستر و.

"ورونو، هر څه به سم شي. مونږ به د نن ورځې پر ځای اضافي کار وکړو. پلارانو باره کې چرت مه وهی. بس کرکټ نه خوندي واخلي."

درې واړه په دې ډاډه نه ول چې هر څه به سم شي. رییس ځان نورمال ښوده خو کله چې هغوی نه بیل شو او کور ته روان شو نو لږزی ونيو. تاج او کریم هم وارخطا ول چې څه به کیږي.

کله چې دوی خپلو خیمو ته ستانه شول، د پلار قهرجنې سترگو سره مخ شول. د دوی واړو پلار ته دا مالومه شوه چې تاج او کریم فابریکې ته کار لپاره نه و تللي.

"چیرته تللي وای؟" د تاج او کریم پلار عالم گل ترې پوښتنه کوله.

دا یو ښه پیل نه و. هغه راولاړ شو، یوه اوږده ساه یې واخیسته او د خپل

کشر ورور لپاره یې هم خبرې شروع کړې،

"پلاره! مونږ فابریکه کې وو." هغې په ډاډه زړه دروغ وویل.

عالم خپل ځوی ته په شکمن او ژور نظر وکتل. په داسې ډارونکي نظر

زیاتره مور او پلار خپلو بچو ته گوري تر څو ویې ډار کړي... او دا کار

زیاتره وخت نتیجه ورکوي. تاج وډار شو. دروغ یې نه شول ویلای، هغې زر

خپله خبره بدله کړه.

"ریښتیا خو دا دي چې... مونږ په کوڅه کې کرکټ کاوه، او فابریکه مو

له یاده وتلې وه. مونږ همدا اوس لوبې نه راغلو."

ډیر زر په ریښتیا ویلو پېښمانه شو خو اوس اوبه له ورځه تیرې وې. هغه

باید غلې وای. عالم هماغسې ولاړ پاتې شو. او بیا لکه د اتش فشان راوپاریده،

خو یواځې د اتش فشانې موادو کمی وو.

"تاسو کار ته نه وی تللي!!! زه پوهیدم!!! مونږ خو پیسو ته ضرورت

لرو!!!"

عالم د تاج بیت واخیسته او په خپل زنگون یې دوه ټوټې کړ او په

ځمکه یې وغورځاوه. د بیت ماتېدو سره د تاج او کریم زړه هم لکه ټوټه شو.

هغوی د بیت ټوټو ته کتل. په لومړي ځل کریم مسکې نه شو او دا هرڅه

ورته ټوکې ښکاره نه شوې.

وړاندې تر دې چې عالم په خپلو زامنو نورې چغې ووهي، د تاج مور

راغله او هغه یې له لاسه ونيو، هغې خپل خاوند یوې خواته کړ او په غوږ

کې یې ورته څه وویل. تاج او کریم یو بل ته کتل. هغوی نه پوهیدل چې

مور یې پلار ته څه وايي. که هر څه وي خو دوی سره مرسته کوي. د څو

شیبو لپاره دواړو سره خبرې کولې او بیا عالم غلی شو. هغې زامنو ته مخ

واړوه. تاج او کریم خیمې ته راننوتو سره د خپلې سزا په انتظار ول.

" تاسو پوهیږئ چې زه او ستاسو مور تاسو لپاره ډیر خفه یو، تاسې دخپل خوږ هېواد څخه لري راغلي یاست. له بده مرغه مونږ سره بله کومه لاره نه وه. افغانستان کې پاتې له خطر ډک دي.

ډیر خلک هلته جنگیږي. په ټوله نړۍ کې خلک فکر کوي چې مونږ افغانان تاوتریخوالی خوښوو. هلته ډیره غټه جگړه روانه ده او زه نه غواړم چې تاسې په هاغسې یو ځای کې رالوې کړم. " هغه یوه شیبه غلی وو تر څو خپل فکر متمرکز کړي، " دلته په کچه گړۍ کې اوسیدل ریښتیا هم مونږ ټولو ته ستونزمن دي. خو مونږ اوس هم نیکمرغه یو چې خوندي یو. ډیر نور خلک زمونږ په څیر نیکمرغه هم نه وي. که چیرته تاسې غواړئ چې مونږ ژوندي پاتې شو نو تاسو باید خپلو کارونو ته لار شئ، مونږ پیسو ته اړتیا لرو. "

تاج او کریم د خیمې خیرن چت ته کتل. هیڅوک نه پوهیدل چې دا د کوم وخت راهیسې خیرن دي. هغوی خپل مور او پلار ته ملامت ول. د ویلو لپاره نور څه نه ول.

" مونږ پوه شو. " هغوی غلي غوندې وویل.

" مونږ به د نن ورځې پر ځای اضافي کار هم وکړو، " تاج ورسره وعده کېښوده.

" سمه ده " پلار یې مسک شو. پلار یې دواړه زامن په شا وټپول. د هغې لهجه په بشپړه توګه بدله شوې وه.

" هو، یوه بله خبره. سر د سبا نه مونږ تاسو دواړه د پاکستاني دولتني ښوونځي کې داخل کړې یاستی. دا ښوونځی همدلته په کچه گړۍ کې دی. مونږ نه غواړو تاسو نور کرکټ وکړئ. د خپلو تره زامنو په څیر اووسی. هغوی تل درس وایي. "

د هغوی مور ورزیاته کړه.

" خو مورې! " کریم په منځ کې راټوپ کړل.

" دویمه خبره پکې نشته. کرکټ هسې هم د افغانستان لوبه نده. تاسې باید ښوونځي ته لار شئ. تعلیم اول کې دی. " مور یې خبره ور پرې کړه.

تاج او کریم دواړو باندې دا خبره ښه ونه لگېده. هغوی لپاره کرکټ له خپل ژوند څخه وباسل ستونزمن کار وو. هغوی اوس روږدي شوي ول. او هغوی اوس غوښتل هم نا چې یو بل بحث رامنځته کړي. د نن شپې لپاره هم دومره بس ول. دواړو په نه زړه د هو لپاره سرونه وخوځول. هغوی به ښوونځي ته ځي او درس به وایي.

د ویده کېدو نه وړاندې تاج د بیټ دوه ټوټې راواخیستې او کتل یې که د جوړیدو امکان یې وي. هغه په دې خوشاله وو چې د بیټ یوه ټوټه اوس هم کار ورکولای شي. د بیټ دا ټوټه اوس د مخکیني بیټ څخه نور هم لنډ شو خو اوس هم ددوی غوښتنې ته مثبت ځواب ویلې شي.

هغې د بیټ اوږده ټوټه له ځان سره راواخسته او اضافه ټوټه یې له خیمې بهر وغورځوله.

" دا معامله لکه چې نوره هم خرابه شي " هغې له ځان سره وویل.

تاج غوښتل چې دا هر څه هیر کړي خو هغه ډیر زیات خفه وو. ددې لپاره وخت ته اړتیا وه. په دې شپه یې ټوله شپه په وینه تیره کړه. د هغې مور او پلار ولې د کرکټ دومره مخالفت کوي؟ هغې په دې فکر کاوه چې څرنگه مور او پلار دې ته مایل کړي چې دې او کریم ته د کرکټ کولو اجازه ورکړي. کرکټ یوه ارزښتناکه لوبه ده.

د هغې مور او پلار د کرکټ په ارزښت نه پوهیدل. هغوی فکر کاوه چې د بریالیتوب یواځینی لاره د درس ویلو ده. نو په پایله کې به یې کریم او تاج درس ویلو ته هڅول. یانې د تعلیم لپاره ملګرتیا او کرکټ د دواړو قربانی ته اړتیا وه او یا کېدای شي داسې نه وي. یوه د پام وړ نظریه د تاج ذهن ته راغله.

هغې ته یاد ول چې څنگه د پاکستان لوبډلې نړیوال جام ترلاسه کړ. هغې لوبغاړو د ټول پاکستان استازیتوب کاوه. ټولو خلکو پری افتخارکاوه. هغوی ستوري ول. او همدارنگه که چیرته مونږ د افغانستان ملي لوبډله جوړه کړو؟

د افغانستان لوبډله به هم یوه ورځ په نړیوال جام کې ولوبیږي. افغانان به هم خپل لوبغاړي تشویقوي. تاج خپل او د کریم شتمن راتلونکی او د افغانستان ملي کرکټ لوبډلې استازیتوب کتلو. تاج ته دا هر څه روښانه ښکاريډل. هغې ته د پلار دا خبره هم یاده شوه چې هغې ویل چې افغانان په نړۍ کې د تاوتریخوالي په نوم یادېږي. کېدای شي کرکټ د نړیوالو دا نظریه هم بدله کړي. دا یوه په زړه پورې کړنلاره وه او یا لږه ښه وه، او کېدای شي دواړه ورونو ته د کرکټ لوبې کولو اجازه هم ورکړل شي. تاج په ژور خوب ویده شو او د خوب نړۍ ته یې له ځان سره دا فکر یوړ.

راتلونکی سهار وختي، د وعدې مطابق دواړه د پاکستان دولتي ښوونځي ته لاړل. دا ښوونځي یو تش مسجد وو. تاج او کریم په دې هم نه پوهیدل چې ښوونځي ته له ځان سره قلم او کتابچه یوسي خو ددې پر ځای تاج له ځان سره د بیت ټوټه راخستې وه.

تاج او کریم د ښوونځي مخې ته ودریدل تر څو ځانونه برابر کړي. هغوی ډیر ماشومان ولیدل او زیاتره یې د کیمپ بلد هلکان ول. ټول ماشومان زده کړې ته لیواله ښکاريډل. کریم داسې نه انگیره چې گني هغه دې له دې ښوونځي څخه څه زده کړي، هغې اسویلی وکښ.

"وروره، زه خو دی باره کې هیڅ نه پوهیږم. زه خو به ښه یم چې په ډرامو کې کار وکړم که نور څه نه وي خلک خو به زما د ټولني صفتونه وکړي" هغې خپل طنزونه بیا شروع کړي ول. تاج سترگو ته وروکتل، "هاهاها. ستا متې دومره غټې نه دي. تا څوک په ډرامو کې نه پریږدي. کیدای شي وروسته. مونږ مور او پلار سره وعده کړې چې مونږ به ښوونځي ته ځو"

"کله چې ښوونځي څخه خلاص شو نو د ورځې په اخر کې یو څه خوندور وکړو."

کریم رنگ راپریښود، "لکه کرکټ کوو!؟"

"هو... تاج په زوره وویل. هغې د تیرې شپې خوب باره کې فکر کاوه. "او د کرکټ باره کې، ما نه خو هیر شول. پروڼ مې یو بشپړ پلان جوړ کړ. ته خو پوهیږې چې مور او پلار زموږ بریالیتوب غواړي؟"

"هو، همداسې ده، نو ولې؟" کریم هیڅ نه پوهیده چې خبره څه ده. "هغوی مونږ ته وویل که روښانه راتلونکی غواړئ نو د خپلو تره زامنو په څېر درس کې کوبښې وکړئ. خو د بریالیتوب لپاره یواځې یوه لاره نه ده، ماته یوه بله هم مالومه ده."

کریم سره نورې پوښتنې هم پیدا شوې، "ووايه!" "مونږ کولای شو د افغانستان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړو. زموږ هېواد ته به ویاړ راوړي. مونږ مسلکي کرکټ لوبغاړي جوړیدای شو،" تاج ورته تشریح ورکړه او په مسلکي لغت باندې ډیر کلک ورغی.

کریم نه پوهیده چې مسلکي څه مانا، خو هغې داسې وانگیرله چې دا لغت د متو غټولو باره کې وي. "مسلکي؟ وا! څنگه کولای شو کرکټ لوبډله جوړه کړو؟ په کچه گړۍ کې خو یواځې مونږ دواړه یو. او زموږ کور هم افغانستان کې نه دی."

"دا هیڅ خبره نده! مونږ دلته افغانانو سره خبرې کولای شو. آیا ته غواړې لوبډله کې ولوبیږې؟" تاج ترې پوښتنه وکړه که څه هم ځواب ورته مالوم و.

"هو هو هو" کریم ډیر زر ځواب ورکړ.

تاج لگیا شو، "نو دا دی زموږ لومړی غړی پیدا شو. دا به ډیر سیالیزه لوبډله وي"

کله چې تاج او کریم پاکستاني دولتي ښوونځي ته ننوتل، هغوی د افغانستان لوبډلې باره کې ډیر هیجاني ول.

دا ښوونځي د لومړي څخه تر دولسم پورې وو. ټول ماشومان، پرته د لوړو ټولگیو څخه باید هر کس پاکستاني مضمونونه زده کړي لکه اردو، تاریخ

او جغرافیه. د اردو ژبې ساعت وخته شروع شوی وو. ټولو زده کونکو د ټولګې مخې ته خپل بوتان منظم په یو کتار کې ایښي ول.

دنده ټولګې کې ښوونکي خپل ځان پیژنده او د رسمي تعلیم ارزښت یې بیانوه. د هغې نوم قریش وو، خو زده کونکو ورته د احترام له کبله ښاغلی قریش ویل. ښاغلی قریش یو تریخ سړی وو چې ډیسیپلین یې غوښته. ټولګي ته راننوتو سره یې تاج او کریم ته بد بد وکتل ځکه هغوی ناوخته راغلي ول.

ښاغلي قریش په غرمبیدلي غږ وویل، "په وخت راځئ. تاسو دواړه زمونږ درس خرابوئ. ځانته ځایونه پیدا کړئ او شور مه کوئ"

کریم مسکی شو. هغې د خپل ښوونکي په غږ پورې خندل. د ښوونکي غږ د ژړندو ماشوم په څېر وو. ښاغلی قریش د کریم خدا ته پام شو، "د خدا څه خبره ده؟" هغې په سخته لهجه وپوښتل.

کریم خدا غلې کړه، "نا، ښوونکيه. هيڅ خبره نشته"

"نو بیا کبنه او غوږ ونیسه" ښاغلي قریش بیا وغرمبیده. هغې طنزونه نه خوښول او ددې امکان هم ډیر لیدل کېده چې هغه او کریم به په راتلونکي کې ستونزې ولري.

کریم کیناسته او ښاغلي قریش د اردو ژبې درس ورکول پیل کړل. تاج په ټولګي کې د نورو هلکانو سره د کرکټ باره کې خبرې پیل کړې. او غوښتل یې تکړه لوبغاړي راټول کړي. همدا کرکټ لوبغاړي به د افغان لوبډلې راتلونکې وي.

تاج په ښوونځي کې د ځان په شمول تر شلو هلکان وشمارل. دا ټول هلکان خوار ول خو د فزیکي کارونو له امله غښتلي ښکاریدل. د شلو هلکانو نه یواځې درې انجونې وې، د انجونو مور او پلار دا نه غوښتل چې خپلې لوبې د کیمپ نږدې ښوونځیو ته ولېږي. زیاتره زده کونکو اسلامي کالي پر تن کول. هلکانو به کیمپ پرتوگ اغوسته او انجونو به اوږدې جامې اغوستې.

په ټولګي کې د کرکټ وړ کسانو باندې نظر واچوه خو داسې څوک ولیده چې توقع یې نه درلوده. دا رییس وو، چې د ټولګي په بل سر کې ناست وو. تاج او کریم دواړو هغه نه وو لیدلې. کېدای شي هغوی د افغانستان کرکټ لوبډلې خیالونو کې ډیر ډوب تللي ول. تاج غوښتل چې د رییس پام ځانته راواړوي. هغې ورته لاسونه خوځول او لږ پاتې وو چې ورغږ کړي خو بیا وریاد شول چې ښاغلي قریش اوس هم درس ورکوي. تاج غوښتل چې دا ساعت زر پای ته ورسېري.

ښاغلی قریش د تاج په اشارو پوه شو. هغې ناڅاپه خپل لاسي ساعت ته وکتل او جمله یې نیمایي کې پرېښوده.

"اوهو، رییس (تفریح) وخت شو. لږې دمې وروسته به درس بیا پیل کړو."

هیڅوک نه پوهیدل چې رییس (تفریح) څه مانا. هغوی ټول په خپلو ځایونو ناست ول، هغوی فکر کاوه که له خپل ځایه وخوځېږي نو ښاغلی قریش به ورته په غوسه شي. په ټولګي کې چپه چپتیا وه. اخر ښاغلي قریش د رییس په مانا پوه کړل.

"ټول بهر ووځئ! رییس مانا ده تفریح. دې وخت کې تاسو کولای شئ لوبې وکړئ او یا ساعت تیر کړئ."

زده کونکي ډیر خوشاله شول. هغوی په منډه له ټولګي ووتل. ښاغلي قریش غوښتل چې له زده کونکو وړاندې ووځي خو ماشومانو سرعت لکه چې ډیر وو، چې بهر راووته په زوره زوره یې ساه اخیسته. ټول زده کونکي یو ځای شول او هغې ته په انتظار شول.

"کومه لوبه مو په ذهن کې شته؟" ښاغلی قریش وپوځیده.

یو زده کونکي په ساده لهجه وویل، "راځئ بوزکشي وکړو! زما مور او پلار ډیر وخت د بوزکشي کيسې کوي"

بی له شکه چې دا زده کونکی هم له افغانستانه راغلی مهاجر دی. بوزکشي د افغانستان ملي لوبه ده او ډیره خطرناکه لوبه هم ده. تر نن ورځې هم ټول افغانان دا لوبه خوښوي.

بوزکشي يانې د اوزې کښول. په دې لوبه کې د لوبې برابرۍ یوه مړه اوزه یا خوښې او یا یوه گډه د دایرې په منځ کې ږدي. په دې کې دوه ډلې وي چې په اسونو ناست وي او هر یو کوبنس کوي چې دا مړ شې د خپل گول خط پورې ورسوي. هر یو کولای شي چې خپل سیال په سوک یا لغته ووهي او یا یې د اس نه ښکته راوغورځوي، بس لوبه گټل دي.

ښاغلي قریش ته د بوزکشي لغت نا اشنا ښکارېده. د هغې مخ سپین وتښتېد. هغه نه پوهیده چې د بوزکشي وحشي لوبه څنگه زده کونکو ته تشریح کړي.

"نا، مونږ بوزکشي نه شو کولای"

"ولې یې نه شو کولای." یو زده کونکي شکایت وکړ.

ښاغلي قریش دا بحث ختمول غوښتل، "ځکه هغه لوبه ډیره گرانه ده، مونږ یې نه شو کولای. هغې دپاره ډیر تمرین ته اړتیا ده. او مونږ سره کوم آس یا بل ځناور هم نشته چې هغه لوبه پری وکړو. آیا بل چا ذهن کې کومه ښه لوبه شته؟"

"کرکت به وکړو!" ناڅاپه تاج وویل. ټولو هغې ته وکتل.

د ښاغلي قریش غږ لږ نرم شو. "کرکت ډیر ښه دی. هر څوک یې کچه گړۍ کې کوي."

تاج خپل لاس جوړ کړې بیت ټولو ته وښوده. "او زه ډاډه یم چې کرکت به د افغانستان راتلونکی وي."

ټولو هلکانو د کرکت باره کې اوریدلي ول ځکه د پاکستان ۱۹۹۲ نړیوال جام گټل دلته په کچه گړۍ کې هم ولمانځل شو. خو هیڅوک نه پوهیدل چې دا لوبه څنگه کیږي. هغه څوک چې په کرکت نه پوهیدل تاج ورته په ډیر ماهرانه انداز د کرکت لوبې باره کې وویل.

"دوه ډلې به جوړې کړو. لومړۍ ډله به توپ وهنه کوي او دویمه ډله به توپ نیونه کوي او د توپ نیونې ډلې نه به یو کس بالینګ کوي." "بالینګ څه مانا؟" یو زده کونکي پوښتنه وکړه.

"بالینګ مانا دا چې یو کس به توپ لاس کې ونیسي او په خپل ټول زور به یې د توپ وهونکي په لور وغورځوي. توپ اچونکی به هڅه کوي چې توپ وهونکی وسوځوي. او توپ وهونکی به هڅه کوي چې توپ ووهي." "واه! دا خو به ډیر خوند وکړي" یو بل زده کونکي وویل.

کله چې تاج ټول پوه کړل نو کریم ورمخکې شو او ټول زده کونکي یې په دوه مساوي ډلو وویشل. تاج د رییس خواته ورغی او په دې تمه ولاړ و چې کومه لوبډله کې به نیول کیږي.

"سهار مو په خیر وروره! زه او کریم نه وو خبر چې تا هم دې ښوونځي کې داخله کړې ده." تاج دا وویل او هغې سره یې ستړي مشي وکړه.

رییس ځواب ورکړ، "هو، زما مور او پلار ماته ویل چې نور باید درسونو ته پاملرنه وکړم. هغوی ویل کرکت هسې فضول کار دی."

"زمونږ مور او پلار هم داسی وویل."

"خو زه غواړم چې کرکت وکړم" رییس ورزیاته کړه.

"ښه، زه غواړم د افغانستان ملي کرکت لوبډله جوړه کړم. کریم راسره یوځای شوی او زه د نورو تکړه لوبغاړو په لټه کې یم تر څو لوبډله بشپړه کړم. آیا ته راسره یې؟" تاج وړاندیز وکړ.

"بالکل، زه هم پکې یم! ته او کریم زما وروڼه یاست. خو د پیسو پرته به څنگه تمرین کوو؟ مونږ سره خو لا سم بیت او توپ هم نشته،" رییس وویل.

تاج په دې فکر کې شو چې لوبډلې لپاره پیسې له کومه پیدا کړي. هغې سره لا ددې پوښتنې ځواب نه وو. خو دا ښکاره ده چې لوبغاړي به یوه لاره راوباسي. وړاندې تر دې چې تاج، رییس ته څه ووايي، کریم پرې راچغه کړه،

" ای کل سری تاج او وچ ریسه! تاسو به ټوله ورځ خبرې کوی او که کرکت به هم کوی؟ مونږ خو وخته لوبدلې جوړې کړې دي."

تاج او رییس هڅه وکړه چې د کریم په ټوکه وځاندي. د هغې ټوکې به کله کله خرابې وې. دواړه ورغلل تر څو لوبه کې گډون وکړي.

لس هلکان توپ نیونې ته خپاره کړای شول او په نوبت به توپ اچونې ته راتلل.

نور لس هلکان به په نوبت توپ وهنې ته راوتل. دا خو سمه لوبه نه وه خو بیا هم ماشومانو ځینې خوند اخسته. تفریح هم په ختمیدو شوه. تاج، کریم او رییس خوشاله ول ځکه د کرکت تمرین لپاره یې یو بل وخت هم پیدا کړ. په هر تفریح کې کرکت کول د ټولو عادت وگرځید. ښاغلي قریش هم غوښتل چې هلکان د تفریح وخت کې کرکت وکړي. خو بیا هم د درس په وخت کې جدي وو.

یوه ورځ کریم د تاج لاسي جوړ شوی بیټ په لاس کې نیولی او ټولگي کې ناست و. هغې د شپږیزې په څیر بیټ تاو کړ، ښاغلي قریش ورته پام شو، هغې پرېکړه وکړه چې کریم به د ټولو ټولگیوالو مخې ته پوهوي،

" کریمه! ته غور یې؟"

" هو، هو. زه ټول درس ته غور وم" کریم دروغ وویل.

" په اردو کې د کتاب مانا څه ده؟" ښاغلي قریش ورته چیلینج ورکړ.

کریم کوبنس وکړ وړاندې تر دې چې د ښاغلي قریش غوسې ته مخامخ شي، حالات لږ نرم کړي. " کتاب د کرکت غوندي غږ لري"

" ما پوښتنه وکړه چې کتاب ته په اردو کې څه وايي؟" ښاغلی قریش یې صبره شو.

" خبر نه یم، ښوونکيه!"

ښاغلی قریش د کریم په لور وروان شو. ټولو زده کونکو ښوونکي ته او کله کریم ته کتل. کریم نه پوهیده چې اوس به څه کېږي. ښاغلی قریش

ورتيټ شو او په مخ یې کلکه څپپړه ووهه. د څپپړې انگازې ټول زده کونکي وډار کړل.

" زما په اردو ساعت کې به بیټ سره لوبې نه کوي! پوه شوې؟" ښاغلي قریش پرې چغې وهلي.

" هو ښوونکيه پوه شوم." د کریم اوبسکې په مخ روانی شوې او ژړل یې. هیچا باور نه کاوه چې د کریم غوندي غښتلې هلک ژاري. تاج او رییس په خپل نږدې ملگري زړه سوځیده. هغوی غوښتل چې کریم سره مرسته وکړي خو د ښاغلي قریش له ویرې ددې جرات په دوی کې نه و.

ښاغلي قریش ټولگي ته مخ کړ او ورته وویل، " او همداسې به ټولو سره کېږي، کله چې زه درس ورکوم نو زما خبرې به هیڅوک نه گډوډوي."

هیڅ زده کونکي ښاغلي قریش ته په سترگو کې نه کتل. هغه اوس په سمه مانا د هغوی لپاره بلا شو. له دې وروسته هیڅ کوم زده کونکي د هغې په ساعت کې خبرې ونه کړې. تاج خپل د ښوونځي څخه بهر د افغان کرکت لوبدلې لپاره د لوبغاړو په لټه کې وو.

لمړی یې د رییس پوښتنې باره کې فکر کاوه چې پیسې به له کومه کوي. رییس هم ریښتیا ویل. لومړی خو باید کرکت ته سم سامان پیدا کړي. که چیرته لاسي جوړ شوي بیټ او ټوټو توپ سره لار شي نو خلک به ورپسې ځاندي. تاج به د ښوونځي او کار تر منځ ډیر لږ وخت هم یې ځایه نه تیروه او په دې هڅه کې وو چې څنگه لوبدلې لپاره اسباب برابر کړي.

تاج ټوله کچه گړۍ او پېښور ښار د سپانسر لپاره ولټول تر څو د کرکت لوبدلې جوړولو کې ورسره مرسته وکړي. هغه صرف ۱۴ کلن وو نو کوم ملاتړي یې هم نه شو پیدا کولی. په پېښور ښار کې تاج د داخلي کرکت لیگ ته ورغی او دا په ریښتیا هم یوه غټه معامله وه. دې لیگ به تکړه لوبغاړي له ځان سره یو ځای او خپله لوبدله کې به یې لوبول. هر یو لوبدلې به پېښور شاوخوا سیمې استازیتوب کاوه. او بیا به دې کلبونو په خپل منځو کې لوبې کولې.

له څه فکر وروسته تاج فکر وکړ چې د پېښور کرکټ لیگ کې یو لوبډله جوړه کړي چې دا د افغان مهاجرینو استازیتوب کوي او نوم یې ورته د افغان کرکټ کلب کېږي. د افغان کرکټ کلب کې تر اوسه یواځې درې کسان ول، تاج، کریم او رییس. تاج نورو اته افغان لوبغاړو ته اړتیا درلوده تر څو یوه بشپړه لوبډله جوړه کړي. د کافي تجربې وروسته کولای شي افغان کرکټ کلب د ټول افغانستان استازیتوب وکړي.

که څه هم اته کسان برابرول دومره گرانه خبره نه وه خو بیا هم تاج سره هیڅ کومه مرسته نه وه. زیاتره کورنیو به خپل بچو باندې د درس پر ځای کرکټ ته زړه نه ښه کاوه. تاج د کچه گړۍ کیمپ خیمه په خیمه وگرځید. هغې به په لیواله لهجه د هغوی مور او پلار سره خبرې کولې او ویل به یې، "زه د افغان کرکټ کلب جوړوم. مونږ به پېښور کرکټ لیگ کې ډیر تمریني لوبې وکړو. او بیا وروسته به وتوانیږو چې د افغانستان کرکټ ملي لوبډله جوړه کړو. که چیرته ستاسو ځوی غواړي غوره لوبغاړی شي او خپل هېواد ته ویاړ راوړي نو باید زموږ افغان کرکټ لوبډله کې گډون وکړي."

مشرانو به په ارامه لهجه هغې ته ځواب ورکاوه،
"دا لوبډله هیڅ کوم راتلونکی نه لري. خپله لیونۍ نظریه دلته مه خپروه که نا پښېمانه به شي."

تاج د هغوی اخطارونو کیسه کې نه و. کله چې یې کچه گړۍ کې لوبغاړي پیدا نه کړل نو بیا شمشتو کیمپ ته لاړ. شمشتو هم په پاکستان کې د افغان مهاجرینو لپاره یو کیمپ و چې تر ۵۰۰۰۰ افغانانو پکې اوسیدل. دا کیمپ د پېښور نه په یو ساعت منزل کې لرې پروت دی. د لرې څخه دا کیمپ د یوې خیرني کیمپې په څیر ښکاريده. دلته هم د کچه گړۍ په څېر خیرني خیمې وهل شوې وې. دا لکه پخوانۍ زمانې مونږ ته ریاډوی. د شمشتو مهاجرین هم د افغانستان جگړو څخه د خپل ځان د خونديتوب او یو څه هیلې سره دلته راغلي ول.

عبدالحق همداسې یو سړی و. د څلور لونیو او یو ځوی پلار و. له دې وړاندې د افغانستان شمالي برخه مزار شریف کې اوسیده. هغه د ټیکسي چلونکې او میرمن یې په یوه ښوونځي کې کار کاوه. کله چې په ۱۹۹۰ کال کې طالبان د ببرک کارمل حکومت ړنگ او قدرت یې په لاس کې واخیست، نو طالبانو انجونې هم ښوونځي ته نه پرېښودې. په څو اونيو کې د عبدالحق ژوند سر چپه شو. په یوه چاودنه کې یې یوه سترگه له لاسه ورکړه، میرمن یې خپله دنده له لاسه ورکړه، او طالبانو ورته لونی ښوونځي ته نه پرېښودې. عبدالحق غوښتل چې خپل ټاټوبي کې پاتې شي. هغه پوهیده چې مهاجرینو په ځیر ژوند کول څومره ستونزمن دي. له بده مرغه طالبانو د هغوی قانون نه منلو په تړاو څو انجونې وتښتولې او دا خبر ټول مزارشريف کې خپور شو. عبدالحق ته بله لاره نه وه، خپل ټاټوبي یې پرېښود او د پاکستان په شمشتو کیمپ کې یې واړول. هغې یواځې دا غوښتل چې بچیان یې خوندي پاتې شي که هغه خپل کور پرېښودل هم وي. عبدالحق هم نه غوښتل خپل ځوی کرکټ لوبې ته پرېږدي. هغې یو ځوی درلود او د هغې کورنۍ نیکمرغه وه چې تر اوسه یو ځای دي. تاج ډیره هڅه کوله چې خلک قانع کړي او افغان کرکټ کلب سره یوځای شي. په شمشتو کیمپ کې هم خلکو ونه منله. ډیر زر په ټول شمشتو او کچه گړۍ کې دا خبره خپره شوه چې یو لنډ چاغ سړی غواړي د هغې افغان کرکټ کلب کې ورسره یوځای شي او په راتلونکي کې د افغانستان ملي لوبډلې استازیتوب وکړي.

هاغه خلکو کچه گړۍ کې د تاج کور مالوم کړ. ډیر ناراضه پلاران دلته راغلي ول، د هغې پلار او ټولې کورنۍ ته یې اخطارونه ورکړي ول.

"زمونږ بچو ته د کرکټ یا بل څه مه وایه. دوی خپل وخت په بې مانا شیانو تیروي."

د تاج او کریم مور خوشاله نه ښکاريده،

"ما او پلار دې تاسو دواړو ته وویل چې نور کرکټ مه کوئ. خپل

درسونو، کار او راتلونکي باندې فکر وکړئ،"

تاج وويل، "زه پوهيږم. دا زما غلطي وه. ما يوه لوبډله جوړوله. ما كريم او نورو هلکانو ته وويل چې ما سره په دې لوبډله کې يو ځای شئ. "

"بيا داسې مه کوه. دا زموږ لپاره شرم دی."

تاج ډيره هڅه وکړه چې هغې ته ووايي چې کرکټ څومره مهم دی خو گټه يې ونکړه. هغې فکر کاوه چې افغانان به دا نظريه خوښه کړي، خو بيا هم د پاکستان غوندې په کرکټ ليونې هېواد کې پراته او خپله لوبډله نه جوړوي. هغوی نه پوهيدل چې يو خارجي لوبه څنگه د افغانستان راتلونکی بدلولای شي. تاج، كريم او رييس خپل ځانونه ناڅرگند دهليز کې لا ژور وليدل. تاج هم د افغانستان ملې لوبډلې جوړولو نظريې باندې شكي شو. ټولو مشرانو هغه ډار کړی وو.

هماغسې لکه کله چې يو توپ وهونکی گوري چې يو توپ په ډير سرعت ددې په خوا راروان او څه به کوي، تاج او د هغې ملگرو بايد د مشرانو ويره له مغزو ويستلې وه، په خپل دريځ کلک ولاړ وای او د افغان کرکټ لوبډلې خوب يې ژوندی ساتلی وو. د ناکاميدو چانسونه ډير زيات شوي ول. هغوی به څه کوي؟

٥

د طالبانو حقيقت

تاج يوه بيړنۍ غونډه راوغوښته. هغې هيڅکله كريم او رييس سره غونډه نه وه کړې. هغوی چې به کله هم يوځای ول نو ساعت به يې تيره. تاج غوښتل چې پوه شي چې ايا د هغې ملگري هم د افغانستان کرکټ لوبډلې باره کې هم داسې فکر کوي لکه هغه يې چې کوي.

د تفريح په وخت کې درې واړه يو ځای شول. تاج په خپله خوښه د پاکستاني دولتي ښوونځي تر څنگ ځای غوره کړی وو. هغه پوهيده که دې ځای کې غونډه راوبلي نو مور او پلار به پرې شكي نه شي.

"ايا موږ دلته د ښايست سيالي لپاره رابلل شوي يو؟" كريم رارسيدو سره وويل.

"د ښايست سيالي لپاره يواځې ښايسته خلک رابلل کيږي." تاج ورته غاښ ماتونکی ځواب ورکړ.

کريم داسې اکت کاوه لکه تاج يې چې احساسات تپي کړي وي. هغې تندې تريو کړ. "خو زه هم ښايسته يم."

"ته ښايسته يې... خو وړوکي او کمزوري هلک يې." تاج ورته وويل. هغه پوهيده چې كريم به د خپل بدن غټوالي دفاع کوي.

"ته خبرې کوي، لنډيه!" كريم بيرته پرې خوله خلاصه کړه.

تاج مسک شو، "ارامه ووسه! ټوکې کوم."

رييس هم په چټکۍ هغه ځای ته ځان راوړسوه چيرته چې ورته كريم او تاج انتظار کاوه. "ښنه غواړم تاسو انتظار وکړ. ايا غونډه مو پيل کړې؟"

"نا، اوس يې شروع کوو." تاج ورته وويل. هغه د غونډې باره کې جدي وو.

کريم او رييس يې خبرو ته غوږ شول، تاج نيغ ستونزه رامنځته کړه.

ورونو! تاسې مې ځکه دلته راغونښتي ياست چې دلته د افغان کرکټ لوبډلې باره کې خبرې وکړو.

"د کومې ملي لوبډلې باره کې چې دې مونږ ته وييلې ول؟" رييس وپوښتل.

"هو. زه غواړم شروع يې کړم. خو د کيمپ مشران دا نه غواړي چې مونږ لوبډله جوړه کړو" تاج ځواب ورکړ.

"دوی خو د ښاغلي قريش نه هم بد دي." کریم وويل.

رييس او کریم وخنډل. "ښاغلی قريش ښه سړی دی که ته ورته غوړ ونيسې." رييس ورته وويل.

تاج هېڅ ونه خنډل ځکه هغه ډير جدي ښکاریده. "ايا تاسې به بيا هم له مونږ سره ياستې که چيرته زمونږ مشران مونږ منع کړي؟"

"بالکل" کریم او رييس دواړو ژمنه وکړه.

د تاج لپاره دا ښه خبر وو. هغه لږ ډاډه شو، "سمه ده، نو مونږ بايد نور اته افغان لوبغاړي پيدا کړو، د کرکټ اسباب واخلو، او د کرکټ تمرين لپاره ځانگړی وخت بيل کړو. او دا هر څه به په پټه وي"

درې واړو داسې فکر کاوه لکه دوی چې پټ عمليات تر سره کوي. او دا عمليات ټول دې درې واړو پورې اړه لري چې بريالي کوي يې او که نا. په راتلونکو مياشتو کې بايد ډير کار وکړي. هغوی کارونه وپېشل او د بيا راټوليدو پريکړه يې وکړه.

تاج د نوې لوبغاړو پيدا کولو مسوليت په غاړه واخيست. کریم او رييس به د لوبې لپاره سامان اخلي او په راتلونکو دوه اونيو کې به بيا سره غونډه کوي. څنگه چې په پټه دلته راغلي ول همدغه شان بيرته په پټه ښوونځي ته ننوتل.

د ١٩٩٣ کال په وروستيو کې يې پرته د کچه گړی مشرانو څخه تاج، کریم او رييس د افغان کرکټ کلب جوړ کړ، نوي لوبغاړي لکه حميد حسن، سميع الله شينواری، محمد نبي، اعظم خان او الله داد نوري يې رايوځای

کړل. دا لمړنی ځل و چې دا هلکان په رسمي ډول کرکټ لوبډله کې شامل شول. دا راز دوی ډير پټ وساته او د کچه گړی هېڅ کوم کس د افغان کرکټ لوبډلې نوم نه وو اوریدلی. د افغان کرکټ کلب رامنځته شوی وو خو اوس هم د پيسو اړتيا ليدل کېده.

د کرکټ اسباب اخيستلو ته لومړيتوب ورکړل شو. تاج غوښتل چې د کرکټ هر لوبغاړی ځان لپاره کالي او بيتونه واخلي که څه هم هغه پوهیده چې دا به ناشوني وي. کيدای شي که راتلونکي کې دوی کوم سپانسر ولري نو د کرکټ لوبغاړو ته به انعامونه او شخصي بيتونه ورکړي.

کریم او رييس دا وړانديز کړی وو چې هر څوک د خپل کار پيسو نه يو څه بيلې کړي او ځان لپاره بيت او نور اسباب واخلي. د کرکټ لپاره پيسی بيلول دا هم امکان لري چې مشران کېدای شي شکي شي او ددې لوبډلې نه خبر شي.

په يوځای دې ټولو هلکانو دومره پيسی جمع کړې چې يو بيت او يو ټينس توپ پرې واخلي. دواړه شيان يو ډالر قيمت درلود. تاج دواړه شيان د پېښور ښار څخه پيرلي ول. هغې يواځې ځکه تللی وو تر څو پرې خلک پوه نه شي. توپ دومره معياري نه و خو بيا هم د ټوټو توپ څخه ډير غوره وو. اوس د افغان کرکټ کلب يو توپ او يو بيت هم لري او لوبډلې ته په رسمي توگه د پېښور کرکټ ليگ کې د گډون اجازه ورکړل شوه.

ټول ليگ لوبې به په زړو ټينس توپونو کېدې، د کرکټ په ميدان کې هېڅ وابنه نه ليدل کيدل. او منځنی پېچ هم د کانکريټ څخه جوړ وو. د پېښور ليگ لوبو پر مهال به د افغان کرکټ ليگ لوبغاړي به يا هم د ښوونځي څخه پټېدل او يا به د کار څخه په وخت راوتل. که ددوی مشران له دوی څخه خبر شوي ول نو کيدای شي ډير عصباني سلوک يې ورسره کړی وای. هغوی خو کرکټ هېر کړی وو. خو له نيکه مرغه هغوی تر ډيره خبر نه شول. د افغان کرکټ کلب لومړنی څو لوبې ډيرې خواشينوونکې وې ځکه دا لوبغاړي د کانکريټ پېچ سره عادت نه ول. تاج او الله داد نوري يو بل سره

جوړ نه ول که څه هم دوی دواړه په یوه لوبډله کې لوبیدل. د دوی ترمنځ د مخالفت پیل وو.

الله داد نوري اوږد او نری وو. هغې د قد په څېر اوږد مخ هم درلود. د افغان کرکټ کلب ټول لوبغاړي په دې خبر ول چې الله داد نوري ځان غوښتونکی عادت لري. هغه یو اثنتنایي لوبغاړی و او عمر یې هم ۱۶ کاله وو. هغې هم د لوبی سره ډیره مینه لرله خو د تاج هومره نه وه. الله داد نوري په ځان ډاډه وو چې یو ښه لوبډلمشر جوړیدای شي. او تاج هیڅکله نه غوښتل چې د خپلې قیمتې لوبډلې واگې د هغه په لاس کې ورکړي.

تاج او الله داد به د ټیم ښه والي لپاره یو بل سره بحثونه کول. د افغان کرکټ کلب د پخوا څخه ډیر ښه شوی وو. هر چا ډیری تیرونې کولې. خو تاج به تل دوی هڅول. د هغې په نظر ریښتوني گټونکي هغه دي چې په تمرین سره خپلې تیرونې اصلاح کړي. په راتلونکو دوه کلونو کې حیرانونکی بدلون راغی. ټولو لوبغاړو ډیره تجربه ترلاسه کړه. د افغان کرکټ کلب مخ په ښه کېدو وو. د پیښور ښار اړوند سیمو څخه لوبې لپاره وغوښتل شول، د ښه کېدو سره سره یې مشهورتیا هم خپلوله.

دا به ډیره لري نه وي چې د هغوی مشران د لوبډلې باره کې خبر شي. د ۱۹۹۵ کال د می په میاشت کې ټول خبر شول ځکه د ټورنمنټ په لوبو کې تر پابلوبې ورسیدل. په دې سیالیو کې د پاکستان شمال لودیځ سیمو څخه ډیرو لوبډلو برخه اخیستې وه. هر چا به د ټورنمنټ گټلو لاپې وهلې. تاج، کریم او رییس او د لوبډلې نورو لوبغاړو به په ویره دا لوبې کولې ځکه د دوی مور او پلار دوی د کرکټ کولو څخه منع کړي ول چې خپل وخت هسې مه ضایع کوی. او دې هلکانو په هم شکایت نه کوو چې ولې د کورنیو له خوا دې لوبې ته نه پرېښودل کېږي.

کله چې مشران خبر شول چې دوی پابلوبې ته رسیدلي نو ډیر خوشاله ول. د اعظم خان پلار د لوبډلې ستایلو باندې نه مړیده.

"مبارک مبارک! زه پر تاسو ویاړم،" هغې به ټولو لوبغاړو ته ویل.

او بیا د پابلوبې ورځ هم راورسیده. د اعظم پلار د لوبډلې ټول لوبغاړي میدان ته په خپل موټر کې ورسول.

"میدان ته باید د مسلکي لوبغاړو په څېر لاړ شی." د اعظم خان پلار ویل.

د اعظم کورنۍ په کچه گړۍ کې د یو څو کورنیو د جملې څخه وه چې یو موټر یې درلود. د هغې پلار ډیری پیسې گټلې. د افغان کرکټ کلب لوبغاړي په موټر کې سپاره شول. دا ددوی لمرنی ځل وو چې کرکټ میدان ته په موټر کې وړل کېږي.

د هغوی لپاره یو بل حیرانونکی شی دا وو چې کله میدان ته ورسیدل نو ټولو ننداره چیانو یې انتظار کاوه. د کچه گړۍ او شمشو کیمپ نه په سلگونه افغانان د خپلې لوبډلې ملاتړ لپاره میدان ته راغلي ول. هغوی ورته په میدان کې ولاړ ول. تاج، رییس او کریم هیڅ باور نه راتلو چې دومره مینه وال به دلته راځي. هغوی باید سمه لوبه وکړي تر څو ننداره چیان متاثره کړي. کله چې لوبغاړو په څر میدان کې ځانونه گرمول نو تاج به هر یو په شا ټپوه او نصیحت به یې ورته کاوه.

"متمرکز او اوسه، دا زموږ لپاره موقع ده چې خپلې وړتیاوې او مهارتونه خلکو ته وښایو. زه ډاډه یم چې دا خلک به زموږ لوبه خوښه کړي. هیڅ کوم فشار نشته."

الله داد ریشخندي انداز کې وویل، "فشار څنگه نشته. ته هیله من اووسه چې موږ یې گټو. او که نا دا به ستا قصور وي چې موږ نه دې کم عقلمان جوړ کړي ول."

تاج ورسره خبره اوږده نکړه. هغې باید ضروري کارونه کړي وای. د افغان کرکټ کلب په لومړي ځل داسې چیلینج سره مخ شوی دی. که الله داد وي که نه وی تاج کولای شي چې دا لوبه وگټي. پابلوبه د افغان کرکټ کلب او د پاکستانی تکړه لوبډلې سره وه.

لوبغاړي میدان کې خپاره شول. افغان مینه والو شپیلی او چکچکې وهلې.

"زنده باد افغانستان!"

کریم او رییس لومړني توپ وهونکي ول چې میدان ته راووتل. دوی په لوبډله کې تر ټولو غوره لوبغاړي ول او تاج په دې هم پوهیده چې هغوی به ښه لوبه وکړي. دا یو ښه انتخاب وو. دواړه کریم او رییس وځلیدل.

د لوبې په لومړي توپ رییس شپریزه ووهله. افغانان مینه والو د خوشالی نه ټوپونه وهل.

"رییس! یوه بله شپریزه ووهه!" خلکو ورته چغې وهلې. کریم، ته وکتل او ویې خندل.

"بس همدا دې زور وو چې توپ دې دلته ورسوه؟"

"دا خو هسې تمرین وو، بله ددې نه هم لرې وهم" رییس ډاډ ورکړ.

ورپسې توپ پسې په ریښتیا هم د زړه د خلاصه تاو شو او توپ یې د ننداره چیانو منځ ته وغورځاوه. د لوبې لیدو څخه ټولو خوند اخسته.

"رییس! که بله شپریزه دې ووهله نو زما لخوا یو بسکت انعام شو." کریم ورته په تیز غږ وویل.

پاکستاني لوبغاړي حیران ول چې دوی لوبه څومره اسانه اخیسته.

"دا نری هلک ترینه وسوځوی" هغوی به یو بل ته ویل.

که پاکستانی توپ اچونکو به هر رنگه توپ اچوه خو کریم او رییس پرې نه سوځیدل. د لومړي پړاو تر پایه دواړه لوبغاړي ونه سوځیدل. د افغان کرکټ کلب پاکستانی لوبډلې ته د ۱۶۷ منډو هدف وټاکه. یواځې رییس ۱۱۴ منډې جوړې کړې. هغې په یواځې ۱۲ اورونو کې ۱۳ شپریزې او ۱۲ څلوریزې ووهلې.

پاکستاني لوبغاړو نه غوښتل چې دا لوبه افغانان وگټي. په دویم پړاو کې هغوی هم یو څو شپریزې ووهلې. که څه هم هغوی د شپریزو کوبښی کاوه

خو زیاتره یې کیچ سوځیدل. او پایله کې افغان کرکټ کلب پاکستانی لوبډلې ته ماتې ورکړه. رییس پکې د لوبې غوره لوبغاړی وټاکل شو.

"افغانستان. افغانستان. افغانستان!" افغان مینه والو همدا چغې وهلې.

تاج په ژړا شو او الله داد هم نږدې وو چې وژاړي. هغوی هیڅ باور نه راتلو چې هغوی د ټورنمنټ گټونکي دي. ټولو افغان مینه والو داسې چغې وهلې چې ټول میدان یې په سر اخیستی وو. کریم، او رییس، تاج ته ورغاړه وتل.

"مونږ وگټله!" کریم ورته مبارکي ورکوله. تاج ویل قسم دی که په دې هر

څه مې باور راتلو. هغه لکه بت ولاړ وو. د هغې مخې ته لوبغاړو یو بل ته لاسونه ورکول.

الله داد هم راغی او تاج ته یې لاس ورکړ.

"په قسمت مو وگټله خو داسې به بیا ونه شي. نن دې ښه مشري وکړه. تا

دې افغانانو ته ویاړ راوړ." الله داد ومنله.

تاج خپل سر وڅوځاوه، "نا، مونږ په گډه افغانانو ته ویاړ راوړ! مونږ

دوی ته وښودله چې مونږ کرکټ کې څومره تکړه یو،"

الله داد پرته د نور څه ویلو روان شو. دا ښکاره وه چې هغه او تاج

هیڅکله ملگري کېدای نشي. په هر حال تاج د الله داد خواخوږی څخه

خوښ شو که څه هم دا ډیر مودابانه نه و خو د هغې نه داسې کار کېدل هم

غټه خبره وه.

له دی وروسته افغان لوبغاړي په شیبو کې اوسیدل. په دې فکر کې هم

نه ول چې مشران به یې څه وایي، او هیچا ورسره مرسته نه وه کړې او څنگه

په پټه دوی تمرینونه کړي ول. دې گټې دوی په دې پوه کړل چې ددوی

قربانی یې ځایه نه وې. افغان کرکټ کلب ته د ټورنمنټ گټلو په ویاړ یو څه

پیسې هم ورکړل شوې. دوی به وکولای شي چې د لوبډلې لپاره نور بیتونه

او ټینس ټوپونه وپیري.

کله چې هر څه ختم شول، افغان لوبغاړي یو ځل بیا د اعظم خان په

موټر کې کیناستل. د اعظم پلار هغوی تر کوره ورسول. افغان ننداره چیان

لوبغاړو سره په گډا تر کیمپ راغلل او تاج ورسره هم د موټر د سر نه گډا کوله. کله چې گټونکې لوبډله کچه گرۍ ته راوړسیده نو سلگونه نور افغان مهاجرین ترې هم راچاپیر شول. دا لوبغاړي ناڅاپه ستوري شول. کله چې رییس د موټر نه بښته شو نو مهاجر ترې راچاپیر شول او چغې یې وهلې، "سچن ټینډولکردی! ډیر ښه!"

سچن ټینډولکر د هندوستان لوبډلې غوره لوبغاړی وو چې په تاریخ کې یې ساری نه درلود. هغه یواځینی لوبغاړی وو چې په نړیوالو لوبو کې یې ۳۰۰۰۰ منډې جوړې کړې وې او رییس هم ۱۱۴ منډو جوړولو سره مهاجرینو ته دا وروښوده چې هغه هم د سچن ټینډولکر نه کم نه دی.

تاج، کریم او الله داد نوري هم تکړه لوبغاړي وستایل شول. د افغان کرکټ کلب ملاتړي پیدا کړل، هغه ملاتړي چې د لوبډلې په جوړولو کې ورسره مخالف ول.

کله چې تاج او کریم د شپې ناوخته کور ته ورسیدل نو مور ورته هم د لوبې بریا مبارکي ورکړه. تاج او کریم هم حیران ول ځکه یو کال وړاندې یې سخت مخالفت ښودلی وو. کیدای شي هغې داسې فرض کوله چې هغه هم د افغان کرکټ کلب مینه واله ده ځکه د کیمپ ټولو مهاجرو د کرکټ صفتونه کول،

"بریا مو مبارک شه! زه لوبې ته درغلې وم. تاسو دواړه ښه لوبغاړي یاست" هغې زامنو ته وویل.

"مننه، مورې!" تاج ځواب ورکړ.

"کله چې زه خبره شوم چې ستاسو لوبډله تر پایلوې رسیدلې، نو ما ویل چې تاسو ته به ستاسو د سرغړونې جزا درکوم. کله چې ما ولیدل چې تاسو د کیمپ ټول افغانان خوشاله کړل. نو ما پریکړه کړې چې تاسې ته لوبې کولو اجازه درکړم."

نږدی وو چې تاج بیا په ژړا شي. له دې وړاندې هغه هیڅ احساساتي سپری نه وو خو دا ورځ اثنتا وه. هغې نن د کرکټ دوه معجزې وکتلې.

لومړی دا چې د افغان کرکټ کلب پایلوه وگټله او دویمه دا چې مور یې د کرکټ کولو لپاره دوی وهڅول. کریم د مرغۍ په څېر دواړه لاسونه بښته پورته کول،

"زه ازاد شوم!!!!" هغې چغې وهلې.

مور یې تندې تریو کړ، "ته ازاد نه یې...ته اوس هم ستونزه کې یې ښاغلي قریش دې پلار ته ویلي چې تاسو په دې اخره کې ډیر ښوونځي ته نه ځئ، دا ولې؟"

تاج نن ډیر خوشاله وو نو هغې پرېکړه وکړه چې هر څه به ریښتیا وایي. "د افغان کرکټ کلب د پېښور په کرکټ لیگ کې دی. او ډیرې لوبې به د ښوونځي ساعتونو په وخت کې وې. که چیرته مونږ یو څو ورځې صنفونه ول پرېښي نو نننۍ بریا به مو نه وه په برخه شوی."

مور یې ځوابدې شوه، "ما خو تاسو ته د کرکټ کولو اجازه درکړه، نور نو څه غواړئ؟ تاسې باید ددې لپاره ښوونځي پرېنږدئ. زه ډیره خوشاله یم چې تاسو نن لوبه وگټله خو تاسې باید په دې پوه شئ چې تعلیم لومړی راځي. ما تاسو ته څو څو ځله ویلي. افغانستان کې د کرکټ راتلونکی نشته. که چیرته تاسو بیا د کرکټ لپاره ښوونځي پرېښود نو ستاسې د کرکټ شیان به درنه واخلم او ستاسو لیگ سره به اړیکه ونیسم او تاسې به د لیگ نه بهر کړم."

تاج او کریم ته د حالاتو جدیت اندازه ولگیده. هغوی ډیر حیران ول چې مور یې د مبارکۍ نه دومره زر غوسې حالت ته څنگه راغله. خو بیا هم دوی په دې پوه شوي ول چې د کرکټ موضوع څومره حساسه ده،

"مورې، بالکل مونږ به بیا د کرکټ لپاره ښوونځي پرېنږدو. مونږ پوهیږو چې تعلیم ډیر مهم دی." تاج ډاډ ورکړ.

"همداسې؟" کریم وپوښتل.

"هو همداسې به کوو. او مونږ ډیر خونین یو چې د نن نه وروسته مونږ کرکټ کولو ته پرېږدئ." تاج ورزیاته کړه.

تاج ډير زر د مور غوسه راقابو كړه، هغې هم دا موضوع پريښوده،
 "سمه ده. تاسو وړي ياست؟ تاسو خو نن غټ كار كړي، ټورنمنټ مو
 گټلی! ما تاسو لپاره د ملگري ملتونو خيمې څخه بسکتونه راوړي."
 بسکت ترلاسه كول هم څه اسانه كار نه وو. تاج او كريم به په دوه دقيقو
 كې دا بسکت ختمول او د خوړلو وروسته به د معدې دردونه پيدا شول.
 "نا، زه وړی نه يم، ماته خوب راغلی." تاج وويل.
 "بسکت د سبا لپاره وساته! زه به يې ښوونځي كې وخورم. ماته به كركټ
 وخت كې ډير قوت راكړي." كريم غږ وكړ.
 "زه به يې درته وساتم. ځی ویده شی. ښه شپه زما خوړو،" مور يې
 وويل.

"ښه شپه تاسو ته هم" تاج او كريم ځواب وركړ.

كله چې دواړه هلکان د خوب لپاره په خيمو كې ننوتل نو كريم تاج ته
 ورو وويل. "تا ولې مور ته وويل چې مونږ به ښوونځي ته ځو؟"
 تاج هاخوا ديخوا وکتل تر څو وگوري چې مور يې نږدې نشته. "ځکه
 چې هغې ته ډاډ ورکړو چې مونږ د هغې خبره منو! که داسې ونه کړو نو
 زموږ اسباب به رانه واخلي او د افغان ملي كركټ لوبډلې خوب به مو په اوبو
 لاهو شي. او د اسبابو او لوبډلې پرته مونږ نړيوال جام نه شو گټلی."
 "ته بيخي سم وای... او ډير هوښيار يې" كريم هغه وستايه.
 "هو زه پوهيرم. اوس ویده شه. سبا به ښوونځي ته هم ځو او كركټ
 تمرين به هم کوو."

"اول درته يوه بله خبره وکړم؟" كريم وپوښتل.

"زه خو دې مشر ورور يم. هر څه ويلای شي." تاج ورته وويل
 "ښه، زه په پوره ډاډه ويلای شم چې مونږ نړيوال جام گټلی شو او په
 ځانگړي توگه که چيرته ته د افغان ملي لوبډلې مشري وکړې." كريم داسې
 انگيرله.

تاج د خپل صفت په اوريدو ډير خوشاله وو. "مننه، دا خو د تکره
 لوبغاړو برکت وو. نن تا او ريس ډيره ښه لوبه وکړه. که چيرته مونږ همدا سې
 تمرينونه کوو، مونږ به ډير افغانان خوشاله کړو"
 "هو. مونږ به زيات زحمت وباسو. ښه شپه وروره!"
 "ښه شپه کریمه!"

د ويده کيدو نه وروسته تاج د تيرې ورځې باره كې فكر كاوه. په كچه
 گړۍ كې افغانانو د كركټ ملاتړ شروع كړ. ددوی په مور كې هم بدلون
 راغلی وو.

د راتلونكو دري مياشتو پورې د كيمپ مهاجرينو د افغان كركټ كلب
 باره كې خبرې كولې. د كركټ مينه وال زياتيدل او د ټورنمنټ لوبې گټلو
 الله داد هم په دې ډاډه كړ چې د افغان ملي لوبډله بايد جوړه شي. هغه
 پوهيده چې تاج همدا غواړي چې لمړې د افغان كركټ كلب په نوم تجربه
 پيدا كړي او بيا د افغان ملي كركټ لوبډله جوړه كړي. خو دا يې په كيسه
 كې نه وو. الله داد په دې ډاډه وو چې هغه د تاج نه ښه مشري كولاى شي.

د افغان كركټ كلب دا ثابته كړه چې هغوی د برياليتوب لپاره ښه وړتيا
 لري. د الله داد دې ته خيال وو. تاج د ويلو پرته الله داد د افغانستان
 المپيک کمیټې ته چې په کابل كې موقیعت لري يو ليك واستوه. د
 افغانستان المپيک کمیټه د ملي لوبډلو جوړولو او د لوبغاړو سره د مرستې
 مسولیت لري. هره لوبه رسمي کولو وړاندې بايد د المپيک کمیټه كې د
 ملي لوبډلې په څېر راجستر شي.

الله داد وړانديز وكړ چې د افغان كركټ ملي لوبډله راجستر كړي. د
 افغانستان المپيک کمیټه د كركټ ملي كولو ته ډير خوشاله شول ځکه له دې
 وړاندې افغانستان ملي كركټ لوبډله نه درلوده. د المپيک غړو ډير زر د الله
 داد وړانديز ومانه. د ۱۹۹۵ کال په نيمايي كې هغه د كركټ ملي لوبډلې
 مسول وټاكل شو.

کله چې تاج خبر شو چې الله داد داسې کار کړی، هغه خپه شو. یو ځلی یې پخوا هم د الله داد سره مخالفت بنودلې وو. تاج کونښن کاوه چې شخصي ستونزې غلې وساتي او هغې نه غوښتل چې د افغان کرکټ کلب لوبغاړي له دې خبرې خبر شي.

"الله داده! ده! آیا ته په پټه غواړې د افغان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړې؟"

"هو. ته نور مهم نه یې، تاجه! د افغانستان المپیک کمیټې ماته د ملي کرکټ لوبډلې واک راکړی دی." الله داد وویل.

تاج غوښتل چې هغه ووهي خو ځان یې کابو کړ ځکه وروستي انجام به یې ښه نه ول. او تاج د الله داد نیمايي قد درلود، "ته ځان غوښتونکې. زما نه پرته دې ولې المپیک کمیټې سره اړیکه نیولې؟ ته ښه پوهیدې چې ملي لوبډله جوړول زما خوب دی."

الله داد په بې پروایۍ وخنډل. "ته ډیر تمبل یې. نو ما ورسره اول اړیکه ونیوله. تا وبایلله. او دا خو هیڅ فرق هم نه کوي. ته خو هسې هم چاغ پلن او خراب مشر یې"

"زما افغان کرکټ کلب د پیښور لیک گټونکی شو. تا څه گټلي دي!؟" تاج چلینج ورکړ.

"تر اوسه هیڅ نا. خو زه به نړیوال جام گټم. ښه وخت ولرې خپل افغان کرکټ کلب سره." الله داد روان شو، تاج یې هماغسې د غوسې څخه غاښونه کړنچول او لاسونه یې سره موبنل، ولاړ پریښود.

دا د الله داد د نوي واک تر لاسه کولو لمړی قدم و چې د افغانستان کرکټ فیدریشن یې جوړ کړ. دا فیدریشن د الله داد له خوا د المپیک کمیټې نورو غړو سره جوړ شوی وو. ددوی دنده دا وه چې د لوبو مهالویشونه برابر کړي، د کرکټ لپاره پیسې برابرې کړي او رسنیو سره مالومات شریک کړي، خو تر اوسه خو نه لوبې وې چې مهالویش یې جوړ شي او څوک نه ول چې پیسې ځیني واخیستل شي او رسنیو سره مالومات

شریکول اداره کړي. الله داد په دې باور درلود چې د افغان کرکټ فیدریشن به د افغانستان کرکټ لپاره روښانه راتلونکی ولري.

دا د تاج قسمت وو چې الله داد د افغان کرکټ فیدریشن مشر وټاکل شو. دا دلته هم ختمه نه شوه. د المپیک کمیټې الله داد د افغان کرکټ لوبډلې لوبډلمشر هم وټاکه. تاج یې مخې ته ودریده، هغې پریکړه وکړه چې د یوې کړنلارې څخه کار واخلي.

د الله داد پر ضد عکس العمل اخستو لپاره هم دومره وخت نه وو. کله چې الله داد د المپیک کمیټې ته د افغان کرکټ ملي لوبډلې باره کې لیک استولې وو نو دا په هغې وخت کې په کیمپ کې سره د تاج او نورو لوبغاړو مهاجر وو. الله داد په دې زر پوه شو چې د افغان ملي لوبډلې لوبډلمشرۍ سره دا نه شي کولای په پاکستان کې پاتې شي. یوه ملي لوبډله باید په هماغه هیواد کې وي له کوم څخه چې استازیتوب کوي. نو الله داد خپل هېواد ته تلو لپاره تابیې ونیوله. هغه د خپلو ځینو لوبډلې ملگرو سره کابل ته لاړ تر څو د کرکټ تمریني لوبې وکړي. ډیر پکې ددې پلان څخه خوښ نه ښکاریدل او هغوی په دې هم نه پوهیدل چې آیا افغانستان به د لوبې لپاره خوندي وي که نا. هلته لا جگړه روانه وه. او له دې سره سره طالبانو د لا واک اخستو په حال کې ول. تاج د افغان کرکټ کلب لوبغاړو ته ویل تر هغې هېواد ته ستانه نه شي تر څو ارامې نه وي راغلې. هغې الله داد ته هم وویل چې افغانستان ته دومره زر لاړ نه شي.

"څنگه چل دې الله داد! زه پوهیږم چې مونږ په هر څه سره وران یو، او په همدې ته فکر کوې چې زه ستا دښمن یم. خو زه ستا د گټې لپاره وایم ځکه زه درباندي خپه کېږم. ته باید افغانستان ته لاړ نشې. هلته اوس هم حالات ښه نه دي"

"ښه نو اوس په ما خپه کیږې؟ زه هم ستا همزولی یم. ته یواځې دا کونښن کوې چې ما پریښودې چې په ملي لوبډلې کار وکړم" الله داد ځواب ورکړ.

"ريښتيا، زه نه غواړم چې داسې وکړم. زه پوهيږم چې ته څومره غواړې افغانستان ته وياړ راوړې. خو ته بايد له احتياط څخه هم کار واخلي. طالبانو ډير واک په لاس کې اخيستی."

الله داد د تاج خبرې بې ارزښته ونه گڼلې. د افغانستان کرکټ فيډريشن نوي مشر په توگه هغې ځان کې ډير قدرت کتلو. طالبان به د هغې رتبې ته په درنه سترگه وگوري. هغه به د افراطي ډلو سره کيڼي او د لوبډلې باره کې به ورسره خبرې وکړي.

په ۱۹۹۶ کال کې الله داد پريکړه وکړه چې بيرته به کابل ته ستنيږي. هغې د افغان کرکټ کلب لوبغاړو ته وويل چې هغوی هر وخت وغواړي کابل ته راتللی شي. د الله داد تلو سره تاج د آرامۍ احساس وکړ. هغې اوس په ارامه کولای شول چې افغان کرکټ ټورنمنټ باندې نورې لوبې هم وگټي.

په حيراني، تاج په دې پوه شو چې د الله داد پرته هغه په لوبو تمرکز نه شي کولای. هغې په دې فکر کاوه چې الله داد دې ته د کرکټ باره کې څه مشورې ورکولې. د ورځو په تيريدو سره تاج د ملي لوبډلې مشري څخه مايوسه شو. د هغې نيمگړې خوب هغه له دننه څخه خوړه. له هر څه وروسته تاج د خپل مور او پلار سره هم افغانستان ته د تگ خبره وکړه. هغه په ډاډ عالم گل خواته ورغی

"پلاره، زه غواړم بيرته خپل هېواد ته لاړ شو. د افغان کرکټ کلب چې ما دلته شروع کړی و، ډير بريالی وو. زما ملگري الله داد نوري په کابل کې د افغانستان المپيک کميټي ته ليک استولی وو، هغوی هم د ملي کرکټ لوبډلې جوړولو خبره منلې. خو ملي لوبډله پاکستان کې نه شي پاتې کيدای. الله داد نوري هم څو ورځې وړاندې کابل ته لاړ. دا زما خوب دی چې زه د افغان کرکټ لوبډله جوړه کړم، نو زه بايد هم کابل ته لاړ شم."

عالم فکر کاوه چې څوی يې خپل ماغزه له لاسه ورکړي

"تاجه! ته پوهيږې چې افغانستان ته بيرته تگ له امکان څخه لرې ده. او بله دا چې ستا مور تاسو ته د کرکټ کولو اجازه هم درکړې ده، له دې څخه ډير نه شو درکولای"

"دا هغه څه دي چې زه يې بايد وکړم. زه غواړم خپل هېواد ته وياړ راوړم. کرکټ به د افغانستان خلک متحد کړي." تاج په کلکه په خپله خبره ولاړ وو.

"د افغانستان خلک سره بيل شوي. هلته يواځې جگړه ده. ته خپل هېواد ته هله خدمت کولای شي چې ته يو لوړه درجه ډاکټر يا انجينر جوړ شي"

کريم هم غوښتل چې تاج سره مرسته وکړي او کابل ته لاړ شي. د کريم نورو خبرو عالم نور هم په غوسه کړ. هغې د تاج او کريم بله يوه خبره هم وانه واوریده. د بحث نه وروسته تاج افغانستان ته تگ له مغزو وويست، هغې يواځې په دې فکر کوه چې همدلته په کچه گړۍ کې کريم او رييس سره پاتې کيږي او هماغه افغان کرکټ کلب به پر مخ بوځي.

خو بل خوا هيڅوک نه پوهيدل چې الله داد کابل ته تلو کې څومره ستونزو سره مخ شوی وو. هغه يواځې يو کرکټ بيت او توپ سره روان شوی وو. دا بيت او توپ د افغان کرکټ کلب لخوا وړدالی شوي ول. الله داد يواځې نولس کلن وو او افغانستان ته بيرته ستيندو لپاره يې د ملگري ملتونو سازمان څخه مرسته غوښتې وه.

له نيکه مرغه الله داد يواځې نه وو بلکې د کيمپ څخه يو څو مهاجری کورنۍ هم وې. ځکه دوی ډير زيات شول او ملگري ملتونه مجبور شول چې دوی ته يو ټرک په کرايه کړي تر څو د پاکستان او افغانستان پولې پورې يې ورسوي. الله داد د ملگري ملتونو لوړ ټرک ته ورختلی وو.

ټول مهاجرين ټرک ته وختل او فکر يې کاوه چې د تل لپاره خپل هېواد ته ستانه شول.

ځينو خو پکې له ځان سره غواگانې او گډې هم راروانې کړې وې. د ترک شاتنې برخه د ځناورو د بوی څخه ډکه وه. الله داد خپله پوزه پټه کړې وه.

د ملگري ملتونو ترک د يو نظامي ترک هومره ستر وو. د ترک يو ټاير د الله داد قد هومره غټ وو. د ترک رنگ سپين و خو دوړو او خټو يې رنگ وربدل کړی وو. دا يو ستونزمن سفر وو.

له نيکه مرغه د يو ساعت څخه وړاندې ترک د افغانستان او پاکستان پولې ته راورسيده. الله داد د ځان سره بيت او توپ لاس کې نيولی د ترک څخه په خوښۍ راټوپ کړل. تازه هوا پرې ولگيده. ملگري ملتونو بايد په خپلو موټرونو کې د ځناورو وړل بند کړي وای. هغې د لرې څخه د افغانستان غرونو ته کتل. هغې نه هير وو چې څو کلونه وروسته د کچه گړۍ کيمپ څخه راوتلی وو.

لمر د غورونو په سر ځلیده. الله داد د بيرته تگ پرېکړه په ۱۹۹۶ کال کې وکړه او په دې وخت کې يې د خوښۍ احساس کاوه. د اکتوبر په مياشت کې په د افغانستان کې حرارت درجه ټيټيرې. په دې ورځ هم د ۴۴ د فارنهایت درجه وه. يوه مياشت يا دوه وروسته به واورې شروع شي او حرارت درجه به منفي ته ورسېږي.

هغې پرېکړه وکړه چې خپل ذهن متمرکز کړي چې څنگه کابل ته ورسېږي. د پولې نه هاخوا نور درې ساعته مزل کابل ته پاتې وو. الله داد بيت او توپ په لاس کې نيولی او د افغانستان ځمکې ته ورننوت. هغه پوله چې دواړه هېوادونه سره بيلوي د ډيورنډ په نوم يادېږي. دا د نړۍ تر ټولو خطرناکې سيمې گڼل کېږي.

د پولې دواړه غاړه سيمې راديکالو مسلمانانو سيمې دي. دا کرښه د پاکستان او افغانستان پښتانه سره بيلوي. له پخوا راهيسې دا دواړه قومونه يو بل ته گوانښېږي نو ځکه ځايي اوسيدونکي ځان سره لاسي ټوپکې، کلاشينکوفونه او چاوديدونکي مواد لري. غير قانوني کړنې لکه، د وسلو

قاجاق، اپيم روږدي، قيمتي ډبرې، موټرې او داسې نور پکې ډير تر سترگو کېږي. تښتونې او وژنې پکې هم ډيرې عامې دي.

الله داد په لمړي ځل په دې لاره روان وو. د هغې لپاره ښه خبر دا وو چې د هغې پخوانی کور اوس هم هماغسې وو. د هغې پاتې کېدو لپاره په افغانستان کې يو ځای خو وو. او بد خبر دا وو چې طالبانو ټول کابل د خپلې ولکې لاندې راوستی وو. يو کس په کابل کې وويل چې بنسټ پالې ډلې د افغانستان څلور کې دريمه برخه نيولې.

الله داد چې څنگه مخکې کابل ليدلی وو د هغې نه ډير بدل ښکاريده. ډيری نوي ځلي، او د مخکينو واکمنانو قبرونه او ښايسته باغونه ليدل کيدل. د خوراکي توکو فابريکې، د ورينمو او وړيو ميلونه، د فرنيچرو فابريکې او د مرمرو تپرو فابريکو څخه لوگي پورته کيدل. کابل د افغانستان ستر ښار دی چې ددوه غرونو په منځ کې پروت دی. کله چې الله داد کابل ته راورسيده نو ټول سرکونه او کوڅې تشې وې، د طالبانو له ويرې ډير افغانان له کورونو هم نه راوتل.

کله چې الله داد ته د کابل روان حالت مالوم شو، هغې د افغانستان المپيک کميټي سره يوه غونډه ونيوله تر څو د خپل رول باره کې ځان ډاډه کړي او د ملي لوبډلې لپاره نور څه کول دي. هغې غوښتل چې دا هر څه زر وشي تر څو هغه وکولای شي چې له هېواد څخه غوره لوبغاړي راټول کړي. د هرې لوبې ازمايښتي بهير د المپيک کميټي اجازې پرته نه تر سره کېږي. کميټي د هغې د ازمايښتي بهير وړانديز ونه مانه. د دې وخت غونډه ډيره ښه نه وه. مولوي قلم الدين ددې کميټي مشر ټاکل شوی وو چې الله داد يې مخکې نوم هم نه اوريدلی. هغې الله داد ته وويل، " سر کال د المپيک کميټه د ۱۹۹۶ کال المپيک ته دوه لوبغاړي امريکا ته ليرلي ول. هر چا فکر کاوه چې دا به يوه ستره موقع وي خو سوک وهونکی محمد جاويد امان د سيالی مهالوېش څخه وروسته ورغی او منډه وهونکی عبدالبصير واثقي په سيالی کې د ټولو نه شاته پاتې وو. هغوی دواړو افغانستان وشموه.

لويې وخت ضايع کونکي دي او همدارنگه د دين اصولو پر ضد دي. نو مونږ پرې بنديزونه لگولي. بنځې هيڅ نه شي کولای چې په لوبو کې گډون وکړي. د کابل گولف کلب بايد وټرل شي او په ملي لوبه بزکشي هم بنديز ولگيده. يواځې فوټبال، بوکسنگ او والي بال مذهب له لحاظه منونکي دي. هغوی ته به هم محدوده اجازه ورکړل شي. د المپيک کميټه باور لري چې دوی ډير اړينی موخې لري. مونږ بايد الله ج او طالبان خوشاله وساتو نه بايد لوبو کې دومره ورننوځو."

الله داد وارخطا شو،" خو د المپيک کميټې ماته ويلي وو چې زه کولای شم د افغان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړم او زه د کميټې ځينو غړو په مرسته د افغان کرکټ فيډريشن هم جوړوم. تاسو ولې خپلې خبرې نه واوښتې؟ ايا ته هم د طالبانو غړی يې؟"

"هو. زه د طالبانو مشر يم، او د مخکيني مشر پر ځای ټاکل شوی يم. هيڅ فرق نه کوي چې تاته مخکې څه ويل شوي. دی کميټه کې بدلون راغلی. مونږ تاته د کرکټ لوبډلې يا فيډريشن جوړولو اجازه نه درکوو." مولوي قلم الدين په تيز غږ وويل.

الله داد لکه بې خوده شو. طالبانو د افغانستان المپيک کميټه هم په لاس کې اخيستې بلکې هغوی په هر ځای لاس بري ول. الله داد دا رد نه شو منلای خو بيا هم د افراطي ډلې له ويرې نه يې څه نه شو ويلای. کابل ته راتگ سره يې مخکې هم خپل ځان په خطر کې اچولی وو خو هغه ودریدونکې نه وو. هغې داسې فکر کاوه چې د طالبانو اجازې پرته به ازمايشتي لوبې وکړي.

آخر د يو کال پلان او تياری وروسته په ۱۹۹۸ کال کې الله داد په دې وتوانيد چې د افغان کرکټ ملي لوبډله رسمي اعلان کړي. په هاغه وخت کې لس افغان کرکټ لوبغاړي ول. يواځې هغه لوبغاړي ول چې لنډ وخت کې د پاکستان کمپونو نه راغلي ول ځکه نور هيڅوک په دې لوبه نه

پوهيدل. کرکټ افغانی لوبه هم نه وه او د تمرين لپاره اسانتياوی هم نه وې.

د افغان ملي کرکټ لوبډلې لپاره تمريناتي لوبې د کابل په شمالي برخه کې د وزير اکبر خان سيمه کې کېدې. زياتره خارجي سفارتونه لکه د امريکا او کاناډا سفارتونه په دې سيمه کې شتون لري. د طالبانو له کبله زياتره سفارتونه ټرل شوي ول. کوم ځای کې چې دوی تمريناتي لوبې کولې د غر په لمن کې کانکريټي ميدان وو. دا ځای په کابل په ټولو کې پراخه او غټ ځای وو.

هيڅ يو لوبغاړي الله داد ته خپله وړتيا ونه ښودلې شوه. وړاندې تر دې چې دوی لوبه شروع کړي له لرې څخه پایکيې موټرې د وزير اکبر خان په لور راروان وو. الله داد وسله وال ډارونکي سړي د اوږدو ريرو او تورو پگړيو سره په موټرو کې ناست ول، وليدل. په دې کې هيڅ شک نه وو چې دا د طالبانو غړي دي. هغوی موټر د ميدان منځ کې ودراوه، له موټرو يې راټوپ کړل، ټوپکې يې لاسونو کې نيولې او خوځولې،

"بسم الله! دا خارجې لوبه چې تاسو کوئ، افغانستان کې بنده ده"

الله داد غوښتل چې د طالبانو غړي له مخې لرې کړي، "مونږ يواځې کرکټ کوو. دا خو د افغان ملي لوبډلې لپاره تمريناتي لوبې دي." په سړو يې اثر ونه کړ. هغوی کرکټ کونکو ته وکتل.

"که بيا مو يو له تاسو څخه دا لوبه کرکټ ده که هر څه نوميرې، وليده چې تاسو يې کوئ نو نيول کيږئ به."

هغوی تر هغه ولاړ ول چې ټولو دا ځای پرېښود او بيرته خپلو موټرو ته وختل او له موټر څخه يې يواځې شين لوگی پرېښود. دا داسې لوگی وو چې په ورځ کې به پکې هم سړی ورکيده. الله داد ځمکې ته لغته ورکړه او له ځان سره يې قسمونه خوړل. دوړی راپورته کيږي. هغه اوس هيڅ نه پوهيده چې څه وکړي. هغې دومره غوښتل چې غوره لوبغاړو لپاره تمريناتي لوبې وکړي.

د ټولو ناهيليو سره، الله داد د المپيک کميټي مشر مولوي قلم الدين او نورو طالب مشرانو سره مخامخ خبرې وکړې تر څو هغوی قانع کړي چې کرکټ يوه ښه لوبه ده او دوی ته يواځې د تمريناتو لوبو اجازه ورکړي. خو له بده مرغه طالبان د خپلې خبرې وانه ووستل. هر يو طالب الله داد ته د غير مذهبي لوبې اخطارونه ورکړي ول. مولوي قلم الدين، الله داد ته ويلي ول چې بيا د کرکټ نوم وا نه خلي.

الله داد به همدا پوښتنه کوله چې کرکټ څنگه د واليبال، فوټ بال او بوکسنگ څخه بيل دی ځکه دې درې لوبو ته طالبانو اجازه ورکړې وه. او په دې سر بيره کرکټ د افغانانو بېخ ته رسيدلی وو. کرکټ د توپ ډنډې په نوم پېژندل کېده. توپ ډنډه په پراخه کچه کېده خو افغانان پکې تکړه هم ول. مطلب دا چې افغانان به کرکټ کې هم ښه وي. طالب مشرانو دا هم ويلي ول که الله داد همداسې د خلکو مخکې کرکټ کوي نو ښه به ورته نه وي.

لوبې يواځينی شی نه وو چې طالبانو پرې بنديز لگولی وو بلکې دې افراطي ډلې د ماشومانو لوبو سامان، هنر، ټولنيز راجم کېدل، سندرې، تلويزيون او انټرنټ باندې هم بنديزونه لگولي ول. ښځو ته اجازه نه وه چې ښوونځي ته لاړې شي يا کار وکړي او يا هم د خلکو په مخکې په تيز غږ خبرې وکړي. او که هر چا به دې قوانينو څخه سرغړونه کوله نو هغوی به نيول کېدل، سنگسار کېدل او يا وژل کېدل. د افغانانو ارام او سوله ايز روحوه يې د طالبانو وحشي قانونونو له کبله د وحشت په لور روان ول. انسانان د محيط تاثير لاندې اغيزمن کېدای شي او هماغه طبيعت خپلولاى شي.

هر څومره چې الله داد کابل کې پاتې کېده په هماغه اندازه ناهيلی کېده. وحشت په لوبه کې هم نوتې وو. د جمعې په ورځ به هم طالبانو سرغړونکي د غازي سټيډيم ته راوستل او د زرگونه خلکو مخکې به يې جزا ورکوله. په افغانستان کې غازي سټيډيم د فوټبال لوبې ميدان دی. دا ميدان هم د هغه لږو اسانتياوو له جملې څخه وو چې پکې واښه هم نه ول او ددې

ميدان د وښو راشنه کېدو باره کې دا افواهاات هم ول چې په دې ميدان کې ډيرې وينې نوى شوي دي. دا ميدان د لوبو څخه ډير د سزا ورکولو لپاره استعمالیده که نا د الله داد لپاره دا ښه ځای وو چې بايد تمريناتو لوبې يې پکې کړی وی.

يوه جمعې ورځ وه چې الله داد وليده چې طالبانو يو څو سرغړونکو ته سزا ورکوي. که چيرته دلته د وحشت نړيواله سيالي کېده نو دوی به پکې لمړې مقام گټه. په زرگونه ماشومان، هلکان او ځوانانو دې سټيډيم ته سزا ليدلو لپاره راتلل. هغوی به هلته ناست ول او کيسې به يې کولې. د اونۍ سزا به دوی لپاره يو ټولنيزه ساعت تيري وه ځکه دوی پکې يو بل ليدل.

ښځې په کورونو کې ساتل شوې وې. هغوی به په تورو حجابونو يا بورقو او يا اوږدو کاليو کې ځانونه د سر څخه تر پښو پټ کړي ول. که چيرته به ددوی لږ ځای هم ښکاره شو نو طالبانو به دخلکو په مخکې وهلې. طالبان مليشې به پيکپو موټرو کې د کلاشينکوفونو سره د شاته سيټونو څخه راټوپ کړل، موټرې به يې د ميدان منځ کې ودرولې.

هغوی دوه بوجی گانې د پيکپو شاته ځای نه راخپا کړې. ټول يو بل سره لگيا ول. په دې بوجی گانو کې به څه وي؟

"مړي به وي!" يو ماشوم وويل.

"نا انسانانو گوتې به وي!" يو بل ورته وويل.

ددوی دواړو خبره سمه نه وه. طالبانو په بوجی گانو کې درمل بار کړي ول چې په تيره اونۍ کې يې راټول کړي ول. خلکو ته يې خوند ورنکړ ځکه هغوی فکر کاوه چې يو څه حيرانونکي به وي او طالبانو هم نه غوښتل چې خپل ننداره چيان خپه کړي.

يو کس يوه بوشکه راواخيسته او په درملو يې وشيندله. دا پيټرول ول. يو بل کس ورته اور ورکړ. دواړو کسانو په خوښۍ اور ته کتل.

"الله اکبر!" هغوی دا چغې وهلې او بره اسمان ته يې کتل.

نظاميانو ننداره چيان هڅول چې هغوی ورسره هم چنې ووهي. دا ددوی ريښتوني لوبه وه او دا ددوی ريښتوني ساعت تيري وه. کله چې دا مواد په بشپړه توگه وسوځيدل نو د موټر دروازې يې خلاصې کړې او درې کسان، يو يو يې د گريوانه نيول او د موټر څخه راغورځول. ټول ننداره چيان غلي شول. د طالبانو يو خطيب په لاوډ سپيکر کې خبرې شروع کړې، "دا هغه کسان دي چې دلته مو نن د جزا لپاره راوستي دي. لمړنۍ ميرمن به ۱۰۰ دورې ووهل شي ځکه دا يوه کس سره ولاړه وه چې دهغې خپلوان نه وو. دا هم يو قسم زنا ده. دا ښځه واده شوې نده نو دې ته به ښښه وشي. که چيرته دا واده شوې وه نو شريعت قانون پر اساس به مو دا ښځه د مرگ شيبې پورې سنگسار کړې وه."

ننداره چيانو کې يو څو ځوانانو ويل چې دا ښځه سهيلا نوميده. دا افوا په ثانيو کې خپره شوه. ټولو غوښتل چې سهيلا کوم سړي سره په خبرو نيول شوې وه. د طالبانو خطيب په بې پروايۍ خبرې کولې.

"او دې دوه سړيو په کابل کې د يو کور نه غلا کړې وه. موټر ټول پوهيږو چې غلا يوه غټه گناه ده. نو ددې دواړو لاسونه به پرې کيږي. دوی به تر عمره ونه توانيږي چې بيا غلا وکړي."

طالبانو لمړی سهيلا له موټر نه په بې رحمۍ رابښکته کړه، هغه په بې وسۍ په ځمکه پريوته. سهيلا په مشکله په خپلو پښو ودریده او هڅه يې کوله چې تر ډيره ودريري. د هغې لاسونه په شا پورې تړل شوي ول تر څو بيرته ونه جنگيږي. د هغې مخ اوس هم په چادري کې پټ وو. ټولو ننداره چيانو ته مالوميده چې هغه يوه نړۍ ښځه وه.

کله چې سهيلا د سزا ځای ته ورسیده، نظاميانو هغه په گونډو کړه. هغې هڅه کوله چې يو څه مبارزه وکړي خو هغه زر پوه شوه چې هيڅ گټه نه لري. يو پهلوان طالب يو پير کمربند له کومه پيدا کړی وو. هغې په سهيلا باندې په خپل زور گوزار وکړ. کمربند به د سهيلا نړۍ ملا نه تاو شو او په بدن کې به يې يوه څړيکه تيره شوه. سهيلا ژړل. څو نور طالبان ترې

خواوشا ولاړ تر څو د گوزارونو شمير وساتي. هغوی غوښتل چې ننداره چيان هم ورسره په چغه گوزارونه وشماري. هغوی ته تر سلو شمير هم گران ښکاريده خو دې ته يې پام نه کاوه چې په سهيلا به څنگه تيريږي. ځينو به هاخوا ديخوا کتل. په پای کې پهلوان طالب بس کړل او کمربند چې څنگه راپيدا شوی وو هغومره زر ورک شو. هغه له ځايه نه شوه پاڅېدې، کيدای شي بې هوښه وي خو هيڅ فرق يې نه کاوه.

هيچا ونه کتل چې سهيلا ژوندۍ ده که مړه شوې. طالبانو هغه په ځای پريښوده او د موټر په لور لاړل تر څو دوه نور سرغړونکي راولي. دواړه کسان يې د گريوانونو نه نيولي او د سزا ځای يانې چيرته چې سهيلا پرته ده، راوستل. د دواړو سړيو مخونه پټ ول. ننداره چيان يو ځل بيا غلي شول. درې ډاکتران راغلل او دواړو ته يې د بيهوشۍ ستنې ووهلې. هغوی دواړه د شا په طرف د سهيلا سره خوا کې وغورځيدل، ډاکترانو د هغوی ښي لاسونه د جراحي په چرې ورپرې کړل.

طالب خطيب يو لاس چې همدا اوس پرې شوی و د منځنۍ گوتې نه ونيو او په هوا کې يې ونيو چې ټول يې وگوري. هغې يو ځل بيا لاوډسپيکر کې خبرې شروع کړې خو دا ځل په مسکا...

"ددې نه پند واخلي. که چا دا گناه وکړه نو دا به يې انجام وي. تاسو بايد د خپل پند لپاره دا سزا وگورئ، ددې لپاره نه چې ټولنيز شئ يا مو ساعت تير شي."

کله چې د طالبانو کار وشو نو بيرته د خپلو موټرونو په لور روان شول. هغوی په بېرته پرې شوي لاسونه هملته په ميدان کې خښ کړل او روان شول. هغوی لا د ميدان څخه وتلي نه ول چې ننداره چيانو د ميدان په لور منډې کړې تر څو سړي او سهيلا له نږدې وگوري.

د افغان فوټبال لوبډله ميدان ته تمرين لپاره راغله خو خلکو د بې هوښه کسانو سره د خبرو کولو هڅه کوله. شل دقيقې وروسته په همدې ميدان کې د فوټبال لوبه پيليدونکې وه. سهيلا او دوه سړي بايد له دې ځای څخه لرې

کړای شوي ول. الله داد له حیرانۍ څخه هک پک ولاړ وو. هغې باور نه راتلو چې هغې څه ولیدل. د کرکټ لپاره اخري هیله یې هم د خاورو سره خاورې شوه.

له بده مرغه افغانستان داسې یو ځای جوړ شوی وو. طالبانو د شوروي اتحاد وتلو وروسته حالات کابو کړل خو وحشت تر دې اندازې رسیدلی وو. یو ځلې یو بنځې خپل ناروغ ماشوم د روغتون په لور په منډه روان کړی وو. طالبانو پرې ورغږ کړ چې ودیږه، هغې قانون مات کړی وو او له کوره راوتلې وه. بنځه په دې ډاریده که هغوی ته تر څو وایي چې ماشوم یې که ډیر پاتې شي نو مړ کيږي نو ډیر وخت به تیر شي. هغه ونه دریده. دا یې غټه غلطي وه. طالبانو هغه په ډزو وویشته.

د طالبانو په وخت کې انسان ته په دومره سپکه سترگه کتل ددې لامل شو چې نړیوالې اړیکې ورسره خرابې شوې. ملگري ملتونو د طالبانو حکومت په رسمیت نه پېژنده ځکه هغوی ټول بشري حقوق تر پښو لاندې کړي ول. پاکستان، سعودي عربستان او متحده عربي اماراتو د طالبانو حکومت څخه دفاع کوله.

طالبانو غوښتل چې د نړیوالې ټولنې پاملرنه ځانته راواړوي او کرکټ هم هغه لوبه ده چې د نړۍ شتمن هېوادونه یې کوي.

دې افراطي ډلې پرېکړه وکړه چې دا تیوري وازمائي. په ۲۰۰۰ کال کې طالب مشرانو کرکټ کولو ته اجازه ورکړه. دې ډلې غوښتل چې نړیوالو ته وښايي چې دوی مخ پر وړاندې روان دي. په حقیقت کې د استبدادي مشرۍ څخه د ډیموکراتۍ مشرۍ ته اووښتل هم پېچلی کار دی او طالبانو غوښتل چې نړیوالو ته دا وښايي.

الله داد نوري او د کرکټ نور لوبغاړي ډیر خوشاله شول. له دې وروسته به د افغان ملي کرکټ لوبډله رامنځته شي. طالبانو یو ځل بیا د افغان کرکټ فیدریشن وټاکه، د المپیک په کمیټه بیا کتنه وشوه او الله داد ته یې د ښه راتلونکي هیله وښوده. هر څه د پخوا په څیر عادي شول. الله داد یو ځل بیا

د کرکټ ملي لوبډلې مشري په غاړه واخسته. د المپیک کمیټې غړو هم د افغان کرکټ فیدریشن ملاتړ اعلان کړ. او له دې وروسته یې د طالبانو سرچینو څخه گټه هم اخستلای شوه.

پاکستان کې مهاجر هم خبر شول چې طالبانو خپل کړنلارو کې بدلون راوستی دی. هغوی نه پوهیدل چې طالبان څنگه ۱۸۰ درجې په بل لور روان شول خو په دې پوهیدل چې هېواد ته ستندلو طلايي موقع ده.

دا هم ښکاره وه چې دولت په بشپړه توگه د کنټرول لاندې دی. د افغان کرکټ کلب لوبډلې زیاتره غړي لکه سمیع الله شینواری. اعظم خان، رییس احمدزی، کریم صادق او رقیب یې تاج ملک هم له خپلو کورنیو سره کابل ته ستانه شول. محمد نبی او حمید حسن یواځیني لوبغاړي ول چې هملته پاتې شول. الله داد کابل کې د تاج په لیدو بیا ناکراره شو. د دوی دواړو تر منځ هیڅ بدلون نه وو راغلی.

"الله داده! زه دې یادیم؟"

"نا! ستا غوندې نه یم، زه د ملي لوبډلې جوړولو کې بوخت وم." الله داد ځواب ورکړ.

تاج به ډیر وخته کابل ته راغلی وو که مور او پلار یې ورته اجازه ورکړی وای. "لوبډله کې څه پر مختگ شوی؟"

"ډیر زیات" تاج ته یې غلط مالومات ورکړل. هغې نه غوښتل چې تاج ته ووايي چې لوبډله همدا اوس د طالبانو له خوا رسمي شوې ده.

"ښه! زه ډیر خوشاله شوم. او په څومره وخت کې به نړیوال جام ته لار پیدا کړي؟"

تاج ډیرې پوښتنې کولې. الله داد به ورته لنډ ځوابونه ورکول تر څو د هغې خوله بنده کړي. "ډیر وخت به نه نیسي. مونږ به نړیوال جام ته ډیر زر لاره پیدا کړو."

"نو بیا مونږ کولای شو په نړۍ کې د افغانستان بیرغ پورته کړو!" تاج ناڅاپه نور هم جدي شو، "زه غواړم تا سره د ملي لوبډلې د لارمختگ کې

مرسته وکړم. مونږ خو کچه گړۍ کې یو بل سره وران وو، خو که مونږ یو ځای کار وکړو نو مونږ لوبدلې ته بریا راوړلې شو. پاکستان کې خو مونږ کوچني وو.

ډیر وخت تیر شو. مونږ اوس ۲۳ کلن یو، او مونږ ډیر څه زده کړي. مونږ باید له دې وروسته سره دښمني ونه کړو. مونږ دواړه یوه غوښتنه لرو او هغه دا چې افغانان هم سوله خوښونکي خلک دي، تاوتریخوالی پای ته رسیدلی.

الله داد داسې ښودله چې د تاج وړاندیز ورته هیڅ ارزښت نه ورکوي، "همم، فکر نه کوم. د افغان کرکټ فیډریشن چې ما پیل کړی، مرستې ته اړتیا ولري."

تاج ټینګار وکړ، "فیډریشن څه کړي تر اوسه؟"

"د افغان کرکټ فیډریشن د ملي لوبدلې څخه پورته دی. مونږ لوبغاړو ته پیسې ورکوو، لوبې برابروو او د لوبدلې هر رنگه اړتیاوې په نظر کې نیسو،" الله داد تشریح ورکړه.

"زه د افغان کرکټ فیډریشن کې هیڅ کومې رتبې ته اړتیا نه لرم. کېدای شي زه د لوبدلې سره مرسته وکولای شم،" تاج وویل.

"زه د لوبدلې لوبدلې لمر هم یم. خو مونږ د لوبدلې لپاره د یو کوچ په لټه کې یو." الله داد په ډاګه کړه.

"او زه د کچه گړۍ وخت نه د کوچینګ تجربه لرم!" تاج ورزیاتنه کړه. "مونږ د یو تکړه کوچ په لټه کې یو او له بده مرغه ته یو کمزوری مشر وې."

تاج دفاع کوله "په کابل کې بل هیڅوک نشته چې لوبدلې ته لارښوونه وکړي. زه به یې وکړم. دا زما خوب دی چې د افغانستان کرکټ ملي لوبدله نړیوال جام پورې ورسوم. مونږ دواړه باید په یو ځای کار وکړو. که زه ناکام شوم نو ته هسې هم د افغان کرکټ فیډریشن مشر یې نو زما په پر ځای بل څوک راوله."

الله داد مغروره مسکا وکړه. هغې د قدرت اخستلو څخه خوند اخسته. "سمه ده. ته د افغانستان کرکټ ملي لوبدلې کوچ کیدای شي. زه به دې له نږدې څارم. که لږه ستونزه مې درکې وکتله نو وباسم دې."

تاج او الله داد دواړو باید ډیر کوبښن کړی وای تر څو یو ځای پاتې وای. دوی اوس هم یو بل سره جوړ نه ول خو خلکو ته یې داسې نه ښودل. هغوی دواړو په یو ځای اوس ملي لوبدله پر مخ بیوله. ددوی دواړو موخه دا وه چې کرکټ سختو پړاونو ته یانې نړیوال جام ته روان دی. نور باید ساعت تیر نه کړي.

طالبانو بیا هم په کرکټ ډیر څه اجباري کړل. لمړی دا چې د لوبې په وخت کې باید ټول لوبغاړي کمیسی پرنوګ واغوندي. دوهم دا چې لوبغاړي نه شي کولی چې په هیڅ صورت ږیره وڅروي. طالبانو دا قانون و چې ټول سړي باید ږیرې پریري او کرکټ لوبغاړي پکې هیڅ اثنتنا نه دي. درېم دا چې ننداره چیان نه شي کولای د خوښۍ پر وخت چکې یا چغی ووهي. د لوبغاړو تشویق لپاره یواځې الله اکبر ویلی شي. ننداره چیانو لپاره دا قانون د هرې لوبې لپاره په ټول افغانستان کې عملې کیدونکی وو. څلورم دا چې د کرکټ لوبه باید د پنځه وخته لمانځه وخت کې ودروول شي. او د ټولو وروستی بندیز دا چې ښځې نه شي کولای په کرکټ کې ګډون وکړي.

تر ۲۰۰۱ کال پوری کرکټ افغانستان کې مشهور شو. الله داد، تاج ته امر وکړ چې آزمایشي لوبې کابل کې برابرې کړي. د تمریناتي لوبو یې دا دوهم ځل وو. الله داد او تاج باید د ملي لوبدلې لپاره چې څومره زر کېدل تکړه لوبغاړي پیدا کړي. د کرکټ عامل تر نیمايي رسیدلي خو بیا هم د فوټبال، والي بال یا بوکسنگ غونډې مشهور نه وو. دا درې لوبې له ډیر وخت راهیسې دلته رواج وې.

طالبانو الله داد او دهغې ملګري پرېښودل چې د کرکټ برخه کې خپلو ستونزو ته خپله لاره پیدا کړي. هغوی ورته د کرکټ لپاره اسباب یا نورې اسانتیاوې هم برابرې نه کړې. تاج هم هماغه ځای کې آزمایشي لوبې پیل

کړې کله چې په لمړي ځل الله داد کولې او بيا د طالبانو لخوا پرې لوبه خرابه شوه، هماغه د وزير اکبر خان غونډۍ لاندې کانکريتي ځمکه.

تر ټولو ستونزمن کار دا وو چې کرکټ بايد د طالبانو سرچپه قانون چوکاټ کې شوی وای. دې ډلې په دې هيڅ فکر ونه کړ چې دوی څنگه قوانين وضع کوي. تاج لپاره ډيره ستونزمنه وه چې دا هر څه بيلانس کې وساتي. په تمريناتو کې به تاج د لوبغاړو ازموينه کې دومره ژور لار چې د پنځه وخته لمونځ لپاره يې دمه هېره شوه. طالبانو، لوبغاړي له نږدې څارل، د مونځ وخت رارسيدو کې به چې ونه دريدل نو پنځه دقيقو کې طالبان په خپل پيکپو موټرو کې راورسیدل. طالبانو کانکريتي ميدان محاصره کړ، موټرو ته يې اکسيليتور ورکړ تر څو هغوی وډار کړي. يو طالب د موټر سر نه لاوډسپيکر کې غږیده،

" بسم الله! تاسو ټولو د لمونځ وخت پريښود، تاسو ته به ددې عمل سزا درکړل شي."

کريم، رييس په څنگل ووهه،

" زما خو نه يادېږي چې دلته کرکټ د کچه گړۍ غونډې وي. زما مټې خو هلته تر ټولو ډارونکي شيان ول." يو طالب خپله کلاشينکوفه په هوا کې وډزوله. " غلي شئ!" د کرکټ تمريناتو لوبې يواځې په نوم وې. تاج چې په ځان يې پوره ډاډ درلود، هم له ويرې لږزیده. ځيني لوبغاړي په ژړا شول. او ځيني ددوی په ليدو له دې ځايه وتښتیدل. هغوی نه غوښتل چې د طالبانو سختې سزا سره مخ شي. لمونځ نه کول يوه تيروتنه وه. طالبانو دوه لوبغاړي ونيول او بند ته يې وغورځول. د جزا په څېر يې ددوی سرونه وخورل. راتلونکې اونۍ پورې دواړه لوبغاړي ورپرول شول. طالبانو د نمونې لپاره ددې دوه لوبغاړو سرونه هم وخپړول.

الله داد چې ددې واقعي نه خبر شو نو ډير خفه شو. هغه خو د مخکې نه

هم تاج ته په غوسه وو،

" تاجه! دوه کاله وروسته طالبانو مونږ ته د لوبې اجازه راکړې ده. زه بايد تا همدا اوس بدل کړم. ته خپل قانونونه نشي جوړولای. دا قانون تا لپاره نه شي بدلېدای."

" زه بښنه غواړم. ما نه غلطې وشوه. ما وبښه!" تاج ورته وويل.

" ته د ملي لوبډلې کوچ يې. ته بايد د طالبانو قانون څخه خبر شي. څه لار شه او بل تمريني لوبه برابره کړه. او که تا نورې تيروتنې وکړې نو بيا دې لري کوم." الله داد ورته اخطار ورکړی وو.

الله داد په ريښتيا د افغان کرکټ فيډريشن مشرۍ رتبې نه ډيره گټه اخسته. تاج په داسې خبرو يا اخطارونو نه خفه کېده ځکه د هغې يواځينۍ هيله د افغانستان کرکټ لوبډله نړيوال جام ته رسول ول. هغې د دريم ځل لپاره تمريني لوبې مهالوېش وټاکه خو داځلې د ډير احتياط سره. له نيکه مرغه دريم ځل تمريني لوبه په برياليتوب وشوه. د افغان کرکټ کلب لوبغاړي لکه الله داد، تاج، کريم، رييس، اعظم خان، سمیع الله شينواري او نور نوي لوبغاړي د افغان ملي کرکټ لوبډلې ته راننوتل.

يو بله ستونزه چې لوبغاړي ورسره مخ ول، هغه دا چې دوی بايد ږيرې پرېښي وای. سړو ته د ږيرې خړيلو اجازه نه وه نو د گرمۍ په موسم کې به ورسره ډير په عذاب ول. ټولو لوبغاړو له دې څخه شکايت کوه.

" مونږ بايد ږيرې پرېږدو نو؟"

بالکل به يې پرېږدي. تاج هم د طالبانو د قانون ماتولو څخه خبر وو. هغه په خپله ږيره شرمیده او ټوکې به يې ورپسې جوړولې او لوبغاړو به هم ورپسې خندل.

" زه غواړم خپل اتل وگورم، شين وارن (د استراليا لوبډلې تکړه توپ اچونکې دی چې په ۲۰۰۶ کال کې يې لوبه پرېښې)، د غټې ږيرې سره به څنگه توپ اچونه کوو."

په حقيقت کې يواځې تاج له ږيرې تنگ نه وو بلکې نور ټول ترې همداسې په تنگ راغلي ول خو هيڅ يې نه شول کولای. د وخت په تيريدو

سره چې طالبانو غوښتل نړيوالې ټولنې پاملرنه ځانته راواړوي نو د کرکټ معيارونه يې يو څه اسانه کړل. ډيره خريلو اجازه ورکړل شوه. طالبانو په بهر کې هم د ملي لوبډلې لپاره لوبې برابرول پيل کړل. په تخنيکي ډول که ووايو نو الله داد او دهغې فيډريشن لوبې برابرولې. د طالبانو له لورې دا يو ښه کمپاين گڼل کېده. که چيرته به کوم هېواد د طالبانو دولت په رسميت نه پيژنده نو طالبانو به هماغه دولت سره د کرکټ لوبې کولو اراده وکړه. ځکه کرکټ په نړۍ کې دويمه ستره لوبه ده نو هر هېواد هر ورومرو يوه لوبډله لري. د طالبانو دې پالیسۍ د نړيوالو اړيکو کې ښه رول ولوباوه.

په هر حال که طالبان د کرکټ ملي لوبډلې څخه گټه پورته کوي او نړيوالو سره لوبې کوي نو بايد د نړيوال کرکټ کاونسل غړيتوب يې هم اخستې وای. کرکټ کاونسل د ټولې نړۍ کرکټ اداره کولو مسوليت لري، لکه نړيوال کرکټ ليگ. طالبانو د افغان کرکټ ملي لوبډلې پر ځای ډيره هڅه وکړه چې د نړيوال کرکټ کاونسل غړيتوب تر لاسه کړي. ډير کوشن يې وکړ او په پایله کې يې هغه څه چې غوښتل تر لاسه کړل.

د ۲۰۰۱ کال جولایي په مياشت کې د افغانستان کرکټ ملي لوبډله د نړيوال کرکټ کاونسل غړې شوه. د کرکټ نشراتو ايډيټر ويسډن اوريدلي ول چې په کابل کې د کرکټ ټورنمنټونه او تمرينونه کيږي. هغه هيڅ خبر نه وو چې افغانستان کې هم کرکټ لوبه کيږي، د ملي لوبډلې جوړيدل خو لا پرېږده. هغې د نړيوال کرکټ کاونسل درخواست د افغان کرکټ فيډريشن ته يو فارم وليږه.

دا ايډيټر هيڅ خبر نه وو چې د افغان کرکټ فيډريشن مشر څوک دی. الله داد د اړيکې شميره هم نه وه ورکړې. ددې پر ځای چې هغه الله داد سره په نيغه توگه اړيکه ونيسي. ايډيټر سريلنکا ته غوښتليک وليږه چې څنگه افغانستان سره اړيکه ونيسي. سرې لنکا رسمي غوښتليک د متحده عربي اماراتو سفير ته وليږه. د متحده عربي اماراتو يو ډيپلوماټ هغه اسناد پاکستاني سفير ته ورکړل او هغوی بيا طالبانو ته ورسول.

تاج او الله داد ډير خوشاله ول ځکه د نړيوال کرکټ کاونسل لخوا ورته غوښتليک رالېږل شوی و که څه هم دومره مهم نه وو، افغان لوبډلې لا تر اوسه قبولي نه وه اخستې. الله داد غوښتليک فارم د طالبانو په مخ کې ډک کړ او بيرته يې په هماغه لاره وليږه په کومه چې راغلی و. درې اونۍ وروسته نړيوال کرکټ کاونسل افغانستان په خپل غړيتوب کې ومانه. لکه څرنگه چې افغانستان د نړيوال کرکټ کاونسل نوی غړی وو نو هغوی ورته د کرکټ يو څه اړين اسباب هم راوليږل.

د ۲۰۰۱ کال سپټمبر مياشت پورې طالبانو نور کوشن هم وکړ چې د کرکټ له لارې نړيوالې اړيکې جوړې کړي. طالبانو يواځې ددې باره کې فکر کاوه. يوه ورځ سپټمبر مياشت کې طالب مشرانو الله داد او تاج ته وويل چې خپل تکړه لوبغاړي تيار کړي. د افغانستان کرکټ لوبډله به د قايد اعظم په نوم ټورنمنټ کې سيالي کوي. دا د افغانان کرکټ لوبډلې لپاره ښه تمرين وو چې په پاکستان کې کېده. تاج د لوبې لپاره ۱۶ لوبغاړي غوره کړل.

الله داد او تاج پوهيدل چې طالبانو بايد د کرکټ باره کې خپلو نورو قوانينو باندې بيا کتنه وکړي تر څو يې لوبغاړي په نړيوالو سياليو کې ولوبېږي. دوی دواړه د لومړي ځل لپاره په يو شي سره همغږي ول. په نړيوالو لوبو کې سپين رنگه کالي استعمالېږي. خو دې وخت کې کالي رنگارنگ وي خو پخوا داسې نه ول. تر ټولو مهم بدلون چې د افغان لوبغاړو لپاره وو هغه دا چې د کميس پرتوگ پر ځای بايد د لوبې کالي واغوندي. الله داد او تاج طالب مشرانو سره شپږ ساعتونه بحث وکړ تر څو هغوی قانع کړي چې کميس پرتوگ پر ځای سپينه دريشي واچوي.

"مونږ کميس پرتوگ ته ډير درناوی لرو. خو نړيوالو لوبو کې کميس پرتوگ اغوستل ښه نه ده." تاج هغوی قانع کول غوښتل خو هغه نه پوهيده چې هغه ځانته کار گوري.

الله داد، تاج ته د سترگو کونج کې بد وکتل.

طالب مشران سره وغوریدل، "ته دا ویل غواړې چې کمیس پرتوگ د کرکټ لپاره سم کالي نه دي؟"

الله داد غوښتل چې اوضاع بیرته عادي کړي. ښه خبره دا وه چې هغه د افغان کرکټ فیډریشن مشر وو.

"نا نا، کمیس پرتوگ د لوبې لپاره ډیر ښه کالي دي. خو په ډیره ښنه، چې هره لوبډله په نړیوالو لوبو کې سپین کالي اغوندي. دا د هغوی قانون دی."

طالب مشرانو سره هغه نه ول، "مونږ یواځې خپل قانون منو." په همدې ترتیب د څو ساعتونو لپاره دا بحث ښکته پورته لاړ. په پای کې طالبان تسلیم شول، هغوی ته یې اجازه ورکړه چې ټورنمنټ ته په سپینه دریشی کې لاړ شي. هر څومره چې افغان لوبغاړي ښه ښکاره شي په هماغه اندازه به د طالبانو ښه وویل شي. تاج او الله داد ډیر خوشاله ول ځکه دوی ته یې د سپینو دریشو اغوستلو اجازه ورکړل شوه.

د قاید اعظم ټورنمنټ لپاره هر څه برابر شول. طالبانو د دريو اونیو لپاره ملي لوبغاړي پاکستان ته ولیرل. دا ټورنمنټ ډیر مهم و، لوبغاړي به نړیوالو لوبو سره بلد شي او طالبان به نړیوالو ته خپل حکومت وښايي. تاج به هره ورځ د خپلو لوبغاړو سره خپلمنځي لوبې کولې تر څو هغوی ډیر تمرین وکړي. د افغان کرکټ لوبو د رسنی له لارې د ټولې نړۍ سترگې ځانته راواړولې، همدغه شان څنگه چې طالبانو غوښتل. هیڅ خبریال په دې باور نه کاوه چې د طالبانو حکومت کې دې افغانستان کرکټ لوبډله ولري. هغوی په دې هر څه باور نه راتلو. د ۲۰۰۱ کال اکتوبر میاشت کې د افغان ۱۶ کسيزه لوبډله د قاید اعظم ټورنمنټ ته ورغله. دا لوبه د پاکستان پلازمینه اسلام اباد کې د نوبنار ولایت لوبډلې سره واچول شوه. له بده مرغه تاج ددې موقع تر لاسه نه کړه چې په ټول ټورنمنټ کې د افغان لوبډلې مشري وکړي. د کرکټ کوچ دنده د لوبې څخه څو ورځې یا ساعتونه وړاندي وي او د لوبې په دوران کې ډیر مسولیت لوبډلمشر په غاړه لري. نو ځکه تاج نه

شول کولای چې لوبډله په نیغه نوگه اداره کړي. تاج دا خبره له ذهن څخه ویستلې وه چې اوس لوبډلمشر الله داد دی، او له دې سره هغه د افغان کرکټ فیډریشن مشري هم په غاړه لري.

که څه هم تاج د افغان کرکټ لوبډلې کوچ و خو هغې غوښتل چې مشري هم هغه پر غاړه ولري. د تاج او الله داد ترمنځ دښمني به هیڅکله له مینځه لاړه نه شي. تر کومه چې الله داد د لوبې لوبډلمشر وي نو تاج به د هغې خبره مني. د کابل څخه جلال اباد هوایي میدان پورې د بس منزل کې الله داد او تاج یو بل سره یوه خبره هم ونه کړه. نور لوبغاړي په سپینو دریشو کې ناست ول. ځینو لوبغاړو تټ سپین او یا چا سره چې ډیری پیسې نه وې هغوی ځانته تټ ایې دریشی اخستې وې، که هر څنگه وي خو بیا هم د کمیس پرتوگ نه غوره دي.

د جلال اباد هوایي ډگر څخه تر اسلام اباد پورې په الوتکه کې منزل وو او دا ددوی لمړی ځل وو چې الوتکه کې سفر کوي، هغوی سره هیڅکله دومره پیسې نه وې چې ځانونو لپاره د الوتکې ټکټونه واخلي. په لمړي ځل به یې د الوتکې سفر نه خوند اخیسته. الوتکه د پورته کېدو په وخت کې په لړزه شوه. د الوتکې ځمکنۍ لاره د معیاري هوایي میدان په څېر نه وه. خو بیا هم له نیکه مرغه الوتکه په هوا شوه. اسلام اباد پورې ټول سفر دیرش دقیقې اوږد وو.

کله چې افغان لوبغاړي اسلام اباد هوایي ډگر کې ښکته شول نو خبریالان ترې راچاپیر شول. الله داد د نورو څخه ډیر حقدار وو چې خبرې یې کړې وی ځکه هغه لوبډلمشر او د افغان کرکټ فیډریشن مشر دی، "د افغانستان کرکټ لوبډله څه موخه لري؟" یو خبریال پوښتنه وکړه.

الله داد وویل، "مونږ غواړو نړیوالو ته وښايو چې افغانان هم لوبې کولی شي."

یو بل خبریال چې یواځې د مصاحبې لپاره د افغانستان نه راغلی وو، له یو ځیرک مینه وال څخه وپوښتل،

"د افغانستان کرکټ لوبډلې باره کې ستاسو څه خیال دی؟"

"کرکټ افغانستان کې نوی دی. فوټبال او بوکسنگ ډیرې مخکې لوبې دي. که ریښتیا ووايم نو زه ډیر حیران يم چې افغان لوبډله کرکټ هم کوي. که څه هم هغوی دومره تجربه نه لري خو بیا هم ښه دي. زه په دې هم ډیر حیران يم چې دوی د افغانستان په اوسني حالاتو کې ۱۶ لوبغاړي د کومه پیدا کړل."

افغان ملي کرکټ لوبډلې لمری لوبه به د مرغزار کرکټ میدان کې کیږي. پاکستان ته راتلو سره ټولو ته پخواني وختونه وریاد شول لکه الله داد، رییس، کریم، اعظم خان، سمیع الله شینواری، چې دوی ډیر وخت کیمپونو کې مهاجر پاتې شوي ول. د نوبار لوبډلې سره لوبې کولو نه وړاندې افغان لوبډلې لمونځ باندې ودریدل. الله داد او تاج نه غوښتل چې د طالبانو له قانون څخه دلته هم سرغړونه وکړي او هغوی خفه کړي. هغوی د کرکټ له لارې یواځې آرامي او بریالیتوب غوښته.

د قاید اعظم لومړی لوبه شروع شوه. د کیمپونو مهاجر هم د لوبې لیدلو لپاره راغلي ول. محمد نبي او حمید حسن دوه لوبغاړي چې تر اوسه له کورنیو سره کابل ته نه ول تللي او هملته په کیمپ کې اوسیدل، هم ښکاره کېدل. افغان لوبغاړي ډیر ډاډه او پر ځان اعتمادی ښکاریدل او کله چې د مخالفې لوبډلې له لورې توپ اچونه شروع شوه او دوی وپوهېدل چې هغوی دومره تکره نه دي، نو نور ډاډه شول. د توپ وهونکي لپاره ددې نه بله ښه خبره چیرته وي چې توپ اچونکی ورته د شپږیزې لپاره توپ اچوي. د افغان کرکټ لوبډلې لپاره ددې نه ښه خبره نه وه چې هغوی د قاید اعظم ټورنمنټ گټلای شي. دا لوبډله به بریالی شي او نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. خو بیا هم هغه توپ چې د ناڅرگند دهلبز کې غورځیږي، دهغې باره کې هیڅ نه شو ویلای. توپ وهونکي په دې هم حیران شول چې توپ ځمکې سره لگیدو سره تاوېږي. افغان لوبغاړي د ډیرو حیرانۍ سره مخ کېدل، په حقیقت کې هغه وخت کله چې په افغانستان بمباري پیل شوه.

۶

یو ناڅاپي قسمت

د ۲۰۰۱ کال سپټمبر په ۱۱ نیټه پاکستان ته د افغان لوبډلې څخه یوه میاشت وړاندې، ۷۰۰۰ مایله لرې د امریکا په متحده ایالاتو کې یوه تراژیدي رامنځته شوه. دغې غمجنې پیښې یواځې افغانستان نه بلکې کرکټ لوبډله او نوره ټوله نړۍ اغیزمنه کړه. یوې نامالومه وسله والې ډلې د امریکا څلور الوتکې وټستولې. دې ډلې دوه الوتکې چې د امیریکن ایرلاین فلايټ ۱۱ او یونایتډ ایرلاین فلايټ ۱۷۵ په نوم وې، په نیویارک ښار کې یې د نړیوال سوداگریز مرکز په لور رهي کړې. نړیوال سوداگریز مرکز دوه سترې ودانۍ دي چیرته چې تجارت او دولتونه خارجي سوداگري کوي.

همدې تروریستي ډلې دوه نورې الوتکې چې د امیریکن فلايټ ۷۷ او یونایتډ ایرلاین ۹۳ په نوم وې، د امریکا په پلازمینه واشنگټن ډي سي په لور رهي کړې. هوايي کارکونکو په شیبه کې ځمکنی پرسونل ته د الوتکې ټښتېدو خبر ورکړ. ځمکنی پرسونل بیا د څېړنو دوټلي سازمان یا ایف بي آی ته خبر ورکړ. تر څو چې ایف بي آی کوم عکس العمل ښوده نو امیریکن فلايټ ۱۱ الوتکه د نړیوال سوداگری د شمالي ودانۍ ۹۳ څخه ۹۹ پور سره ټکر کړه. لمری کې خلکو دا فکر کاوه چې دا یو تصادفي ټکر وو خو شل دقیقې وروسته یونایتډ ایرلاین ۱۷۵ الوتکه د یو توغندي په څېر د جنوبي ودانۍ ۷۵ څخه ۸۵ پور سره ټکر شوه. له دویم ټکر وروسته خلکو ته مالومه شوه چې په امریکا حمله شوې.

ډیرې سترې چاودنې رامنځته شوې. ډک او تور لوگي د دواړو سترو ودانیو څخه پورته کېدل. د لرې څخه اور وژنې زنگونه اوریدل او په شیبه کې د پیښې ځای ته راوړسیدل. د امریکا دولت د ودانیو بېرني وتلو امر ورکړ. خلکو د ویرې یوې بلې خوا منډې وهلې. یو بد حالت رامنځته شوی

د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر د پېښې خبرېدو نه شپه وروسته د تلویزیون په پرده راڅرگند شو او ملت ته یې وینا کوله، "نن مونږ د یوې ملي تراژیدۍ سره مخامخ یو. دوه الوتکو د نړیوال تجارتي مرکزونو سره ټکر شوي او دا ښکاره خبره ده چې دا زموږ په هېواد یو تروریستي برید دی. ما مرکزي دولت ته امر کړی ترڅو د پېښې ځای ته ځان ورسوي او قربانیانو او د هغوی کورنیو سره اړینې مرستې وکړي او په بشپړه توګه ددې برید څېړنه وکړي چې دا عمل چا تر سره کړی. زموږ مخې ته تروریزم نه شي راتلای."

خو ولسمشر بوش له دې خبر نه وو چې نور بریدونه هم راروان دي. د هغې وینا څخه یواځې درې دقیقې وروسته امریکن ایرلاین فلايټ ۷۷ د پنټاګون لودیځې لورې سره ټکر شو. پنټاګون د متحده ایالاتو دفاع وزارت دی. له هغې څخه هم تور لوګي پورته شول.

له درې بریدونو څخه وروسته په ټول هېواد کې بېرې حالت اعلان شو. په لمړي ځل دولتي هوانوردۍ اداره امریکا ته راتلونکو او تلونکو پر مخ وتړل شوه. پولیسو هغه نورې ودانۍ لکه سپینه ماڼۍ او پلازمینې ودانۍ چې د برید اټکل کېدای شول، صفا کړې.

په همدې وخت کې اورونو دواړه نړیوال سوداګریز مرکزونه کمزوري کړي ول. ژغورونکو ډلو کوشنې کاوه چې هر څومره خلک کولای شي له پېښې ځای څخه وباسي. هغوی نه پوهیدل چې دا ودانۍ به نور څومره وخت ولاړې پاتې شي خو هغوی نه سترې کېدونکې هلو ځلو کې ول ترڅو ډیر نه ډیر خلک وژغوري. خو لا تراوسه هم څلورمه الوتکه یونایتډ ایرلاین فلايټ ۹۳ اوس هم په هوا کې ورکه وه. ژغورونکو د هغې باره کې فکر کولو لپاره هم کافي وخت نه درلود. هغوی د لویدونکي ودانۍ رالویدو وخت سره لاس او گریوان ول. د ټکر څخه اووه څلویښت دقیقې وروسته جنوبي ودانۍ په خپل ځای کېناسته.

د څلورمې الوتکې ځای مالومولو څخه اته دقیقې مخکې دا ودانۍ په بشپړه توګه ویجاړه شوه. د څلورمې الوتکې مسافر چې د درې نورو الوتکو له

حال نه خبر شول نو خپلو کورنیو ته یې د خدای پامانۍ لپاره زنگونه ووهل. هغوی ډیر بیژاري شوي ول او غوښتل یې چې څلورم برید مخه ونیسي. له دې مسافرو څخه ډیر پاڅیدل او تروریستانو مخې ته ودریدل. تروریستانو د الوتکې کنټرول له لاسه ورکړی وو او د پنسلوانیا په یو پټي کې یې راکوزه کړې وه.

شل دقیقې وخت نور هم تیر شو، او په پای کې شمالي ودانۍ هم نور د ودریدو نه وه، هغه هم راوړنډه. دوه سوه زره ټنه مواد په سرکونو راوغورځیدل. د امریکا متحده ایالت ډیر حیرانه وه. ژغورونکو ډلو پاتې ورځ د ژوندیو په لټه کې شوه. هر څه برباد شول. د ورځې په پای کې د امریکا ولسمشر بوش یو ځل بیا د تلویزیون په پرده راڅرگند شو، "ماښام پخیر. نن زموږ هېواد وال، زموږ د ژوند طرز، زموږ خپلواکي د تروریستي بریدونو لاندې شوه. زرګونه خلکو خپل ژوند له لاسه ورکړل. ودانیو سره د الوتکو ټکر، اورونه او غټو ودانیو پښتول زموږ عقیده کمزوري کړه، ژور خفګان او زموږ غوسه یې راوپاروله. دې غیر انساني بریدونو غوښتل چې مونږ وډار کړي او زموږ ملت په ویره کې واچوي خو هغوی ناکام شول. ترورستي بریدونه کولای شي چې زموږ سترې ودانۍ ولړزوي خو د امریکا بنسټ لمس کولای هم نه شي. نن ورځ زموږ ملت د یو شیطاني عمل شاهد وو چې د ټول انسانیت پر خلاف عمل ګڼل کېدای شي. زموږ لومړیتوب دا دی چې ټپیانو سره مرسته وکړو او خپل هېواد وال په کورونو او په نړۍ کې له داسې تروریستي بریدونو څخه وساتو. څوک چې ددې شیطاني عمل تر شا وي ډیر زر به یې پیدا کړو. ما د استخباراتو او قانون ټول زور په دې لګولی چې دا خلک پیدا کړي او عدالت ته یې راکش کړي. هغه چا چې دا کار کړی او چا چې پناه ورکړې، زموږ لپاره یو شان دي. مونږ به د تروریزم پر وړاندې جګړه کې سره یو ځای ودریږو"

د امریکایانو احساسات د غیر عقیدګۍ نه د تروریستانو برید په لور شول چا چې د سپټمبر ۱۱ بریدونه کړي. قربانیانو د برید غچ اغستل غوښتل. د

مرکتبينو رانيولو عمليات پيل شول. د متحده ايالاتو استخباراتو د ثبوتونو پر بنسټ دې پايلې ته ورسيدله چې دا بريدونه تروريستي ډلې القاعده تر سره کړي. د القاعده مشر عثامه بن لادن نومیده.

د ټولې نړۍ دولتي چارواکو عثامه بن لادن پېژنده. د هغوی خوبونه يې هم حرام کړي ول، ځکه هغه د پيړۍ تر ټولو خطرناک تروريست گڼل کېده. بيا دا څرگنده شوه چې عثامه تروريستي ډلې له افغانستان څخه بريدونه کړي. د طالبانو او القاعده اړیکې ترينگلې شوي خو په بدل کې د القاعده جنگيالي او اقتصادي مرستې طالبان دې ته اړ کړل چې القاعده کولای شي د افغانستان په هر گوډ کې روزنيزې هدې جوړې کړي. د القاعده غټه موخه دا وه چې مسلمانان سره يوځای شي او په ټوله نړۍ کې اسلامي بنسټ جوړ کړي.

د متحده ايالاتو راټول شوي مالوماتو څخه وروسته ولسمشر بوش ډير زر عکس العمل وښوده. د سپټمبر ۱۱ څخه نهه ورځې وروسته هغې په ژوندۍ بڼه تلویزيون مخې ته وويل چې طالبان دې د القاعده ټول مشران زمونږ په حواله کړي او په افغانستان کې دې تروريستي روزنځايونه بند کړي. که نا طالبان به د سختې پايلې سره مخ شي.

" د القاعده د نړۍ بدلولو ژوندی مثال مونږ په افغانستان کې وینو. د افغانستان خلکو سره ډير ظلم شوی. زياتره يې وړي دي او ډيرو نورو خپل هېواد پرېښی. ښځې ښوونځي ته نه شي تللی. د يو تلویزيون په لرلو يو کس بند ته کش کول کيږي. په افغانستان کې يو کس په دې هم زندان ته کشول کېدای شي که چيرته د هغې ږيره اوږده نه وه.

امريکا د افغانستان خلکو ته ډير احترام لري، که څه هم مونږ بايد ورسره انساني مرستې وکړو خو مونږ د طالبانو کړنې غندو. دا د ټولو نړۍ لپاره خطر دی ځکه دوی تروريستانو ته پټنځايونه ورکړي.

د امريکا متحده ايالات د طالبانو څخه لاندینۍ غوښتنې لري: په افغانستان کې چې د القاعده څومره مشران وي، امريکا ته دې وسپاري. د

امريکايانو په گډون ټول بهرنيان خوشې شي چې په څه نه څه بهانه زندان کې پراته دي. بهرني ژورنالستان، ډپلوماټان او مرسته کونکي بايد خوندي وساتل شي. په افغانستان کې د ټولو تروريستي ډلو روزنځايونو د تل لپاره بندول او هر يو تروريست او څوک چې ورسره مرسته کوي مربوطه چارواکو ته وسپاري. د متحده ايالاتو ته د تروريستانو لټولو لپاره پوره واک او اختيار ورکړي تر څو مونږ پوه شو چې اخرنی تروريست هم له مينځه ويسو. دا غوښتنې انتهایی دي او په دې کې د نور بحث ځای نشته. طالبان بايد ځواب راکړي او ډير زړ يې راکړي. يا بايد هغوی تروريستان مونږ ته راکړي او يا دې خپل راتلونکي ته په تمه شي."

طالبان دې ته تيار نه ول چې د ولسمشر بوش غوښتنې دومره زر او په اسانۍ ورپوره کړي. هغوی متحده ايالاتو نه وغوښتل تر څو د سپټمبر ۱۱ بريد ټول شواهد دوی ته تسليم کړي تر څو دوی پوه شي چې دا پېښه ريښتيا هم القاعده تر سره کړی. ولسمشر بوش ورسره بيا بحث ونه کړ. د غچ په څېر طالبانو د امريکا غوښتنو ته مثبت ځواب ونه وایه. امريکايان د طالبانو مقاومت ته په موډ کې نه ول. هغوی پريکړه وکړه چې ځوابي بريد به کوي.

افغان کرکټ لوبډلې د قايد اعظم ټورنمنټ لپاره تمرين کاوه چې دا لوبغاړي د طالبانو او امريکا تر منځ کرکټ څخه خبر شول. هغوی د راتلونکي بريد افواهاو نه هم خبر شول. د بريد خبر دوی وارخطا کړل.

تاج به د لوبې تر منځ لوبغاړو ته ويل، "د راتلونکي باره کې فکر مه کوئ. په دې تمرکز وکړئ چې اوس څه روان دي. دا ډير مهم دي. مونږ د افغانستان لپاره دا لوبه گټو."

د بيا لپاره دوی يو هم د راتلونکي جگړې باره کې فکر ونه کړ. هغوی بايد په خپلو لوبو تمرکز کړی وای. د ۲۰۰۱ کال اکتوبر مياشت کې افغان کرکټ لوبډله پاکستان ته د قايد اعظم ټورنمنټ په لور روانه شوه او بله خوا

امريکا د تروريست پر ضد جگړې اعلان وکړ چې په دې کې القاعده، طالبان او په منځني ختيځ کې بله هر يو سازمان شامل وو.

متحده ايالاتو د اسلامي تروريستي ټولو ډلو پر خلاف جگړه پيل کړه. يواځې القاعده نه بلکې هره يوه اسلامي تروريستي ډله د خاورو سره خاورې کوي. د متحده ايالاتو جيټ الوتکو په هر امکاني ځای باندې بمباري او مزايل وروړل پيل کړل. طالبانو د هوايي بريد زور نه درلود. امريکايي ځواکونه کابل ته راورسيدل او د طالبانو پاتې غړي يې پلازمينې څخه بهر کړل.

د القاعده مشر عثامه بن لادن په يوه عربي تلويزيون چينل کې رانېساره شو او متحده ايالاتو ته يې اخطارونه ورکول چې امريکا ښه ونه کړل. هغې ويل چې دا په اسلام باندې نه هيرونکي بريد دی. بن لادن اسلامي جنگياليو ته امر ورکړ چې د طالبانو او القاعدې دښمن پر ضد جگړې ته راپاڅي. امريکايي ځواکونو د عثامه خبرو ته غوږ ونه نيوه او په افغانستان کې يې خپلو بريدونو ته يې دوام ورکړ. هغوی اسلامي جنگيالي ختيځې پولې پورې وزغلول. عثامه بن لادن او نوری تروريستي ډلې به د هېواد غريزې سيمې توره بوره کې پټ ول. عثامه راگير شوی وو او په همغږي وخت کې يې امريکايانو ته پيغام وليږه چې هغه تسليم دی او خپله د پاکستان هېواد ته وتښتيد. القاعده مشران، طالب مشران او همداسې په سلگونه اسلامي جنگيالي ورپسې وتښتيدل. ځيني طالب مشران خو الله داد او تاج د پولې هاخوا هم وليدل. الله داد خو ډير حيران شو چې هغوی يې وليدل

" تاسو پاکستان کې څه کوئ؟ " هغې وپوښتل.

" ولې مونږ ته ددې اجازه نشته چې دلته راشو او د خپلې خوښې لوبه وگورو؟ "

" اوس خو هيڅ هم نشته " الله داد ورته وويل .

د افغان کرکټ لوبډلې د نونهار لوبډلې پر وړاندې خپل لمړی لوبه بايللې وه. ټول لوبغاړي پروس ول. چې حالات نور هم خراب شي، طالب مشرانو ورته د بريد په هکله خبر ورکړی وو.

" تاسو په هوا کې الوتکې ونه ليدلې؟ "

" هو! دلته خو به ډير زيات ليدونکي وي. زما په خيال دا ټول دلته

لوبې ليدلو لپاره راغلي ول. " کریم ځان سره فکر کاوه.

" الوتکې ستاسو لوبې ليدلو ته نه دي راغلي. دې الوتکو په افغانستان

بريد کړی "

تاج د حيراني نه خوله وازه پاتې شوه، " څه؟ چا بريد کړی؟ مونږ به

چيرته څو؟ مونږ به څه کوو؟ هلته به اوس هم خوراک لپاره څه پاتې وي؟ "

رييس هغه غلی کړ، " وروره، افغانستان کې مخکې هم جگړه شوې. هر

څه به سم شي. مونږ بايد خپلو کورنيو سره اړيکه ونيسو او هغوی ته ووايو

چې ځانونه خوندي ځايونو ته ورسوي. "

" هغوی سره اړيکه شونې نده. هوايي بريدونو به زياتره بريښناکوټونه له

مينځه وړي وي. نيمايي افغانستان کې خو هسې هم بريښنا نشته. مونږ هيڅ

خبر نه يو چې بيگناه وگړي به په دې بريدونو کې وژل شوي وي. " طالب

مشر ورته وويل .

رييس په مختلفو لارو فکر وکړ، " که په پاکستان هم داسې بريد وشي نو

بيا؟ مونږ بايد ټورنمنټ پرېږدو او بيرته افغانستان ته لاړ شو، لږ تر لږه خپله

کورنۍ خو به خوندي وساتو "

په ښکاره نورو هيوادونو هم پاکستان ته زړه نه ښه کاوه. نيوزلينډ او

سريلنکا هيوادونو لوبډلو پاکستان ته خپل سفرونه پريښودل ځکه په

افغانستان کې د امريکا بريد زور اخستی وو. الله داد د هغې د ټورنمنټ

پريښودلو نظريه رد کړه. هغه په دې باور درلود چې افغانستان لوبډله له نورو

ټوپير کوي، " مونږ بايد د ټورنمنټ پاتې لوبې پرېږدو. مونږ د افغانستان

استازیتوب کوو. دا زموږ موخه ده چې نړیوالو ته د کرکټ له لارې وښایو چې مونږ سوله خوښونکي یو. " افغان لوبغاړو تاج ته وکتل. هغوی غوښتل چې هغه به الله داد سره نور بحث وکړي خو هغې داسې ونه کړل. دا دویم ځل وو چې دوی دواړه په یوې خبرې سره همغږي شول. کېدای شي هغوی د تېر وختونو توپېرونو ته ځیر شوي ول.

" هو، مونږ باید د جگړې ځپونکو افغانانو لپاره خپلو لوبو ته دوام ورکړو، " تاج یې خبره تایید کړه.

طالب مشرانو کرکټ لوبغاړو ته نیکمرغي وغوښته، " خو ټول قوانین په یاد ولری. الله به درنه خوشاله شي. تاسو به افغانستان ته ویاړ راوړئ. بیا به درسره په اړیکه کې شو. " هغوی لارل تر څو ځانونه پټ کړي.

افغان کرکټ لوبغاړي یو څه قانع شول. په یوځای هغوی د قایداعظم ټورنمنټ لوبو ته دوام ورکړ. خو پایلې یې غمجنې وې. افغانانو هره لوبه په سلو مندو وبایلله. دا ډیره د شرم خبره هم وه چې یوه ملي لوبډله د یو ولایتي لوبډلې څخه په دومره ډیرو مندو ماتې وخوري. که بله هره ملي لوبډلې داسې لوبه بایللې وه نو بیا به یې هیڅکله لوبه نه وه کړې. خو بیا هم هېواد کې بیا راولاړېدنکی تاوتریخوالی او پرله پسې بایلل، خو افغان کرکټ لوبډله بیا هم خوشبینه ښکارېده. کله چې ټورنمنټ ختم شو نو خبریالان یو ځل بیا په لوبغاړو راچاپیر شول.

" په افغانستان د اوسني برید په هکله څه فکر کوئ؟ "

الله داد چې د لوبې لوبډلمشر و یو ځل بیا د ټولې لوبډلې په استازیتوب خبری شروع کړې،

" دا خو ډیره خفه کونکې ده، مونږ ښه مسلمانان یو، ددې مطلب دا نه دی چې مونږ ترورستان یو. " هغې د خپلو خیالاتو اظهار وکړ.

" تاسو فکر کوئ چې که طالبانو حکومت ړنگ شي نو تاسو به د هغوی مرسته تر لاسه نه کړی شی؟ "

" لوبې باید سیاست سره یوځای نه شي " هغې په زیږه لهجه وویل. هغه له ځان سره ډیر وارخطا وو، که طالبانو مرسته نه وي نو څنگه به کرکټ ملي لوبډله پر مخ وړي. دا حالات هیڅ باوري نه ښکاریدل. هغې باید صبر کړی وو او ددې پرېکړه یې وخت ته پرېښې وای. د افغان کرکټ ملي لوبډله باید د ټورنمنټ وروسته بیرته افغانستان ستنه شوې وه. خو د امریکا بمباری افغانستان ته ټولې الوتنې د نامالوم وخت لپاره ځنډولې وې.

هلته د تلو لپاره بله کومه لاره هم نه وه. د افغانستان او پاکستان په منځ کې ډیورنډ کرښه له پخوا څخه اوس نوره هم خطرناکه شوې وه. زیاتره القاعده ترورستان او طالب مشران په هماغه ځای کې پټ ول. هغوی د امریکایي ځواکونو له ویرې هلته تښتیدلي ول. الله داد لوبغاړو ته وړاندیز وکړ، تر څو چې بمباري پای ته رسیږي نو کچه گړی کې پاتې شي. تاج نه غوښتل چې هلته لاړ شي.

"زه بیرته افغانستان ته ځم، زه د لوبډلې کوچ یم. او باید لوبډلې لپاره کار وکړم"

"کومې لوبډلې ته کار کوئ؟" الله داد ترې وپوښتل. ژمی راروان دی او ټوله لوبډله هم کچه گړی ته ځي.

" په افغانستان کې نور لوبغاړي هم شته. زه به هغوی پیدا کړم او د راتلونکي ټورنمنټ لپاره به هغوی تیار کړم تر څو مونږ لوبه وگټو " تاج ځواب ورکړ.

" ښه وخت... که ته چیرته افغانستان د یخنی او بمب څخه ژوندی ورسیري نو ته به ۲۴ کالو پورې نور ژوندی پاتې شي.

زه به کچه گړی کې خوندي یم او هلته په راتگ سره به د افغان کرکټ فیډریشن مشري بیا پر غاړه واخلم. " الله داد ورته په زیږه لهجه وویل.

تاج خپل ورور کریم او نږدې ملگري رییس ته غاړه ورکړه، " افغانستان کې بیا گورو " هغه یواځې پاتې شو، د اسلام اباد څخه کابل ته په موټر کې روان شو. کله چې د ډیورنډ کرښې څخه تیریده نو په لاره کې یې سلگونه

طالبانو او القاعده غړي وکتل چې په تېښته ول. په ښکاره تاج په ډير خطر کې وو. کابل ته په لاره کې د طالب ضد کیمپونو کې پټ شو تر څو د امریکایانو او اسلامي جنگیالیو په نښته کې ونه وژل شي.

کابل ته په رسیدو تاج ښه وژړل. هوایي بمباریو ښایسته ښار د خاورو سره خاورې کړې وو. داسې لکه یوې زلزلې چې خپلې وي. په هر ځای کې ملکي وگړو د مرستې لپاره غرونه کول. دا حالت د کورنۍ جگړې یا شوروي جگړې څخه هم خراب وو. تاج لپاره دا ښه خبره وه چې د هغې مور او پلار ژوندي ول.

تاج پوه شو چې طالبان د کابل او د هېواد ډيرو سیمو څخه تښتیدلي. ددې افراطي ډلې واک پای ته رسیدلې وو. یو ښه خبر دا وو چې طالبان له مخې لرې شول او نور به په کرکټ محدودیتونه نه وي. خو بد خبر دا وو چې کابل په بل مخ اوړیدلی وو.

د طالبانو وروسته حامد کرزی د افغانستان نوي ولسمشر په توگه وټاکل شو. تاج پرېکړه وکړه چې د ولسمشر کرزي حکومت لاندې د افغان کرکټ فیدریشن کې اصلاحات راولي. لکه څرنگه چې الله داد مخکې ويلي ول چې لوبه باید سیاست سره گډه نه شي. تاج غوښتل چې کرکټ طالبانو دورې سره ختم نه شي. الله داد په کچه گړۍ کې وو نو تاج یو ځل بیا ملي کرکټ لوبډله تنظیم کړه. هغې د موقع نه گټه واخسته، ولسمشر کرزي سره یې ولیدل او هغې ته یې د افغان کرکټ لوبډلې جوړولو خبر ورکړ.

په لمړي سر کې ولسمشر کرزي د کرکټ لوبډلې سره بې میلی وښوده. هغې غوښتل چې د طالبانو هر څه له مینځه یوسي. د یو څه بحثونو وروسته تاج بریالی شو چې ولسمشر کرزی اړ کړي چې ددې لوبې اجازه ورکړي. تاج په رضاکارانه غوښتل چې د لوبډلې کوچ پاتې شي. هغې ولسمشر کرزي ته د کرکټ روښانه راتلونکي باره کې وویل.

ولسمشر کرزي او تاج دا پرېکړه وکړه چې د کرکټ داخلي جوړښت ته د افغانستان کرکټ بورډ وویل شي. دا نوم د افغان کرکټ فیدریشن پر ځای وو. د افغانستان کرکټ بورډ د نوي پړاو پیل وو.

په کرکټ کې چې کله یو توپ وهونکی توپ ته گوري چې توپ اچونکی یې راغورځوي، ایا توپ تاوېږي که نیغ ځي نو توپ وهونکی خپله ستراتیژي توپ ته په کتو برابروي. توپ وهونکي باید دا هم په ذهن کې وساتي چې هغه کړنلاره چې دوی برابره کړې، کیدای شي زیان اړونکې وي. د ناڅرگند دهلبز ساحه کې توپ اچول د توپ وهونکي لپاره چټک فکر او تیز ځواب ته اړتیا لري. هیڅ شی چې څنگه ښکاري هغسې نه وي. په همدې ترتیب د افغان کرکټ لوبډلو فکر کاوه چې هغوی د بریالیتوب په لور روان دي. د بریالیتوب دا لاره څو ځایونو کې تاوه شوې، ښکته بره شوې، او له نورو ځایونو څخه تیرېده. هر څه چې له دې وروسته کیږي، وړاندوینه یې ناشونې وه.

کرکت فیډریشن سره هیڅ تړاو نه لري. ولسمشر کرزي، د تاج افغانستان کرکت بورډ ومانه "د کمیتې غړي ورته وویل.

د افغانستان کرکت فیډریشن او د نوي افغانستان کرکت بورډ ترمنځ هیڅ بنکاره توپیر نه لیدل کېده، پرته له دې چې الله داد خپله مشري له لاسه ورکړه. چې له دې هرڅه یې ډیر خوروه. الله داد فکر کاوه چې هغه یو موثره مشر دی. او دا خاص ددې برکت وو چې افغانستان د کرکت لوبډله هم لري. تاج هغه کس وو چې ولسمشر کرزي ته یې د کرکت نظریه ورکړې وه، نو تاج ته د کرکت اړوند ټول واک ورکړل شو. الله داد اوس یواځې د لوبډلې لوبډلمشر پاتې کېدای شي که هغه هم ددې قسمت وو.

د تاج لنډ مهاله موخه دا وه چې کرکت د ټول افغانستان کې په خلکو وپېژني. که څه هم افغانستان یوه ملي لوبډله لرله خو زیاتره خلکو لا تر اوسه نه پېژندله. د افغان کرکت ملي لوبډله د ټولې نړۍ لوبډلو څخه وروسته پاتې وه نو ځکه مینه وال راجزبول ستونزمن کار وو. تاج غوښتل چې کرکت د طالبانو د وخت سزا غوندې چې هره جمعه ورځ به یې خلکو ته په غازي سټیډیم کې ورکوله، عام کړي. له نیکه مرغه پاکستان رامخته شو او دې سره هدف رانیولو کې مرسته وکړه.

د پاکستان کرکت لوبډلې د افغان لوبډلې سره د مرستې وړاندیز وکړ. که څه هم دا هرڅه وړیا نه ول. وړاندې تر دې چې تاج له پاکستانیانو څخه کومه مرسته تر لاسه کړي، هغې باید پاکستانیانو ته ښودلې وه چې د دوی لوبډلې تر شا ورسره ولسمشر کرزي او د افغان حکومت ولاړ دی. هغوی د ولسمشر کرزي ملاتړ لپاره یو رسمي لیک واستوه.

د بمباری، جگړې او سیاسي کړکېچ پر مهال ټول لیکونه افغانستان پرې کیدل. د کرکت لوبډلې یو کس باید په خپله پاکستان ته تللی وای او لیک یې هلته رسولی وای. الله داد چې تاج سره د مشرۍ پر سر شخړه وه، بیا هم تیار شو چې دا لیک د پولې هاخوا واړوي. هغې دا فکر کاوه که چیرته هغه په داسې کړکېچنو حالاتو کې داسې قرباني وکړي او لیک تر پاکستانه

۷

چټک خو ځښت

کله چې بمباري یو څه کمه شوه نو په ۲۰۰۱ کال نومبر میاشت کې الله داد، رییس، کریم، اعظم خان، سمیع الله شینواری او پاتې نور لوبغاړي کابل ته راستانه شول. ژمی هم نیمایي ته رسیدلې وو. الله داد داسې فکر کړی وو چې راتلونکې درې میاشتې پسرلي پورې د افغانستان کرکت فیډریشن او افغان کرکت لوبډلې لپاره نوی موخې وټاکي. ډیر ټکي باید په پام کې ونیول شي تر څو یوه لوبډله په ریښتوني ډول بریالی شي. د قاید اعظم ټورنمنټ یې ژوندی مثال دی. هیڅوک به داسې بایلونکې لوبډلې سره لوبه ونه کړي.

الله داد په کابل کې د المپیک کمیټې غړو سره اړیکه ونيوله.

"زه غواړم تاسو سره وگورم. مونږ د قاید اعظم ټورنمنټ کې ډیره خرابه لوبه وکړه. د افغان کرکت فیډریشن او لوبډله کې باید بدلونونه راشي. که نا مونږ به هیڅکله پرمختګ ونه کړو" الله داد ورته وویل. الله داد لا نه وو خبر چې د هغې کرکت فیډریشن له منځه تللی. د افغانستان المپیک کمیټې ورته بد خبر واوروه، "ته نه یې خبر؟ د افغان کرکت فیډریشن له منځه تللی. تاج د هغې پر ځای د افغانستان کرکت بورډ جوړ کړی."

کله چې الله داد پوه شو چې تاج څه کړي نو ډیر په غوسه شو. "تاج!؟"

هغه هیڅ واک نه لري. زه د افغان کرکت فیډریشن مشر یم."

"طالبانو خپل واک له لاسه ورکړی. ښاغلی کرزي اوس د هېواد ولسمشر دی. مونږ اوریدلې چې ولسمشر کرزي د کرکت په شمول د طالبانو هر څه له منځه وړي. خو تاج ولسمشر قانع کړ چې کرکت ښه لوبه ده. هغې ویلي چې کرکت به د افغانستان کرکت بورډ نوم لاندې له سره پیل شي. دا د افغانستان

ورسوي نو د لوبدلې ملگري به يې دې ته رايه ورکړي او دا به يو ځل بيا د افغانستان کرکټ بورډ مشر شي.

اعظم خان چې د الله داد ملگري وو، دې ته تيار شو چې الله داد سره تر پاکستانه لاړ شي. تاج، کریم او ربيس ډير خوشاله شول چې دا خبره يې واوریده، ځکه سفر کې بل ملگري يوځای کېدل ښه وي. تاج، ربيس او کریم يو هم دا نه غوښتل چې تاج سره په دې سفر کې ملگري شي. هغوی له الله داد څخه کرکه کوله. نو دا ډير ښه کار وشو چې اعظم خان ورسره تلو ته غاړه کېښوده.

تاج، الله داد ته يوه خیرنه زيرپه لفافه ورکړه چې په کونجونو کې شکيدلې هم وه.

"الله داده! دا ليک بايد د پاکستان کرکټ بورډ غړو ته وسپاري. هغوی خبر دي چې دا ليک مونږ ورليږو. ډيره اسانه ده."

"ډيورنډ کرښه په بشپړه توگه بنده ده. هيڅ موټر هغې غاړې ته نه پرېږدي ځکه امريکايي ځواکونه په هاغه لاره د القاعده او طالبانو په لټه کې دي." الله داد وويل.

تاج وخنډل، هغه د الله داد په خير هيڅ وارخطا نه ښکاریده. "هيڅ خبره به نه وي. مونږ خو دا د افغانستان لپاره کوو! ويره هغه څه دي چې ته يې بايد مخې ته پرېښودې. ستا پښې خو هسې هم اوږدې دي، که چا وپشتلې نو ښه منډه وهلی شي."

الله داد لفافه د تخرگ لاندې کړه "ته بايد له ويرې څخه ونه ډارېږې. زه له هيڅ نه ډارېږم."

پرته د نور څه ويلو د خپل ملگري سره روان شو. هغوی دواړه له کابله روان شول. الله داد او اعظم خان د يو ليک لپاره يو اونۍ سفر ته روان شول.

"ته باور لرې چې تاج وويل چې دا ليک رسول دومره اسانه کار وي؟ که چيرته د پولې دروازه تړل شوي وي نو مونږ به دا ليک څنگه هلته رسوو؟"

تاج ډيرې خبرې کوي، خو خپله هيڅ کار نه کوي. هغه ډير چاغ دی. "الله داد پرې ريشخند وهه.

اعظم خان سر خوځو هغه يانې هغه يې اوري. که څه هم الله داد، تاج سره وران وو خو بيا يې هم هغې ته ډير احترام درلود. د مثال په ډول لکه تاج غوښتل پرځای ددې چې جگړه خوبه کړي، هغې غوښتل چې کرکټ په ټول افغانستان کې عام کړي. دا يواځينی وجه وه چې هغې غوښتل چې افغان کرکټ سره خپله مرسته جاري وساتي.

وړاندې تر دې چې الله داد او اعظم خان د ډيورنډ کرښې ته ورسېږي، هغوی بايد د ساتونکو څخه اووښتلو لپاره نورو لارو څخه کار اخيستې وای. هغوی په ډير لارو سوچ وکړ، پايله کې هغوی پرېکړه وکړه چې د خيبر پاس له لارې لاړ شي تر څو لوی لارو څخه لرې وي. او د خيبر پاس لارې ته دومره د خلکو پام هم نه وو.

ځواکونو په لوی لارو ډيره څارنه ځکه کوله چې پرته ددې لارې بله د موټر لاره نه وه. که خلک ځان وژني نو د خيبر پاس له لارې دې پياده لاړ شي. خيبر پاس لاره د منځني ختيځ سيمو کې تر ټولو خطرناکه لاره وه چې کابل يې د پېښور سره نښلوه. دا لاره ۳۳ مایله اوږده او ۳۵۰۰ فېټه لوړه وه، په ځينو ځايونو کې خو دا لاره ۱۰ فېټو پورې نرۍ وه.

خيبر پاس لاره يو طرفه وه ځکه يو ځل چې پرې روان شوې بيا تاويدل پکې نشته. دا لاره د هندوکش غرونو لړۍ سره پرې کوي. هندوکش د هندو وژونکي مانا ورکوي. دې لارې ته ځکه هندوکش ويل کېږي چې ډير خطرناک موسمي حالات لري.

په حقيقت کې د هندوکش لاره د ډير يخوالي له کبله خطرناکه گڼل کېږي. کله چې الله داد او اعظم خان له دې لارې تيريدل نو د نومبر مياشت وه او موسم دومره سوړ نه و. خو بيا هم د مني په اخره کې هوا تودېږي. الله داد او اعظم خان دې حالاتو ته هم تيارۍ درلود. دوی دواړو سره ډير زر خوراكي مواد کم شول او يواځې يو ليک ورسره پاتې وو.

الله داد روان و، هغې اوبو يا خوراک ته اړتيا نه درلوده. هغې خپل ذهن کې دا خبره نيولې وه چې د هغې لوبدلې ملگري به ورته د افغانستان کرکټ بورډ مشرۍ لپاره رايه ورکړي. د خيبر پاس لارې تلو سره به هغه ملگرو ته وښايي چې هغه د تاج نه څومره زړور دی.

اعظم خان هڅه کوله چې الله داد سره روان وي. په نړۍ کې به هيڅوک داسې ملگرتيا چا سره په داسې يو مېشن کې برخه وانه خلي. الله داد دمې لپاره هم نه دريږده. هغه په غرونو ختلو او کوزيدلو.

" مونږ بايد د کرکټ تمرين لپاره د خيبر پاس په لاره منډه وهو. " الله داد په سختۍ سا اخسته. دا ځل ختل ورته لږ ستونزمن تمام شول.

" دا خو ډيره ستونزمنه ده. " اعظم خان ورسره همغږی شو او ډير په زوره يې دا قيمتي هوا تنفس کوله.

" ته څه فکر کوې چې تاج به په دې غرونو ختلې وای؟ " الله داد د هغې چاغ بدن په ذهن کې راوست چې څنگه به دې غرونو ختلو. هغې دومره وخنډل چې ټوخې پرې ولگيده.

اعظم خان هم ورسره خنډل. د خيبر پاس په لاره تلل ورته ډيره مشكله شوه. دواړو مسافرو په زوره زوره سا اخسته. تر څو چې ډيورنډ کرښې ته رسيدل دواړو خپله انرژي له لاسه ورکړې وه.

" زه فکر کوم چې ما ځان سره زياتې وکړ، زه بايد په ورو راغلی وم. " هغه پېښمانه ښکاريده. هغې نور منزل هم نه شو کولای.

" ته بايد کينې او دمه وکړې تر څو مونږ پاکستان سيمې ته اوږو. " اعظم خان ورته وويل.

الله داد ونه منله، " نا، هيڅ خبره نشته. دمې لپاره وخت نشته. مونږ بايد لومړی دا ليک ورسوو. "

ددې جملې ويلو څخه نيمه دقيقه وروسته پرته د څه ويلو، راوغورځيده. اعظم خان غوښتل چې الله داد ونيسي خو هغې ونه شو

نيولای. الله داد په يو درز سره په ځمکه راپړيوته. اعظم خان ورخطا شو. هغه هيڅ نه پوهيده چې څه وکړي او د مرستې لپاره چا سره اړيکه ونيسي. " الله داده! پاڅه وروړه! ته بايد وروسته ويده شې. " هغه لگيا وو، هغې الله داد خوځوه خو هغه يې حاله پروت وو.

الله داد د اوبو نشتوالي له کبله يې هوشه شوی وو. د خيبر پاس په لاره پرته د دمې او اوبو تلل همدا پایلې لري. اعظم خان ته هم ځان ډير کمزوری ښکاره شو. هملته خواکې د مسافرينو لپاره خيمې وهل شوې وې، چې لوی لارې سره نښلوي. اعظم خان هلته لاړ، دا خطر يې هم هير کړی وو چې ځواکونه به يې وگوري.

د خيمو څښتنانو د مسافرينو لپاره اوبه او خوراک ورکوه. هغوی زياتره په مايوسه خلکو لکه د اعظم خان په څير خلکو متکي وي. اعظم خان په بېره يو ډبې جوس او درې نارنجان خپل ځان او ملگري لپاره راوړل. هغې دعا کوله چې دا جوس او نارنجان به دې او الله داد ته پوره اندازه انرژي ورکړي.

اعظم خان خپل ملگري ته جوس ورکړ او هغه په هوش کې راغی، " ډيره مننه، تا زما ژوند وژغوره. مونږ بايد دا ليک اوس ورسوو. " هغې په سخته وويل.

اعظم خان، الله داد غلی کړ " شش...د کرکټ ليک باره کې خبرې مه کوه او تشویش هم مه کوه. يواځې ارام وکړه "

که څه هم هغوی خوراک، څښاک او دمه وکړه خو الله داد بيا هم ودریدی نه شو. اعظم خان فکر وکړ چې بله کومه لاره لري. هغوی دواړه بايد په پښو لاړ شي، له لوی سرکونو څخه لرې پاتې شي او ليک ورسوي. هغوی به هله روانيږي چې الله داد د بيرته پاڅيدو توان پيدا کړي.

ددوی لپاره ښه خبر دا وو چې د پاکستان کرکټ بورډ ځيني غړي پېښور کې هم شته دي. پېښور د پولې نه دومره لرې نه دی او الله داد او اعظم خان هلته نږدې ول.

اعظم خان هاخوا ديخوا کتل چې د لرې څخه يې يو بوډا سړی وليد چې يو قچره ورسره وه. کېدای شي الله داد په قچره بوځي. اعظم خان په منډه د بوډا سړي خواته ورغی او ويې پوښتل چې که قچره يې په کرایه وي.

"سلام! زما ملگری ډير کمزوری شوی او نور په پښو منزل نه شي کولی. مونږ پېښور ته روان يو او غواړو يو اړين ليک هلته ورسوو. دا د افغانستان ملي کرکټ ليک دی. آیا خپل قچر مونږ ته په کرایه راکولی شئ چې زه پرې خپل ملگری ورسوم؟"

بوډا سړی زړه نا زړه شو، "سلام! دا زما شخصي قچر دی. او دا د کرایه لپاره نه استعمالوم."

"زه درته کرایه پيسې هم درکوم. دا لږې افغانۍ دې بس دي؟ همدا راسره دي. دا قچر به مونږ پېښور ته بوځو او سبا ته به يې درته بيرته راولم." بوډا سړي د اعظم خان په خبرو فکر کاوه. هغې پرېکړه وکړه چې په اعظم خان به باور وکړي.

"زه به تاسو ته خپل قچر درکوم خو سبا همدا وخت به يې بيرته راوړئ."

اعظم خان ډير خوشاله شو. هغې زوړ سړي سره وعده وکړه چې ددې احسان بدله به يو وخت درکوم. اعظم خان قچر د الله داد په لور روان کړ چېرته چې هغه په ځمکه پروت وو.

"مونږ به په دې څو پېښور ته!" اعظم خان ډاډ ورکړ.

هغې الله داد سره په راولاړيدو کې مرسته وکړه. بيا هغې خپل دواړه لاسونه جوړه کړل او الله داد ته يې دختلو لپاره ونيول تر څو پرې هغه پښه کېږدي او وڅيڅي. الله داد پښه کښوده او د قچر پر شا کيناسته. قچر وڅږېده. الله داد قچر په شا وټپوه او الله داد ته يې وکتل، "تیار يې؟" هغې وپوښتل.

"تیار يم" الله داد ورغبرگه کړه.

اعظم خان د قچر پړی ونيو او خواکې ورسره د پېښور په لور روان شو. پېښور ته رسيدو سره يې ليک د افغان حکومت له خوا د پاکستان کرکټ بورډ غړو ته وسپاره. هغوی دواړه دمې لپاره خپلو مخکينو ملگرو حميد حسن او محمد نبي سره هم وليدل.

"ته بايد هم کابل ته راشې! افغان ملي لوبډله ستاسو غوندې تکړه لوبغاړو ته اړتيا لري" الله داد ورته وړانديز وکړ.

"زه به درشم خو چې يو ځل خپل وزن کم کړم. زما وزن اوس ۲۶۸ پاونډه دی او زه سمه منډه نه شم وهلی" حميد ورته ځواب کې وويل.

الله داد د تشويقولو نه ډک وو. هغې باندي حميد حسن گران وو، "نو ته خو ډير تيز توپ اچونکی يې. بس په ياد لره چې هر وخت کولای شې د افغانستان لپاره کرکټ وکړې. زه به درسره مرسته وکړم"

له دې وروسته بايد کابل ته د خيبر پاس له لارې تللي ول. الله داد ښه شوی وو. هغوی قچر خپل څښتن ته وسپاره. الله داد او اعظم خان دواړه پرته د کومې حادثې کابل ته ورسيدل.

تاج کابل کې اعظم خان او الله داد ته منتظر وو.

"په خير راغلی! سفر مو څنگه وو؟" تاج وپوښتل.

"ستا له سوچ څخه ډير گران وو." الله داد وغمږيدله.

"ليک مو ورسوه؟"

"هو"

تاج پوښتنې پرېښودې. هغې نه غوښتل چې الله داد نور وچيږي ځکه هغه همدا اوس رارسيدلی وو.

"بس ښه خبره دا ده چې مونږ د پاکستانۍ لوبډلې مرسته تر لاسه کولای شو. زمونږ لوبډله به هم زر د هغوی په څېر نړيواله شي." تاج داسې انگيرله.

"او مونږ به نوی نسل د تاوتريخوالي پر ځای کرکټ ته وهڅوو" الله داد ورپسې اضافه کړه.

د افغان لوبډلې گټل ۲۰۰۳ کال کې پیل شول. دا ډیره غټه خبره ده چې څنگه دې لوبغاړو الله داد، تاج، کریم، رییس، اعظم خان، سمیع الله شینواري او نور لوبغاړي سره یو ځای شول او د طالبانو حکومت وروسته یې کرکټ یو ځل بیا په پښو ودره تر څو نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. هغوی هیڅکله ونه ډار شول چې ځان باندې سخته تیره کړي او له نورو مرسته وغواړي. ژوندی مثال یې د پاکستان کرکټ بورډ ته د مرستې لپاره ورتلل وو. او بیا یې د نړیوال امنیت مرستندویه ځواک ځان سره یو ځای کړ.

د افغانستان امنیت او د طالبانو څخه خلاصون لپاره زرگونه ایساف ځواکونه افغانستان ته راغلي ول. یو سرتیری چې تورن انډریو بینکس نومېده چې د کرکټ سره یې ډیره مینه وه. دا سرتیری د بریتانیې وو، هغه ځای چېرته چې کرکټ د هر څه په سر دی. کله چې هغې ته وویل شول چې افغانستان ته لېږدول کېږي نو هغه غمجن شو، ددې لپاره نه چې هغه به هلته جنگیږي بلکې ددې لپاره چې هغه به د کرکټ لوبې څخه لرې شي. په بریتانیه کې کرکټ ډیره نامتو لوبه ده. افغانستان ته راتګ سره تورن بینکس داسې انگیرله چې هغه به بیا کرکټ ونه شي کولای یا یې وگوري او ترې خبر شي.

یوه ورځ یې کتل چې افغان ماشومان د کابل په کوڅو کې کرکټ لوبه کوي. همدارنگه د افغان ملي لوبډلې جوړیدو باره کې یې هم اوریدلي ول. تورن بینکس فکر کاوه که افغانستان لوبډله درلودی نو دا به هرورمرو خبر وای. کېدای شي د کرکټ پر ځای توپ ډنډې لوبډله ولري. توپ ډنډه هم د کرکټ په څېر افغانی لوبه ده. هغې پرېکړه وکړه چې په دې به ځان پوهوي.

تورن بینکس یو افغان پلټونکی وگماره تر څو د افغان ملي لوبډلې باره کې ځان ډاډمن کړي چې ایا په ریښتیا هم داسې لوبډله شته. تر ټولو سخت کار دا وو چې پلټونکی څنگه پوه کړي چې کرکټ څنگه لوبه ده. تورن

بینکس ورته د کرکټ ځیني زاړه انځورونه او ویدپوګانې وښودې تر څو هغه پوه کړي. پلټونکی پوه شو چې دا څنگه لوبه ده.

پلټونکی د دې لوبې په لټه شو. پلټونکی د افغانستان المپیک کمیټې سره په اړیکه کې کړ. د المپیک کمیټې دا تایید کړه چې د کرکټ ملي لوبډله شتون لري، هغوی دا وعده هم وکړه چې دوی به دکرکټ ځیني استازي تورن بینکس سره لیدلو لپاره واستوي. خبره په دې وشوه چې دا غونډه به د بریتانیې سفارت کې ترسره کېږي.

د المپیک کمیټې غړو دا خبره تاج سره شریکه کړه. هغوی ورته وویل چې تورن بینکس غواړي د کرکټ لوبغاړو سره وگوري. کېدای شي دا غونډه د یوې بلې لوبې لپاره ښه موقع وي. تاج هیڅ نه پوهیده چې بریتانیې سفارت څه دی او چیرته دی. هغې پرېکړه وکړه چې غونډې ته به ځان سره کریم او رییس هم بیایي.

الله داد ډیر زر د المپیک کمیټې ته د تاج بد نیتې باره کې وویل. "تاسو اوریدلي؟ تاج غواړي تورن بینکس سره لیدنې لپاره کریم او رییس بوځي... ځکه هغه یې ملگري دي. کریم او رییس د لوبډلې مشران هم نه دي. تاج ته دا هر څه ټوکې ښکاري."

کمیټې غړو ورته وویل، "کریم او رییس ډیر ښه لوبغاړي دي. هغوی د کلونو راهیسې په دې لوبډله کې دي. د هغوی پر ځای به څوک لاړ شي؟" الله داد خپلې وریځې پورته واچولې او د المپیک کمیټې غړو ته یې په سپکه نظر وکتل. "د لوبډلې لوبډلمشر استازیتوب کوي" د هغې غږ کې هم سپک نظري پرته وه.

د کمیټې غړو ورته وویل، "مونږ به تاج سره وغږیږو." هغوی سمدستي تاج سره اړیکه ونیوله او هغې ته یې د الله داد باره کې وویل. "تاج! الله داد په غوسه وو چې ته هغه ولې تورن بینکس سره لیدلو لپاره نه بوځي"

"هغې خو ماته نه دي ویلي چې زه درسره ځم." تاج وویل.

" ښه ! ستا خپله خوښه ده. الله داد فکر کوي چې هغه بايد لار شي ځکه هغه د لوبډلې مشر دی. مونږ درته هغه څه وويل چې هغې مونږ ته ويلي ول. " تاج غوښتل چې يواځې کریم او ريس سره لار شي خو بيا يې د الله داد هغه کار راياډ کړ چې ليک يې تر پاکستانه رسولی وو. هغې بس همدومره کولای شول. هغې الله داد ته وويل چې ليدنې لپاره ځان تيار کړي.

دواړو رقيبانو غوښتل چې دا موقع له لاسه ورنکړي. هغوی د خلکو پر وړاندې خپل تصوير څنگه پرېږدي؟ دواړو له دې وړاندې بریتانيې سرتيري سره نه وو ليدلي. تاج داسې انگيرلې وه چې تورن بينکس به يو شتمن او خطرناک سړی وي. تاج د ليدنې لپاره دريشي واغوسته، چې زياتره به يې په ځانگړو ليدنو او محفلونو کې اغوستله. له بل اړخه الله داد په کميس پرتوگ کې روان شو.

" زه به تورن بينکس ته افغاني کالي وښاييم. " هغه لکه پر ځان چې وياړي. يو خو الله داد ډير لوړ وو او بيا تنگ کميس پرتوگ کې بد ښکارېده. تاج فکر کوه چې دې باره کې څه ووايي که نا. هغې داسې انگيرله چې تورن بينکس به په الله داد ملنډې ووهي. تاج او الله داد په گډه د بریتانيې سفارت په لور روان شول. هغوی ذهن ته زرگونه خيالونه راغلل چې تورن بينکس سره ليدل به څومره گټور وي.

د بریتانيې سفارت د کابل په لوی سيمه کې يو څو بېلې بېلې ودانۍ وې. دا ټولې ودانۍ يو بل کې ورننوتې وې. د سفارت اصلي ودانۍ د غونډۍ په سر د ونو منځ کې واقع وه. دا ډيره ښايسته سپينه ودانۍ وه چې لامبلو حوض او نڅا پور يې هم درلود خو د شوري يرغل وخت کې دا ودانۍ د مجاهدينو له لاسه ويجاړه شوه. نو ځکه بریتانيې ځان لپاره يو وړوکې غونډې ځای پيدا کړی وو.

تاج او الله داد په اسانۍ د بریتانيې سفارت پيدا کړ. د ننوتو لارې په طرف روان شول. يو غټ ساتونکی دروازې مخې ته ولاړ وو. د هغې سر بشپړ کل وو.

دې ساتونکي له لری څخه تاج او الله داد ته کتل چې دا خلک به څوک وي چې دېخوا راروان دي. ددې ساتونکي دنده دا وه چې هر نابنده سفارت ته رانږدی کيږي، هغه يې په خپل شکل ډاروي. خو د هغې دا اکت په دوی دواړو هم ناکام شو. تاج هغې ته په داسې ټولنيز انداز کتل لکه د ماشومتوب ملگری يې وي.

" سلام! مونږ د افغان ملي لوبډلې غړي يو. مونږ راغلي يو چې تورن بينکس سره وگورو. "

ساتونکي لا هغې ته کتل. ساتونکي فکر کاوه چې په داسې ليدلو سره به هغه تاثير لاندی راولي خو هغه نه وو خبر چې تاج تاثير لاندې راوستل څومره ستونزمن کار دی.

د څو شيبو لپاره ټول چپ ول، وړاندې تر دې چې تاج ساتونکي ته ورنږدې شي او هغه وخوروي، يو ځل بيا يې وويل " ښاغلیه؟ تاسو زما خبره واوريده؟ "

ساتونکي بايد دا ځل ځواب ورکړی وای، هغې سره بله لار نه وه.

" هو، ستاسو پوښتنه څه وه؟ " هغې وپوښتل.

" مونږ د ملي لوبډلې لوبغاړي يو. تورن بينکس مونږ ته بلنه راکړې ده. "

ساتونکي تاج ته ښکته بره وکتل. او د الله داد خواته ورغی او همداسی يې وروکتل.

" آیا تاسو ډاډه ياست چې تاسو د کرکټ لوبغاړي ياست؟ " هغه شکي وو.

" هو، مونږ مسلکي يو! " تاج ورته زر وويل.

د ساتونکي هيڅ باور نه راتلو. خو بيا هم هغې د تاج مسلکي لغت اورېدو سره لږ باوري شو. کله چې هغه ريښتيا وايي دهغې په غږ کې ډير باور پروت وي.

"ډير ښه. زه به لاړ شم او تورن بينکس ته به ووايم چې تاسو رارسيدلي ياست. دلته منتظر اووسئ." ساتونکي ورته وويل.

ساتونکی ودانۍ ته ننوت. په تاج او الله داد دواړه د گرمۍ خولې راماتې وې. هغوی داسې فکر نه کاوه چې غونډه به په دې شکل شروع کېږي.

دنده سفارت کې ساتونکي تورن بينکس ته ويلي چې دوه ريشخندي کسان راغلي او ځانونه د افغان ملي کرکټ لوبډلې لوبغاړي معرفي کوي. تورن بينکس موسکې شو. هغه د ساتونکي مبالغې څخه متاثره شو.

"زه جدي يم. صبر وکه چې ته يې خپله وگورې چې هغوی څنگه ښکاري. هغوی لکه چې سرکس نه راغلي" ساتونکي ورته وويل.

"هغوی مسلکي لوبغاړي دي. زه ستا په خبرو شکمن يم چې ته وايې چې هغوی دې ماته ليونيانو غونډې راوپيژندل." تورن بينکس خپل د سپينو زرو لاسي ساعت ته وکتل "رانباسه يې. زه بايد ورسره اوس وگورم." "ايا ته ډاډه يې چې دا هماغه کسان دي؟" ساتونکي د خبرې تاييد غوښت.

"بالکل." تورن يې خبره تاييد کړه.

کله چې ساتونکي تاج او الله داد ځان پسې ودانۍ ته روان کړل، تورن بينکس پوه شو چې ولې يې په هغوی ملنډې وهلې. دوی دواړه د يوې زاوېي نه هم لوبغاړي نه ښکاريدل. د ساتونکي خبره چې دوی ريښتيا هم لکه د سرکس نه راغلي وي. اول سړی پلن او چاغ وو، هغه داسې کاليو کې راغلي وو لکه واده ته چې روان وي. د هغې نيکتايي هم د کميس سره هيڅ ورته والی نه درلود. دويم کس لوړ او نری وو. هغې افغانی لباس په تن وو. هغه داسې ښکاریده لکه د يو جومات ملا. کالي پکې ډير تنگ ول. هغې خپل ويښته شاته اړولي ول، کېدای شي هغې د کوم ستايل وهلو کوښښ کاوه.

کله چې الله داد او تاج، تورن بينکس وليده نو ويې پيژنده. هغه سپين سړی او شپې سترگې لرلې. د مخ ځينې برخې يې د لمر له کبله سړې

اووښتې وې. هغې سره خولې او د ايساف يونيفورم يې پر تن وو. د هغې نوم په تارونو کميس باندې ليکل شوی وو.

"تورن بينکس!" تاج او الله داد په يو ځای ورجنه کړه.

هغوی ورغلل او هغې ته يې لاس ورکړ. دواړو د هغې پام راړولو لپاره په يو وخت خبرې کولې. تورن بينکس د تاثير لاندې راغلی وو. هغوی دواړو موصل.

تورن بينکس يو ناڅاپه په خدا شو، هغې دومره وخنډل چې لږ پاتې وو په ځمکه پريوځي. تاج او الله داد د تورن بينکس په خدا مغشوشه شول. هغوی خبرې کول بند کړل. تورن بينکس د خدا منځ کې وويل، "تاسو دواړه خو اميگوس (ملگري) ښکاري!"

تاج او الله داد نه پوهيدل چې اميگوس څه مانا لري خو بيا هم هغې سره په خدا شول.

کله چې درې واړه د خدا نه وزگار شول او ځانونه يې کابو کړل نو تورن بينکس تاج او الله داد هغوی خپل دفتر په لور روان کړل.

"ډيره ښه غواړم. زه تورن بينکس... د بریتانيې پوځ افسر او امنيت سپيشلسټ."

دواړو بيا په يو وخت کې ځواب ورکړ. دوی دواړه دومره بې ترتيبه ول چې ځانونو ته يې پام هم نه وو چې دواړه په يو وخت کې غږېږي. تاج څو ځله الله داد ته اشاره وکړه تر څو چپ شي او هغه تورن سره خبرې وکړي.

"مونږ ته دعوت راکولو نه ډيره مننه. مونږ د افغانستان ملي لوبډلې لوبغاړي يو. زه د لوبډلې کوچ او د افغانستان کرکټ بورډ مشر يم." هغې الله داد ته وکتل او بيا يې اضافه کړه، "او الله داد د لوبې لوبډلمشر دی."

"زه پوهېږم چې څنگه ځان معرفي کړم." الله داد په ورو وويل خو چا وانه وريدل.

"بالکل. تاسو هر وخت دلته راتلای شئ،" تورن، تاج ته ځواب ورکړ. "تاسو سره ليدلو نه خوښ شوم. زه کرکټ سره ډيره مينه لرم نو ځکه مې

غوښتل تاسو سره دلته د کرکټ باره کې خبرې وکړم. راځئ، زما دفتر کې به خبرې وکړو"

دواړه ورپسې او د تورن دفتر چې د سفارت په یو کونج کې و، ورنوتل. دفتر کې یواځې درې څرخي چوکۍ ایښې وې او نور ټول دفتر خالي وو. "ډیر ښایسته دفتر دی" تاج وویل.

"ډیره مننه، زما پکې ښایسته شيان نه خوښیږي نو ځکه دا خالي او ساده دی. زه ډاډه یم چې ستاسو دفتر به دې نه ښه وي" تورن بینکس وویل. "مونږ خپل دفترونه نه لرو" تاج ورته وویل.

تورن بینکس ډیر حیران شو، "څه وای! تاسو یو ملي لوبډله پر مخ بوځئ او دفتر نه لرئ؟"

"اړتیا ورته نشته. مونږ یواځې کرکټ کوو."

"ښه. تاسو ماته د ملي لوبډلې باره کې نور څه ویلای شئ؟ کله چې زه خبر شوم چې افغانستان کرکټ لوبډله لري نو ډیر خوشاله شوم. خو زه ډیر څه نه خبر نه یم." تورن بینکس وویل.

الله داد دا ښه موقع وگڼله چې هغې ته ووايي چې څنگه یې دا لوبډله رامنځته کړې.

"هو، هو. ماته د افغان کرکټ پلار ویل کېږي. د طالبانو په وخت کې په ۱۹۹۵ کال کې ما په لمړي ځل د افغانستان کرکټ فیدریشن رامنځته کړ. زما موخه دا وه چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا کړو او راتلونکي نسل ته وښایو چې د ټوپک پر ځای بیټ لاس کې واخلي."

تاج، الله داد ته په ډیر بد نظر وروکتل. لکه هغه چې ټول دروغ وايي. دا خو د تاج خوب و چې افغان کرکټ لوبډله نړیوال جام ته ورسوي. هغې به لمړی دا لوبډله راجسټر کړې وه که چیرته ترې الله داد د هغې نظریه نه وه پټه کړې. تاج پرېکړه وکړه چې الله داد ولوبوي، نو تورن ته یې وویل،

"کله چې امریکایانو طالبان له افغانستان څخه وشړل نو الله داد ډیر ډاریده او دلته نه راتلو. ما دهغې لپاره لوبډله بیا راټوله کړه تر څو مونږ وښایو کرکټ د سیاست سره هیڅ تړاو نه لري."

تورن د دوی ترمنځ سپری جگړې څخه نه و خبر او په دې ځای کې هم پوه نه شو چې یو بل باندې گوزارونه کوي.

هغې د دواړو هڅې وستایلي،

"تاسو دواړه ډیر څه کړي. او تاسو به راتلونکې کې ډیر څه ترلاسه کړئ."

تاج او الله داد ورسره د همغږۍ سروڼه وڅوځول. وړاندې تر دې څه خراب واقع شي، تاج خبره بدله کړه.

"ډیر څه شته چې باید ورته خوشاله شو. کرکټ په افغانستان کې په چټکۍ روان دی. سلگونه ماشومانو او ځوانانو ورسره بلدتیا پیدا کړې. هغوی د تاوتریخوالي پر ځای د کرکټ په لور روان دي. دوه کاله وړاندې مونږ قاید اعظم ټورنمنټ کې هم ډیر مینه وال پیدا کړل. څوک پوهیږي چې راتلونکې به څنگه وي!"

"نا څرگند دهلیز،" تورن بینکس وویل.

تاج یې په خبره پوه نه شو "څه؟"

"نا څرگند دهلیز" تورن بینکس دا ځل په تیز غږ وویل.

"ناڅرگند دهلیز څه مانا ورکوي؟" تاج ورځیني وپوښتل. دا جمله خو یو څه اشنا ښکاریده.

"ښه، نا څرگند دهلیز خو د کرکټ یو لغت دی. دا هغه ځای ته بال کول دي چې د ویکټو آف خواته وي. په دې وخت کې توپ وهونکي لپاره ډیره سخته وي چې توپ ووهي که نا. که توپ ووهي کیدای شي وسوځي پری او که چیرته قسمت ورسره مل وي نو کېدای شي شپږیزه پرې ووهي." تورن بینکس ورته خبره واضح کړه.

"بښه... تاج اوس هم ډاډه نه وو چې ولې ناڅرگند دهليز دومره مهم دی او د کرکټ راتلونکي سره څه اړیکه لري. " تاسو دا خبره (ناڅرگند دهليز) وروسته د هغې وکړه چې ما درته په افغانستان کې د کرکټ راتلونکې باره کې وویل. تاسو دا په غلطۍ ونه ویل؟"

" او هو، نا. ما د همدې لپاره درته وکړه. ستاسو حالت ماته د ناڅرگند دهليز حالت راياد کړ. تاسو د کرکټ لوبډلې سره ډيرو ستونزو سره مخ یاست، او راتلونکی ستاسو لپاره یوه معما ده. دا لوبډله کېدای شي په بشپړه توګه له منځه لاړه شي. او یا په باور او قسمت سره دا لوبډله یوه شپږیزه ووهي او نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. " د تورن خبری ریښتیا کېدای شوې.

تاج وویل، "بښه! تاسو دا وایې چې افغانستان هم د توپ وهونکي په څېر د ناڅرگند دهليز حالاتو سره مخ دی. "

" هو. لږ یا ډیر. " تورن بینکس سر و خوځوه.

تاج ځان سره فکر کاوه چې نا څرگند دهليز څخه به څنګه تیرېږي. "

توپ وهونکي به نا څرگند دهليز څخه څنګه په بريالیتوب تیریدای شي؟"

" تمرین، تمرین او ډیر تمرین. که چیرته ستاسو لوبډله وغواړي نړیوال جام ته لاره پیدا کړي نو تاسو باید ډیر زیات تمرین وکړئ. " تورن بینکس ورته مشوره ورکړه.

" مونږ تمرین کوو. خو یواځینې مشکل دا دی چې مونږ سره مناسب سامان نشته. او زه فکر کوم تاسو پوهیږئ چې کرکټ لپاره اسباب اخیستل اسانه خبره نده. دلته خلک ډیر غریب دي. زموږ ملي لوبډله ځان لپاره معیاري اسباب نه شي اخیستی. نو مونږ به پرته د مناسب سامان څخه پرمختګ وکړو؟"

تورن بینکس سر خوځوه او په دې یې فکر کاوه چې څه باید وکړي "ته سم وایې. زه خبر یم چې انگلستان لوبډله ځیني وخت اضافي شیان لري.

بریتانیه کې کرکټ ډیر عام دی. زه به انگلستان لوبغاړو سره خبره وکړم که چیرته ستاسو لوبډلې سره یې مرسته کولای شوه. "

" مننه، ستاسو مرستې څخه مننه. " تاج وویل.

" زه به ډیر خوښ شم چې تاسو سره مرسته وکړم. که چیرته مې له هغوی لخوا څه تر لاسه کړل نو یو څو ورځو کې به تاسو سره اړیکه ونیسم؟"

تورن ورسره وعده وکړه.

له دې سره تاج او الله داد، تورن سره خدای پاماني وکړه او هر یو په خپله مخه روان شو. یوه ورځ تیره شوه او تاج د تورن بینکس نه یو ښایسته پیغام تر لاسه کړ،

" انگلستان لوبډله اضافي اسباب لري چې تاسو ته یې درکړي! بیتونه، توپونه، پیدونه او هر څه چې تاسو یې پیژنئ. زه به هغه ټول شیان تاسو لپاره راټول کړم. او بیا به یې ستاسو لوبډلې ته په رسمي ډول وړاندې کړم. "

تاج نه خبرې هیږې شوې، هغه د تورن بینکس له سخاوت څخه ډیر خوشاله شو.

" تورن بینکس! کله چې مونږ چا نه تشکري کوو نو وایو "ډیره مننه". او زه فکر نه کوم چې سل ځله مننه ستا احسان لپاره کافي وي. زه ډیر خوشاله یم... او په بښنې سره چې زه څه نه لرم چې په بدل کې یې تاسو ته درکړم. "

" هیڅ خبره نده، تاجه! زه کرکټ سره مینه لرم، نړیوال جام ته رسیدو لپاره به ستاسو لوبډلې سره هر رنگه مرسته وکړم. مونږ په ګډه کولای شو کرکټ په ټول افغانستان کې عام کړو. "

تاج وغوښتل چې تورن بینکس په یو څه ونازوي، "زه یو نظر لرم! ته کولای شي د افغانستان کرکټ بورډ پرمختګ مدیر شي. بیا تاسو کولای شي مونږ سره نړیوال جام ته رسیدو کې مرسته وکړئ او کرکټ هم دلته عام کړئ. "

د کرکټ باره کې تورن بینکس هیڅ له لاسه نه ورکول. د افغانستان کرکټ بورډ پرمختګي مدیر له لارې هغه کولای شي چې لږ تر لږه د خپلې

خوښې لوبې سره په اړیکه کې پاتې شي. که څه هغې ځان ددې پوست لپاره وړ کس نه باله.

"ستا د وړاندیز نه ډیره مننه. دا ماته هر څه دي. زه به په دې پوست ډیر خوښ شوی وای... خو زه په دې برخه کې هیڅ تجربه نه لرم. ته باید وړ کس وټاکې. زه یواځې د کرکټ لوبغاړی یم، د کرکټ سفیر نه یم."

"ښه نو ته کولای شي یو آل راوندېر جوړ شي!" تاج ورسره ټوکه وکړه، "هیڅ خبره نده، مونږ یو هم تجربه نه لرو. لس کاله وړاندې مونږ کرکټ هیڅ نه پیژنده. زمونږ نه تاته ښه پته ده. نو ته به د افغان کرکټ سفیر شي."

له دې وروسته تورن بینکس د افغان کرکټ سفیر شو.

د ۲۰۰۳ کال اپریل میاشت کې تورن بینکس یوه غونډه جوړه کړه چې له لارې به یې افغان ملي لوبډلې ته د کرکټ سامانونه ورکړي. که څه هم یو لیک هم نه وو استول شوی خو تورن بینکس په خپله خرچه هغه سامان د بریتانیې نه په سي ۱۳۰ نظامي الوتکه کې افغانستان پورې راوړسول. دا الوتکه خړ رنگې وه چې څلور بمباري ځایونه یې درلودل. تورن بینکس بیتونه، توپونه، پیدونه، دوه مصنوعي پیچونه او نور اړوند سامان تاج ته په ډیره مهربانۍ وړاندې کړ.

تاج د تورن بینکس نه یو ځل بیا مننه وکړه. هغه د کرکټ لوبغاړو مخې ته وغږیده. "د افغانستان کرکټ بورډ مشر په حیث زه له تورن بینکس څخه ډیره مننه کوم. هغه زمونږ لپاره ملگری او ورور دی."

ټولو لوبغاړو د تاج په خبره چغې کړې او شپیلې یې وهل. کریم، رییس و سکونډه،

"ته فکر کوې چې تورن بینکس له ما غښتلی دی؟"

"کیدای شي. هغه یو سرتیری دی. که هغه تا نه غښتلی نه وي نو تا نه

هوښیار دی."

کریم په ټوکه کې هغه په مټ ووځه، "زه فکر کوم تورن بینکس نه دا هیر شوي چې هغه یو سرتیری دی. هغه ډیر ښه سپری دی. سرتیري خو ښه نه وي."

"هو... مونږ ډیر خوش قسمته یو چې مونږ ته یې د کرکټ اسباب راکړل،"

افغان لوبډلې لوبغاړو څه اسباب ځان سره وساتل او اضافي یې کابل کې ماشومانو ته ورکړل تر څو هغوی هم کرکټ سره بلد شي. دا ډیره اړینه وه چې کرکټ درس همداوس شروع شي او خپور شي. که چیرته افغانستان غواړي نړیوال جام تر لاسه کړي نو راتلونکي نسلونه هم باید کرکټ باندي ډیر کار وکړي.

تاج چې به کابل کې هر خالي ځای پیدا کړ نو تمریني لوبې به یې پکې کولې. لوبغاړو ته به یې ښار کې منډه ورکوله تر څو ښه سټیمنا پیدا کړي. تمریني میتودونه که څه هم په مهالوبش برابر نه ول خو بیا هم د نشت نه ښه ول. د وخت په تیریدو سره به پکې پرمختګ لیدل کېده.

اوس چې ملي لوبډلې معیاري اسباب پیدا کړل نو تورن بینکس غوښتل چې وگوري چې لوبډلې څومره پرمختګ کړی. هغې تاج سره اړیکه ونيوله او د لوبې چیلینج یې ورکړ.

"تاجه! ما خو ستاسو لوبډلې لپاره اسباب برابر کړل نو په بدل کې ماته د خپلې لوبډلې وړتیا راوښې؟ د ایساف سرتیري غواړي تاسو سره لوبه وکړي. هغوی دعوه کوي چې ستاسو لوبډلې ته به ماتې ورکړي."

تاج د تورن بینکس ټوکو ملنډو باندي پوه شو، "مونږ ښه تمرین کړی دی. مونږ به یې گټو. تا نه هیر شوي؟ د افغان ملي لوبډله به نړیوال جام ته ووځي."

تورن بینکس باور درلود چې افغانان په دې لیوالتیا کولای شي نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. خو بیا هم کېدای شي لسیزی ونیسي. یوه ملي لوبډله

رامنځته کول او د هغې بنياد جوړول ډير پيچلی بهير دی. په دې وخت کې د افغان ملي کرکټ لوبډله د نړۍ وروسته پاتې لوبډله وه.

" ښه نو دا لوبه به تاسو لپاره د نړيوال جام وتلو ته ښه تمريني لوبه وي او دا په افغانستان کې لومړنۍ نړيواله لوبه هم وي چې افغانستان يې کوربه توب کوي. د ايساف يو سرتيري هم له دې ځای څخه نه دی."

" همم. ښه سمه ده. مونږ به ايساف سرتيرو ته په خپل هېواد کې تاريخي ماتې ورکړو. بس راځه نو چې دا لوبه تياره کړو." تاج ورسره ومنله.

د نړيوال امنيتي ځواک کرکټ لوبډله د بېلا بيلو هېوادونو خلکو څخه جوړه ده. هغوی د خوند لپاره په داسې لوبو کې برخه اخلي. دا به د هغوی لومړنۍ نړيواله لوبه وي او د افغان لوبډلې لپاره به هم دويمه نړيواله لوبه وي. دواړه خوا لوبغاړي وارخطا ول.

په افغانستان کې تر دې وړاندې هيڅ نړيواله لوبه نه ده شوی. خو داسې ځای چې امريکايي ځواکونو نه وي بمبار کړی، پيدا کول يې ستونزمن کار وو. هغه ځای کې چې افغان لوبغاړو تمريني لوبې کولې هم ويجاړ شوی وو. تورن بينکس او تاج پرېکړه وکړه چې دا لوبه د کابل پارک يانی چمن حضورې کې تر سره کړي.

دا ځای هم دومره ښه نه وو، وچ واښه خو هوار مېدان وو. د دوړو نه ډک وو. ددې ميدان شاته غريزه سيمه وه.

د ۲۰۰۳ کال اوړي په موسم کې د افغان ملي لوبډلې او ايساف تر منځ لوبه وټاکل شوه. دواړه لوبډلو سهار وختي په چمن حضورې کې سره وليدل. دواړو ډلو مشرانو د ویکټو ځای او د فيلډ ساحې وټاکلې، د ميدان په کونج کې د شوروي اتحاد يو ويجاړه شوې چورلکه هم پرته وه. په ۱۹۸۰ کال کې چې کله روسي ځواکونو غوښتل چې افغانستان تر خپلې ولکې لاندې راولي نو په هماغه وخت کې دا چورلکه د مجاهيدونو له خوا راپرځول شوې وه.

د لوبې شروع کيدو نه مخکې تاج لوبغاړو ته غږ کړ تر څو لمونځ وکړي. که څه هم د طالبانو زور نه وو خو بيا هم دوی لمونځ وکړ. هغوی په دې باور درلود چې لمونځ ښه قسمت پرانيزي. د لوبې تر منځ لمونځ کول هم دوی خپل اصل گرځولی وو.

د لمونځ وروسته ټولو لوبغاړو سره لاسونه ورکړل او يو بل ته يې ښې چارې وغوښتې. تاج د کوچ په حيث رامخته شو. تورن بينکس هم توپ له ځان سره راوړ. افغان لوبغاړو چې توپ وکته نو ټول حيران شول. کريم خو په ټوله لوبډله کې ټوکي لوبغاړی وو. هغې خپل ويښته ونيول او کش يې کړل.

افغان لوبغاړي وارخطا شول ځکه تورن بينکس سره يې کلک توپ وليد. تر اوسه دوی په کلک توپ لوبه نه وه کړی.

هغوی لا دومره شتمن نه ول چې لوبډلې لپاره معياري کلک توپ وپيري. دا کلک توپ به د ټينس توپ سره ډير توپير ولري. ددې توپ وهل او نيول به هم ستونزمن شي.

کريم، تاج ته گيله وکړه، "وروره! زه په دې توپ لوبه نه شم کولای. دوی ټگي کوي."

" دوی ټگي نه کوي! هغوی په اصلي کرکټ توپ لوبه کوي. مسلکي خلک په همدې توپ لوبه کوي. ته بايد توپ په زوره ووهې او دا تا لپاره ښه ده... ته به د خپلو متيو زور هم وښايې." تاج ځواب ورکړ.

" او که توپ مې ونه ووهه نو بيا؟ نو زه بايد کرکټ کول پريږدم؟" کريم وپوښتل.

" په الله ج باور ولره. مونږ خو لمونځ هم کړی، خدای به خير کړي" تاج نورو لوبغاړو ته هم ډاډ ورکړ. د کوچ کېدلو په دوران کې دا د هغې لپاره تر ټولو غټ خنډ وو. افغان لوبډلې پچه وگټله نو تاج پرېکړه وکړه چې لمړی توپ وهنه ايساف ته ورکړي. د هغې فکر ساده وو. دويم ځل توپ وهنه ددوی لپاره ځکه ښه وه چې افغان لوبغاړي به توپ سره بلد شي. همدا رنگه

اټکلي څيړنو دا څرگنده کړې کله چې توپ وهونکي د هدف څخه خبر وي نو ښه توپ وهنه کولای شي.

لوبه پيل شوه. الله داد او بل افغان توپ اچونکي په گرانه خپله ليکه پيدا کړه. کله چې لوبه يو څه وشوه نو لوبغاړي يو څه ډاډه شول. هغوی د کلک توپ سره بلد شول. تاج پوه شو چې نور د وارخطايي کومه خبره نشته. په راتلونکي نيم ساعت کې افغان توپ اچونکو د ايساف ټول توپ وهونکي وسوځول. ايساف لوبډلې په گډه ۵۶ منډې جوړې کړې. د تاج کوچنگ ته نوره اړتيا نه ليدل کيده. هغه يوې غاړې ته ولاړ او د هغوی معنوي ملاتړ يې کاوه. لوبه به تر غرمې وړاندې پای ته ورسېږي.

دويم پړاو کې افغان لوبغاړو توپ وهنه شروع کوله چې اسمان برگ شو. برېښنا سره يوځای تندر هم شروع شو. باران هم پرته له ځنډه خپل زور ورکړ. کېدای شي دې باران د ايساف لوبغاړو په زړونو کې ويره واچوله. د افغان لوبغاړي د لوبې تېرې ول او هغوی بايد ډير څه ثابت کړي ول. هغوی سره سخت زړه توب پرته هېڅ نه ول.

دې باران د څو ساعتونو لپاره لوبه وځنډوله، موسم بيرته ښه شو او افغان لوبغاړي يو ځل بيا بېټونو سره ميدان ته رانوتل. کریم او الله داد لمړني توپ وهونکي ول. ايساف توپ اچونکو ځانونه گرم کړل. لوبې کولو لپاره ټول چمتو شول.

کریم او الله داد په بېره د توپ اچونکو په سور پوه شول. په څلورم اوور کې هغوی ټولې منډې جوړې کړې او لوبه يې وگټله. کریم ځان ته حيران و چې هغې څنگه ۴۰ منډې جوړې کړې. هغه پوه شوی وو چې کلک توپ وهلو کې کومه ستونزه نه لري. د لوبې گټلو لپاره لمونځ يې ښه نتيجه ورکړه.

تاج د ليونو په څېر ميدان ته رامنډې کړې. د هغې کوچينگ پر مهال دا د افغان لوبغاړو لومړنی بريا وه. کېدای شي په راتلونکي کې همداسې نورې برياوې هم ولري. ددې لوبې څخه تاج دا زده کړل چې افغان لوبډله په هر رنگه حالاتو کې خپله وړتيا ښودلی شي.

د لوبې په پای کې لوبغاړو يو بل ته لاسونه ورکړل. د لوبې بريا په انعام کې ايساف ځواکونو د افغان لوبغاړو لپاره د کرکټ نور اسباب وپيرل. تورن بينکس هم ددې لوبې شاهد وو. کرکټ په ورو ورو خپل حرکت پيل کړی وو. که څه هم دا دومره ستره بريا نه وه خو په دې بريا يې د خلکو سترگې ددوی په لور واوښتې.

تاج، کریم، رييس، الله داد، سميع الله شينواري او اعظم خان نور هم وهڅول شول. ددوی مشرانو به دوی ته د کرکټ کولو لپاره پيسې هم ورکولې او کار نه يواځې ددوی لپاره بلکې د ټول افغانستان راتلونکی پکې نغښتی وو.

افغان ځوانانو وکتل چې ملي لوبډله څومره مخ پر وړاندې روانه ده. هغوی هم غوښتل چې دې پرمختلونکې ډلې سره يو ځای شي. تاج ټول ځوانان وهڅول چې تمريني لوبو کې گډون وکړي. کله چې هغه يو ځل بيا کچه گرې ته لاړ نو هلته يې د افغان کرکټ کلب ملگری حميد حسن وکتلو، "حميده! الله داد ماته ويلې چې تا ويلې چې ډير وزن له کبله کرکټ نه شم کولای. ته غلط وايې. کابل ته راځه. ته به ملي لوبډله کې تر ټولو غوره توپ اچونکی شي." تاج ورته وويل.

حميد ډير غټ وو. هغه ريښتيا هم ډير غټ و، قد يې هم ۶ فېټه او ۵ انچو ته رسیده. تاج سوچ کاوه که هغه لوبې ته برابر شي نو څومره چټکه توپ اچونه به کوي. کېدای شي حميد هم بايد کریم غونډې خپلې مټې جوړې کړي. کریم به هم ډير خوشاله شي چې يو ملگری ورته پيدا شي. "که چيرته زه لوبې کولو ته زړه ښه کړم نو زما پلار ما نه پرېږدي" حميد وويل.

"ستا پلار چيرته دی؟ زه به ورسره خبره وکړم" تاج ټينگار کاوه. حميد پلار سره اړيکه ونيوله چې تاج سره وگوري. تاج نيغ ټکي ته راغی.

"سلام. زما نوم تاج ملک دی او زه د افغان کرکټ ملي لوبډلې کوچ يم. زه تاسو ته وړاندیز کوم چې حمید ماسره پرېږدئ. هغه غواړي افغانستان ته لوبې لپاره لاړ شي."

د حمید پلار، تاج ورته "پریخه پوزه دې ورکه نه شي. حمید زما ځوی دی. زه هغه هیچرته نه پرېږدم. راتلونکې لس ورځو کې د هغې ازموینې پیلیږي."

تاج نه هیر ول چې حمید اوس هم ښوونځي کې دی. حمید ۱۶ کلن وو، تاج نه ننه کاله کشر وو.

"هغه د مسلکي لوبغاړي وړتیا لري." تاج ټینگار وکړ.

"نا، هغه یې نه لري. د هغې وزن ته وگوره."

"ایا تاسو حمید نه پوښتنه کړې چې هغه څه غواړي؟"

د حمید پلار وویل، "دا هیڅ فرق نه کوي. حمید له ځان سره واخله او له دې ځایه څه. که چیرته په هغې څه وشول نو ذمه وار یې ته یې."

تاج راهیسې شو، "نا، زه دا مسولیت نه شم اخیستی!"

"ته غواړې هغه ځان سره کابل ته بوځې نو همدا ته یې مسول یې." د حمید پلار خپله اخري خبره څرگنده کړه.

حمید د دواړو ترمنځ راټوپ کړل. "بحث پرېږدئ! تاجه، ماته سرک کې ودرېږه زه درځم."

حمید خپلې مور ته لاړ او کیناسته، "مورې، زه غواړم تاج سره افغانستان ته لاړ شم او هلته کرکټ وکړم خو پلار مې نه پرېږدي. زه څه وکړم؟"

د حمید مور هغه ارامه کړ، "د تاج مور چې دلته وه، ما پیژنده. هغه دلته راغلې وه چې د افغان کرکټ کلب لوبې وگوري. هغې ماته وویل چې ته ښه لوبغاړی یې. دا ستا خوښه ده او ستا پرېکړه ده. که چیرته خپل راتلونکی کرکټ کې گورې نو لاړ شه. او که چیرته خپل راتلونکی پکې نه گورې نو ولې خپل وخت او ژوند فضول تیروي؟"

حمید پوهیده چې هغه کرکټ کې خپل راتلونکی گوري. هغه به افغانستان کې ډیر کار وکړي تر څو یې ثابته کړي. د خپلې مور څخه اجازې وروسته تاج سره روان شو. راتلو وړاندې یې پلار ته هیڅ ونه ویل.

کله چې تاج او حمید ډیورنډ کرښې ته راوړسیدل نو حمید ټیلیفون ته ودرید چې خپل پلار ته زنگ ووهي.

"پلاره! ما وښه، تاته له ویلو پرته راروان شوم. زه کابل ته روان يم. خیر دې خفه کیږه مه. زه وعده کوم چې یوه ورځ به ستاسو سترگې جگې کړم."

"کله چې بیرته راغلي بیا خبرې کوو. دا ستا ژوند دی. خو هیڅکله داسې ونه وایې چې ما تا لپاره هیڅ نه دي کړي." پلار یې دا ځواب وو.

کله چې تاج او حمید افغانستان ته راواوښتل نو له شا څخه یې یو غټ اواز تر غوږ شو،

"ای!"

حمید شاته وروکتل. دا د هغې تره وو.

"دلته څه کوي؟" تره یې پوښتنه وکړه.

"زه کابل ته روان يم،" حمید ځواب ورکړ.

"په دې اوږه دې څه ایښي؟"

حمید په اوږه بیت ایښی وو.

"دا د کرکټ بیت دی."

"کرکټ یې لا څه دی؟" تره ترې وپوښتل.

"دا یوه لوبه ده، چې په بیت او توپ کیږي."

د هغې تره پوه شو چې حمید دروغ وايي، "دا خو لکه د ډول لرگی ښکاري. ته اوس سندرغاړی شوي؟"

"نا، زه سندرغاړی نه يم."

تره یې ورته په مخ کلکه څپیره ورکړه، "ته لیونی یې. څه بیرته کچه گری ته لاړ شه."

تاج په غوسه شو. حمید تره ته یې بد وکتل، "ای! دا د ولې ووهه؟"

" ځکه چې دا زما وراړه دی. زه حق لرم چې ترې وپوښتم چې دا چیرته روان دی."

حمید، تاج ته په ورو وویل، "تره ته مې نور څه مه وایه. بس پریده یی."

د حمید تره دواړه د ډیورنډ کرښې څخه هاخوا بوتلل. "همدا اوس بیرته کچه گړی ته لاړ شئ"

تاج او حمید دواړو بیرته په شا روان شول. تاج، حمید ته اشاره وکړه او ویې پوښتل، "د وزن کمولو لومړي تمرین ته تیار یی؟"

"څه وکړم؟" حمید وپوښتل.

"تره نه دې تبتو!" تاج چغه کړه او د ډیورنډ کرښې افغانستان ته واوښت. حمید ورپسې وو. هغوی د موټرو او کچرو څخه تیر شول. تاج او حمید تر هغې منډه ووهله چې سم سترې شول. د حمید تره هیڅ نه ښکاره کېده.

تاج او حمید د کابل په لور روان شول. حمید په کچه گړی کې زیږېدلی او افغانستان ته تر اوسه نه وو تللی. کچه گړی مهاجرو ورته ویلي ول چې افغانستان ډیر ښایسته او شین دی.

حمید ډیر ناهیلی شو ځکه د کابل باره کې چې یې څه اوریدلي ول، سم نه ول. کابل زرغون نه وو، بلکې خړ او له دوږو ډک او له کاره لویدلې فابریکې وې. دا ښار د بمبارۍ له کبله ویجاړ شوی وو. که هر څنگه وو خو حمید غوښتل چې خپل کرکټ ته دوام ورکړي.

د افغان کرکټ کلب وروستی لوبغاړی محمد نبي هم کابل ته ستون شو. تاج هغه هم وهڅوه چې څومره خلک دلته کرکټ کوي.

په د ۲۰۰۶ کال کې افغان ملي لوبډلې د اسیایي کرکټ کاونسل ټورنمنټ کې هم برخه واخیسته. دا لوبې ملیشیا کې تر سره کېدې او اسیایي هېوادونو پکې گډون کاوه. نړیوال کرکټ کاونسل افغان لوبډلې سره مرسته وکړه تر څو هغوی په دې ټورنمنټ لپاره ملیشیا ته لاړ شي. په دې ټورنمنټ

کې افغانستان تر نیمه پای لوبې ورسیده. افغان لوبغاړي خونې نه ول ځکه هغوی تر پای لوبې نه ول رسیدلي.

تاج ډیر خوشاله و، "نیپال هېواد سره مو یوه لوبه پاتې ده! حوصله له لاسه مه ورکوی. تورن بینکس ویل چې افغان لوبډله ناڅرگند دهلیز کې واقع ده. دا لوبډله به یا بریالی شي او نا به ووځي او که مونږ حوصله له لاسه ورکړو نو مونږ به حتمي ووځو او یا به هم نړیوال جام ته لار پیدا کولو خوب په یوې شپږیزې ریښتیا کړو. که چېرته مونږ عقیده لرو نو خطرونو سره مخ شئ او ډیر زحمت وباسئ."

افغان لوبغاړي به نیپال لوبډلې سره لوبېږي. هسې هم هیڅ له لاسه ورکول نه وو. کریم او محمد نبي د یوې پسې بله شپږیزه ووهله. افغان لوبغاړو په گډه ۲۷۰ منډې جوړې کړې. په دویم پړاو کې نیپالي لوبډلې یواځې ۱۱۵ منډې جوړې کړې.

د لوبې وروسته ټول ډیر خوشاله ول، الله داد وویل، "مونږ دریم ځای خپل کړ. خو د اول راتلو پورې باید ونه لمانځو"

په همدې وخت کې د ټورنمنټ جوړونکی راغی او هغوی ته یې مبارکي ورکړه.

"مبارک شه! تاسو دریم شوی. او بله ښه خبره دا ده چې تاسو نړیوال کرکټ جام پنځم ډیویژن ته لاره پیدا کړه.

الله داد ډیر حیران شو. تاج، کریم او رییس وخنډل. نور ټول هم خوشاله ول. نړیوال کرکټ کاونسل په شپږ ډیویژنونو وېشل شوی دی. هغه لوبډلې چې نوی رامنځته شوې وي په اخري یا شپږم ډیویژن کې وې. کله چې لوبډلې ښه لوبه کوي نو همداسې پنځم او بیا اخره کې لمړي ډیویژن ته رارسېږي.

په ۲۰۰۸ کال کې د لمړي ځل لپاره نړیوال کرکټ کاونسل د افغانستان لوبډلې ته چې د پنځم ډیویژن سیالی په جرسی ټاپو فرانسه کې موقیعت لري، دعوت ورکړ. که چیرته افغانستان د پنځم ډیویژن ټورنمنټ کې لمړی یا

دويم راشي نو دا لوبډله به څلورم ډيويزن ته لار پيدا كوي. كه چيرته كومه لوبډله څلورم يا پنځم راشي نو هماغه پنځم ډيويزن كې به پاتې كيږي. د پنځم ډيويزن ټورنمنټ كې ۱۲ لوبډلې لوبيري چې په دې كې د متحده ايالاتو، ناروې، جاپان او جرمني لوبډلې شاملې دي.

تاج او د افغان كركټ لوبغاړي په جرسې كې سيالۍ لپاره ډير خوشاله ول. كابل كې هر چيرته ځای پيدا كړ نو تمرين به يې كاوه. هغوی ډير ډاډه بنكاريدل. يواځينی شی چې هغوی ډاډه نه ول هغه دا چې نيو جرسې په كوم هېواد كې دی.

"زه هيڅ باور نه كوم چې مونږ د امريكا نيو جرسې ته كركټ كولو لپاره ځو!" د تمرين لوبې په دوران كې كريم وويل. هغه به هر وخت فكر كاوه چې امريكا به څنگه ځای وي.

"مونږ به تورن بينكس نه مشوره واخلو چې هلته مونږ څه وكړو." تاج وويل.

له دوی څخه يو هم د اسيا نه لرې نه ول تللي. لرې ځای يې مليشيا و چې په ۲۰۰۶ كال كې اسيا جام ته لار پيدا كولو لپاره هلته تللي ول. كله چې يې تورن بينكس وليده نو د پوښتنو باران پرې شروع شو. "د نيو جرسې موسم څنگه دی؟" ريبس پوښتنه وكړه.

"ته جرسې يادوې؟ نيو جرسې خو د امريكا ايالت دی او جرسې په اروپا كې د بریتايې يو وړوکی ټاپو دی." تورن بينكس ټول پوه كړل.

"او هو! ښه هغه ستاسو هېواد کی دی؟" تاج په حيرانۍ وپوښتل.

"بس نږدې دی." تورن بينكس سر و خوځوه.

"هلته افغانانو سره څنگه سلوک كوي؟" الله داد وپوښتل.

"هغوی به تاسو سره مساوي سلوک كوي."

"جرسې كې ښځې څنگه وي؟" كريم وپوښتل.

تورن بينكس مسكی شو "هغوی ډيرې ښايسته دي. زه ډاډه يم چې ستا

متې به يې خوښې شي. خو په یاد لره چې ته هلته كركټ لپاره ځې."

كريم سر و خوځوه، "كركټ ماته له هر څه مهم دی."

افغان لوبغاړي نور هم خوشاله شول كله چې هغوی خبر شول چې د امريكا لوبډله لا تراوسه هم پنځم ډيويزن كې پاتې ده نو هغوی پرېكړه وكړه چې امريكا ته به ماتې وركړي كه نورې وبايلي هم خو دا ورته ډيره اړينه وه.

"مونږ به امريكا ته وښايو چې مونږ كركټ كې څومره تكړه يو!"

تاج د ټورنمنټ شروع كېدو نه وړاندې په چغه وويل، د هغې لوبغاړي ډير جزبه كې ول.

جرسې د افغانانو لپاره يو نه اټكلېدونکی ځای و. هغوی ډير حيران ول كله يې چې د جرسې شينوالی او ډيري موټرسايكلې وليدې. هغوی د خلكو كاليو هم حيران كړل. په افغانستان كې كركټ لوبغاړي هم يواځې هغه كالي اغوندي چې د بدن يو ځای يې ترې هم نه بنكاري. او اخر دا چې جرسې كې خوراك هم توپير كاوه. ډيرو لوبغاړو يواځې ميوو باندې گوزاره كوله. خو تاج د لوبډلې توجه لوبې خواته راړوله.

"زما ورونو، لكه څنگه چې تاسې ته مالومه ده چې خپلې ملي لوبډلې لپاره لوبه كول دومره اسانه نده. نورې ټولې لوبډلې شتمنې دي. خو مونږ سره روح دی. خو په یاد ولرئ چې په جزبه به لوبه كوی. دا لوبه د خپل هېواد او خلكو دپاره ده."

نړيوال كركټ كاونسل د ټورنمنټ لپاره كلک قانونونه جوړ كړي. لمړی دا چې ټول افغان لوبغاړي بايد خپل عمرونه باوري كړي. زياتره لوبغاړي كچه گړۍ كې زيږيدلي او د زيږيدو اسناد هم نه لري چې دوی څو كلن دي. هغوی ټول وايي چې مونږ ۲۲ كلن يو. يوه پخوانۍ ټوكه ده چې وايي پښتانه نه زړيږي. دويم دا چې نړيوال كركټ كاونسل د مېدان ساحې هم وټاكلې. افغان لوبغاړي به زياتره وخت د باونډرو څخه په غلطۍ هاخوا اووښتل. هغوی ډير وخت كوڅو كې لوبې كړي او هلته دا هيڅ خبره نه وه.

امپايرانو به افغان لوبغاړو ته ويل

"مهرباني وکړئ، د باونډريو څخه هاخوا مه ودرېږئ. يواځې دننه ودرېږئ."
 "وبښئ ښاغليه!" هغوی بښنه غوښته.

تاج ډير خوشاله وو، "نن د افغانستان لپاره ډيره ښايسته ورځ ده" هغې خبريالانو ته ويل. "دا زموږ هېواد لپاره يوه ستره ډالۍ ده ځکه زموږ هېواد د جگړې او تاوتریخوالي پرته هيڅ نه وو ليدلي."

جرسي کې لوبې وروسته افغان لوبډله څلورم ډيويزن ته ورسيدله. څلورم ډيويزن ددې نه هم سخت وو. په دې ډيويزن کې څلور لوبډلې وې، چې پکې فيجی، هانگ کانگ، ايټالیه، او تانزانيه دي. د ۲۰۰۸ کال اکتوبر مياشت کې افغان لوبډلې تانزانيه سره په څلورم ډيويزن کې سيالي وکړه. هغوی د اخري راوند پورې ښه ولويدل.

ايټالیه سره پايلوبه کې باران وريده، افغان لوبډلې لمرنۍ توپ وهنه وکړه. ټول لوبغاړي په ۸۰ منډو وسوځيدل. کله چې ايټالیه لوبډله دويم پړاو پيل کړ نو موسم ښه شو. هغوی په ډيره اسانۍ په ۹۰ توپونو ۲۸ منډې جوړې کړې. که چيرته ايټالیه دوی ته ماتې ورکړه نو دوی دوه مخکښو لوبډلو کې راشي او که نا ددوی خوبونه به خاورې شي.

تاج لوبډلې ته ډاډ ورکاوه. "کهډای شي باران شروع شي. بس باور لرئ الله ج به موږ سره مرسته وکړي."

کرکټ لوبغاړو د کرکټ نه ډير وريځو ته کتل. حميد بيا توپ اچونې ته راغی. که څه هم لمر ښکاريده خو کله چې هغې بل توپ واچوه نو باران شروع شو.

امپايرانو خپلو کې سره مشوره کوله چې څه بايد وکړي. پرېکړه يې وکړه چې لوبه به بندوی. راتلونکې ورځ به بيا کيږي. ايټاليانو شکايت کوه چې ټوله لوبه د سره کول غلطه خبره ده. امپايرانو دوی ته هيڅ کوم انتخاب پرېښود.

په راتلونکې ورځ افغانستان ته موقع ورکړل شوه او هغوی ايټالیه وشرموله. افغانانو هغه لوبه په ۱۰۰ منډو وگټله. رييس ۶۸ منډې جوړې کړې او د لوبې غوره لوبغاړی وټاکل شو. افغان لوبډله دريم ډيويزن ته راورسيده.

د دريم ډيويزن ټورنمنټ په ارجنټينا کې وشو. په دې ټورنمنټ کې يوگانډا، پاپ نیو گيني، کايمن ټاپو او ارجنټينا شامل ول. د اته مياشتو په اوږدو کې افغانستان لوبډلې له څلورم څخه دويم ډيويزن ته راورسيدل. تر اوسه هېچا د يوې لوبډلې داسې چټک پرمختگ نه دی ليدلی.

د ملي لوبډلې په بريا سره کرکټ په ټول افغانستان کې خپور شو. د ښوونځي په نصاب کې هم کرکټ شامل شو. د يو کال څخه کم وخت کې د کابل او نورو کليوالي سيمو کې لکه کندهار څخه ۱۲۰۰۰ لوبغاړي راپيدا شول. کرکټ د ولسمشر کرزي او حکومت يې کرکټ ته بوديجه بيله کړه. ملي لوبډلې په ډيره اسانۍ ۵۰ پرله پسې لوبې وگټلې.

د افغان لوبډلې چټک پرمختگ ددې لامل شو چې نړيوال کرکټ کاونسل د ۲۰۰۹ اپريل نړيوال جام کواليفای ته دعوت کړل شول. که چيرته افغانستان د نړيوال جام کواليفای لوبو کې څلورم ځای خپل کړي نو د ۲۰۱۱ کال نړيوال جام ته هم لاره پيدا کولای شي. تاج، کریم، رييس، الله داد، حميد، سميع الله شينوری، اعظم خان او محمد نبي او نور لوبغاړي د افغانستان ستوري شول.

افغان لوبغاړي له هر رنگه حالاتو څخه تېر شوي ول او هغوي هيڅ غلطي هم نه کوله ځکه هغوي په سمه ستراتيژۍ روان ول.

نړيوالې ماتې سره مخ کېدل

د ۲۰۰۹ کال نړيوال جام کواليفای لوبو کوربه توب جنوبي افريقا کاوه. په دې تورنمنټ کې کاناډا، ايرلينډ، نيدرلينډ، کينيا، سکاټلينډ، متحده عربي امارات، نميبيا، عمان او ډنمارک هېوادونو لوبډلو گډون کړی و. ايرلينډ په لمړي ځل نړيوال جام کواليفای لوبو کې گډون کړی و. افغان لوبغاړو باور درلود. هغوی دې تورنمنټ ته په ډير جرات سره راغلي ول. هر څه د دوی د پلان مطابق روان ول. د څو پرله پسې لوبو گټلو وروسته هغوی په دې باوري ول چې ايرلينډ نه به يې په اسانۍ گټي. خو په همدې وخت کې د هغوی د بريا له کبله په افغان لوبډله فشار وارد شو. زرگونه کرکټ مينه وال له هېواد څخه د کرکټ ملاتړ کاوه. کرکټ د هغوی پېژند جوړ شوی وو. ملي کرکټ لوبډلې هغوی ته د په خپل هېواد وياړ لپاره يو څه ورکړي ول او لوبغاړو ته هم خپل ځانونه د رول ماډلو په څېر بنسټ کاريدل. تاج له دې هر څه وړاندې خبر و. نو ځکه هغې به لوبغاړو د ناڅرگند دهلبز باره کې مسابقې لپاره ويل. او دا هغه څه ول چې ډير فرق يې کاوه.

"د تورن بينکس خبرې هيڅکله مه هيروی. زمونږ حالت د ناڅرگند دهلبز په څېر دی. مونږ بايد باور ولرو چې مونږ يې گټو. دا ټولې لوبډلې مونږ سره لوبې کولو څخه ډارېږي! د لوبډلو کوچونه ډارېږي چې د هغوی لوبغاړي به ورمات کړو. مونږ دلته د هرې لوبډلې سره جنگيدلای شو."

افغان لوبغاړو د هرې لوبډلې سره په ميرانه لوبه وکړه. په لمړي دوه لوبو کې يې ډنمارک او برمودا ته په اسانۍ ماته ورکړه. تر څو چې دوی خبريدل نو دوی د سوپر اټه لوبډلو کې شمېرل کېدل. دا د غوره اټه لوبډلو پړاو وو. د سوپر اټه لوبډلو تورنمنټ کې يې لومړی لوبه د ايرلينډ په خلاف وه.

ددې لوبې لپاره افغان لوبډلې له پخوا انتظار کاوه. دا لوبه ددوی لپاره ډيره اړينه هم وه تر څو نړيوال جام کواليفای ته بريالي ووځي. د افغان لوبډلې کوچ تاج د بريا لپاره چمتو وو. افغانستان کرکټ بورډ چې به هر څومره لږې پيسې جمع کولې نو تاج د لوبډلې لپاره ريكارډي كمره واخسته. دا كمره د افغان کرکټ يادونو لپاره اخستل شوې وه تر څو د ايرلينډ پر خلاف زړه راښکونکې لوبې يادونه پکې راوغاړي.

په افغانستان کې د کرکټ ټول مينه وال د راډيو او تلويزونونو خواته ناست او ددې لوبې څخه يې ځانونه خبرول. هغوی د خپلې لوبډلې لپاره دعاگانې کولې. ايرلينډ پچه وگټله او لومړی توپ اچونه يې غوره کړه. د لوبې په ټول لومړي پړاو کې تاج د باونډرۍ پرې سره نيغ ولاړ وو او د لوبې شيبې به يې كمره کې راخستې.

رييس يو ځل بيا د ايرلينډ پر خلاف پنځوسيزه ووهله. تاج د رييس د بېټ پورته کولو ريكارډ هم وکړ. تاج ويډيو كمره شاوخوا وگرځوله او ټولو رييس ته چنې وهلې.

"شاباش رييس! شاباش!"

افغان لوبډلې ۲۱۸ منډو هدف وټاکه. تاج سره بيا هم كمره وه او د ايرلينډ توپ وهنې ريكارډ يې كوه. هغوی ثابتنه كړه چې هغوی ولې دې تورنمنټ لپاره دومره ليواله ول. ايرلينډ لوبډلې ته ۳۲ منډې په ۴۸ توپونو پاتې وې او پنځه ویکټې يې هم په لاس کې وې.

تاج اوس همت له لاسه ورنکړ. هغې کتل چې حميد، الله داد سره خبرې کوي.

"مشره! توپ ماته راكړه."

الله داد، حميد ته توپ ورکړ، "ته څه کوي؟" هغې وپوښتل.

"بس گوره چې زه څه کوم." حميد ډير ډاډه غږېده.

"ته ښه يې حميده؟"

"هو، زه بيخي ښه يم. ته غواړې چې لوبه وگټي؟" حميد وپوښتل.

" بالکل زه غواړم چې لوبه وگټو. دا خو د افغانستان لپاره ډیره غټه خبره ده. خو اوس هیڅ هم نه کېږي." الله داد لاندې وکتل.

" وروره، مونږ په ټوله کې یوه لوبډله یو. بس په الله ج باور ساته او په ما زه به خپل پوره کوبښی وکړم" حمید وعده ورکړه.

تاج د باونډۍ نه ورغې کړ، "ډیر ښه حمیده! ته د افغانستان غوره توپ اچونکی یې!"

حمید لومړی توپ وغورځوه. له دې وړاندې یې داسې توپ نه و غورځولی. هغې خپل لاس ته کتل لکه شکمن چې وي همدا توپ ما وغورځوه. هغې ورپسې توپ وغورځوه.

دا توپ یې دومره تیز و چې توپ وهونکي تر څو بیت پورته کوه نو ویکته په هوا کې وه.

" حمید!!!!" تاج د باونډۍ نه چغه ووهله.

حمید دریم توپ غورځوه. توپ یو ځل بیا د ویکټو په لور لاړ. یو بل توپ وهونکی هم وسوځید. افغان لوبغاړو داسې وانگیرله چې لوبه گټونکې ده. ایرلینډ سره یواځې درې ویکټې پاتې شوې. د لوبې مخ یو ناڅاپه بدل شو.

حمید څلورم توپ وغورځوه خو دا ځل یې یواځې یوه منډه ورکړه. په پنځم توپ سره یو ځل بیا ویکټه په ځمکه وغورځیده. افغان لوبغاړو حمید په غېږ کې پورته کړی و. هغې د ایرلینډ درې لوبغاړي سوځولي ول.

همداسې یو څه افغانستان غوښتل. په دې په زړه پورې لوبه کې ایرلینډ ته ماتې ورکړي. د ایرلینډ ټول لوبغاړي په ۱۹۶ منډو وسوځیدل او افغانستان په ۲۳ منډو لوبه وگټله. تاج له ځان سره کمره واخسته او د هر لوبغاړي نه یې له نږدې عکاسي وکړه، لوبغاړو به خندل، چغې وهلې او په میدان کې یې لکه د زمريانو منډې وهلې.

ایرلینډ ته د ماتې ورکولو وروسته افغان لوبډله تر ټولو بره وه. نړیوال جام ته د وتلو خوب په ریښتیا بدلیدونکی وو.

حمید د دې لوبې غوره لوبغاړی وټاکل شو. ایرلینډ لوبغاړو هم حمید ته شاباسې ورکړ چې څنگه یې د فشار په وخت کې ښه لوبه وکړه.

" مونږ د حمید په څیر توپ اچونکی لا تراوسه نه دی لیدلی. هغه د کرکټ په نړۍ کې تر ټولو ښه او تیز توپ اچونکی دی."

افغانستان باید اوس هم نه وای لمانځلی ځکه هغوی باید درې نورې هم گټلې وی تر څو د ۲۰۱۱ کال نړیوال جام کوالیفای لوبو ته لار پیدا کړي. د دوی ورپسې لوبه کاناډا سره وه. کاناډا څلور ځله مخکې هم نړیوال جام کوالیفای لوبو ته لار پیدا کړې وه. خو ایرلینډ ته ماتې ورکولو وروسته افغان لوبغاړي ډیر ډاډه او آرامه ښکاریدل.

لوبه ښه پیل شوه. افغانستان لومړنی توپ وهنه وکړه او د ۲۶۵ منډو هدف یې وټاکه. دویم پړاو کې کاناډا توپ وهنې ته راووته، خو دا ځلې په افغان لوبډله کې بې تفاوتې تر سترگو شوه، هغوی سمه توپ نیونه نه کوله او اسانه کیچونه یې هم غورځول.

که څه هم دوی داسې لوبو سره عادت شوي ول خو بیا هم هغوی د داسې حالت سره مخ شول. هیڅوک نه پوهیدل چې څه وکړي، هغوی یو بل ته غوسه ول.

کریم او سمیع الله شینواري هم یو بل سره خبرې کولې. تاج، هغه څوک چې د فشار پر مهال هم خپل کنټرول له لاسه نه ورکوي، د باونډۍ یو کوچنی کپ ناست او سگرت یې څکول.

" تا کله نه سگرت څکول شروع کړي؟" کریم ترې وپوښتل.

" د کله نه چې مونږ بایلل شروع کړل. دې کرکټ خو زه لیونی کړم" تاج ځواب ورکړ.

" کرکټ خو د چانس لوبه ده. ځینې لوبې خو بایلل کېږي."

" زه یې ډیر جدي اخلم. بس اوس مې یواځې پریږده." تاج وویل.

په راتلونکو څو ساعتونو کې افغان لوبغاړي د یو بل دښمنان وگرځیدل. هغوی د کاناډا څخه ماتې خوړلو سره د ۲۰۱۱ کال کوالیفای لوبو څخه بهر

شول. د هغوی خوبونه لاهو شول. افغانانو دا هم زده کړل چې څنگه په يوه شيبه کې هر څه بدليدي شي. يووخت کې هغوی ايرلينډ ته ماتې ورکړې وه او په لومړي ځل يې نړيوال جام ته لاره پيدا کولو خوب په ريښتيا کېدو و خو اوس هغوی بې وسه ول، کاناډا څخه يې لوبه وبايلله.

خلک په دې شکمن شول چې کېدای شي افغان کرکټ لوبډله هيڅکله نړيوال جام ته لاره پيدا نه کړي. دوی سره لږې پيسې او لږې اسانتياوې وې. افغانانو د ټورنمنټ نورو لوبو کې هم خپل احساسات له لاسه ورکړي ول. هغوی لکه د ماشينونو په څېر لوبه کوله. په پای کې هغوی پنځم شول او نړيوال جام کواليفای څخه ووتل. کاناډا سره لوبې يې هر څه بدل کړل.

په دې ډيويزن کې ۱۲ څخه پنځم ځای خپلولو افغانانو لپاره هيڅ مانا نه ورکوله. هغوی يواځې په دې خفه ول چې ولې يې لومړي څلورو کې ځای خپل نه کړ. لنډه دا چې هغوی نړيوال جام ته رسيدو هدف ته ونه رسيدل. دا لوبډله ددې ټورنمنټ څخه وروسته هماغه شان پاتې نه شوه. پر ځای ددې چې هغوی په ځانونو وياړ وکړي، دوی يو بل ملامتول.

که څه دوی د نړيوال جام کواليفای لوبو ته لار پيدا نکره خو پنځم راتلو سره يې د يوه ورځيني لوبو سټيټس تر لاسه کړ. نړيوال کرکټ کاونسل له لورې د يوه ورځيني لوبو سټيټس لوبډلې کولای شي چې يو بل سره رسمي لوبې وکړي. د پياوړو لوبډلو سره لوبې کولو وروسته افغان لوبډله کولی شي چې د ۲۰۱۵ کال نړيوال جام کې ولوبېږي.

د کاناډا پر خلاف بايلې د کابل اړوند اخبارونو او رسنيزو چينلونو د افغان لوبغاړي ملامتول. د افغانستان کرکټ بورډ د لوبې ماته د تاج له کبله گڼله. هغوی ويل چې تاج غير مسلکي او تجربه نه لري. د بورډ يو کس خو دا هم وويل چې تاج د لوبې پر مهال سگرت څکول.

"دې نه دا څرگنديږي چې تاج څومره غير مسلکي دی" هغې په زغرده

ووويل.

د افغانستان کرکټ بورډ ټولو په گډه دا رايه واچوله چې تاج به د کوچي نه ليرې کړي. د افغان کرکټ اوس په پورته سويه وو او هغوی بايد نور تجربه کار او مسلکي کسان پيدا کړي ول. له هغه وروسته چې افغانستان د يوه ورځيني لوبو سټيټس پيدا کړ نو نړيوال کرکټ کاونسل افغانانو ته داسبابو او اسانتياوو برابرولو کې مرسته کوله. چې په دې کې د نوي کوچ لپاره مياشتيني پيسې هم وې.

کله چې تاج خبر شو چې د افغانستان کرکټ بورډ هغه د کوچي نه لري کړی نو ډير په غوسه وو. دا دهغې لپاره تر ټولو ستره جزا وه. که څه هم هغه ۳۲ کلن و خو کرکټ د هغې ژوند وو. کریم، رييس، حميد، محمد نبي او الله داد هم د تاج په لري کولو خفه ول. تاج هغه کس دی چې د افغانستان کرکټ بورډ يې رامنځته کړی وو. دا به ډيره بده وي چې هغه داسې وباسي. تاج د ملي لوبډلې به جوړولو کې، يوځای کولو کې، او په ټول افغانستان کې د کرکټ نفوذ خپرولو کې ډير کار کړی دی.

د افغانستان کرکټ بورډ د تاج پر ځای يو بل مشهور کوچ کبير خان وټاکه. کبير خان د پاکستان ملي لوبډلې پخوانی لوبغاړی وو. هغه په خپله غټه ږيره پيژندل کېده. د کرکټ بورډ غړو ويل چې کبير خان د افغان کرکټ کوچ لپاره ښه ټاکنه ده ځکه د هغې پلار يو افغان وو. کبير خان هم پښتون و، نو په اسانۍ به د افغان لوبغاړو سره خبرې کوي.

داسې گومان کيده چې حالات به سم شي خو لوبغاړو کبير خان ملامتوه. هغې د کرکټ څخه يو بل شی جوړ کړی وو، خو په دې يې فکر نه کوه چې دوی يې په کومو شرايطو کړي. تاج خو کرکټ ته د يو خوند او ساعت تيرۍ په سترگه کتل. د کبير خان مشرۍ لاندې کرکټ کول ستونزمن شول.

کریم، رييس، او الله داد په غوسه شول، هغوی اعتصاب وکړ. الله داد د کرکټ اړوند ټولې چارې ودرولې او په کابل کې يې افغان ماشومانو ته د کرکټ درس ورکاوه. رييس هم د کرکټ څخه خپل تقاعد اعلان کړ که څه

هم هغه يواځې ۲۵ کلن وو. کریم هم تر هغې لوبه نه کوله تر څو د افغانستان کرکټ بورډ خپله بې عدالتۍ کړنلارو کې بدلون رانه ولي. تاج د کریم، رییس او الله داد څخه هغې سره ودریدلو نه مننه وکړه. "ناسو پوهیږئ، زه ستاسو د دعاگانو او قربانیو نه ډیر منندوی یم" "ما ستاسو مینه وکتله او ستاسو له برکته دا لوبډله څومره پر مخ لاړه. خو زه پرې وړاندې پوه نه شوم. له تا پرته به په افغانستان کې هیڅ کرکټ نه وو" الله داد ځواب ورکړ. "تاسوهر یو ددې پړاو ته رارسیدو لپاره ډیرکار کړی دی. مونږ د یوه کورنۍ په حیث یو او مونږ به یوه ورځ نړیوال جام ته لاره پیدا کړو." تاج وویل.

د کرکټ دې انقلاب ژورنالستان اړ کړل چې د افغان ملي کرکټ لوبډله کې نور هم ژور لاړ شي. هغوی غوښتل چې پوه شي چې ستونزه چیرته ده. ژورنالستانو بیلا بیلې کیسې جوړې کړې. یو ژورنالست خو داسې راپور ورکړ چې د افغانستان کرکټ بورډ فساد کې ښکیل دی. هغه پیسې چې نړیوال کرکټ کاونسل د افغان لوبغاړو ته ورکوي، کرکټ بورډ یې هغوی ته نه ورکوي. یو ژورنالست دا وویل چې کرکټ تبعیضي شوی. د کرکټ ټول لوبغاړي د پښتون قوم څخه دي او بل هیڅ قوم پکې ځای نه لري.

یو څه باید شوي ول. د افغان کرکټ لوبډله په پټه بدنامه شوه. محمد نبي د افغانستان هغه تکړه لوبغاړی چې د پخوا راهیسې دې لوبډله کې دی، رامخته شو. هغې خپله لوبډله د اوسني حالاتو په نظر کې نه نیولو سره پر مخ بوتله، هغوی یې وهڅول چې دا ستونزې یوې غاړې ته کړي او نړیوال جام ته رسیدو لپاره کار وشي او خپل هدف تر لاسه کړي.

"غور ونیسئ هلکانو! په تیرو اته کلونو کې مونږ ډیرې بریاوې خپلې کړې، مونږ د کچه گړۍ کیمپ څخه تر دې ځایه راورسیدلو. که څه هم هغه وخت مونږ له ډیرو ستونزو سره مخ وو، هغه کیمپ مونږ ته دا احساس راکړی وو چې زموږ هېواد که هر څنګه وي خو امن کې دي وي. خو بیا هم مونږ

خپل ځان په خطر کې واچوه او دلته افغانستان ته راغلو تر څو خپله ملي کرکټ لوبډله پر مخ بوځو.

هغه یو ستر خطر وو خو مونږ غوښتل خپل هېواد ته ویاړ راوړو. مونږ غوښتل چې نړیوالو ته دا ثابتته کړو چې افغانستان یواځې د جگړې او تاوتریخوالي ځای نه دی. په دې ټول سفر کې مونږ له ډیرو ښو او بدو شیبو سره مخ شو. ښه خبره دا وه چې مونږ د پنځم ډیویژن څخه نړیوال جام کوالیفای لوبو پورې راورسیدو. خو اوس بد وخت دا دی چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا نکړه، د رسنیو منفي اړخونو ووهلو او خپل یووالی مو له لاسه ورکړ. خو په دې دنښتو به یو ځل بیا اوبه راشي.

د باران وختونه به هم راشي. دا ستونزمن وختونه ډیر وخت ښې پایلې لري. په یاد ولری چې تورن بینکس څه ویلي ول. زموږ حالت د ناڅرگند دهلیز په څیر دی، که هر څه راتلونکي وي خو مونږ باید خپله حوصله او دریځ پریږدو. خو زه دا وایم چې خپلو خلکو او هېواد ته وگورئ. او زه د الله ج نه دا دعا کوم چې زموږ مخې خنډونه له منځه یوسي."

د نبي دا خبرې د هرڅه نه ښې وې. افغان لوبغاړي هم په دې پوه شول چې دا خو دومره ستونزه نده چې د کبیر خان مشرۍ لاندې لوبه گرانه وي. ډیر زر لوبغاړو، کبیر خان سره همغږي پیل شوه. کریم هم د کبیر خان سره خپلې مسلې ختمې کړې. رییس او الله داد د نړیوال کرکټ صحنې څخه بیرون پاتې شول.

په همدې وخت کې تاج هم په کور کېناست او هغه لوبه چې ډیره یې خوښه وه، ورته بیل شو. خو هغه بیا هم د کرکټ په مسیر روان و، که څه هم هغې د نشتوالي احساس کاوه. هغې دا نه شو زغملای چې څنګه د خپلو لوبغاړو څخه لرې پاتې شي. د تاج مور په دې پوه شوې وه.

"گرانه! تا د کرکټ لپاره ډیره قرباني ورکړې ده."

"خو زه څه کولای شم؟ زه نه غواړم چې پرېږدم، زه یې رابهر کړم، دا زما قصور وو چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا نکړه." تاج په خفګان وویل.

"خپل ځان مه ملامتوه. دا خو د ټولې لوبډلې قصور وو. خو په کور کیناستلو سره به دوی نړیوال جام ته لاره پیدا نکړي. څه لار شه او کبیر ته ووايه زه اوس هم ملي لوبډله کې گډون کولای شم."

د هغې مور ورته وویل.

د مور په خبرو تاج وهڅول شو تر څو کبیر خان سره اړیکه ونیسي او هغې نه وپوښتي که چیرته ملي لوبډله کې کوم خالي پوزیشن وي. کبیر خان، تاج ته د کوچ مرستیال ځای ورکړ، یواځې ددې لپاره چې ملي لوبډله یووالي کې وساتي. افغانستان کرکټ بورډ هم د تاج مرستیال کوچ رتبه ومنله یواځې په دې شرط چې هغه باید مسلکي واوسي یانې د لوبې په دوران کې سگرت ونه څکوي.

په افغان ملي کرکټ لوبډلې یو توپان وروسته یو ځل بیا راپورته شول. کبیر او تاج په گډه د یوه ورځیني لوبو لپاره لوبډله چمتو کړه او د نړۍ نورو غښتلو لوبډلو ته یې وړاندیزونه ورکړل. نبي د لوبډلې پر مخ بیولو لپاره د لوبډلې لوبډلشمرو وټاکل شو.

محمد نبي د افغان لوبډلې تر ټولو الهامي او بنایسته لوبغاړی وو. هغه سپین غاښونه او لنډ ستایلي وینسته لري. همدارنگه هغه آل راونډر هم دی یانې توپ وهنه او توپ اچونه دواړه کولای شي.

په ۲۰۱۳ کال کې افغان کرکټ لوبډله د ایرلینډ سره یوه ورځیني سیریز لپاره ایرلینډ ته لاړل. نبي ۱۵ خپل ورځیني روتین گړځولی وو چې هره ورځ خپل مور او پلار سره اړیکه ونیسي او هغوی ته د لوبې باره کې ووايي. د تېر په څېر ۲۱ د می ۲۰۱۳ کال هغې خپل مور او پلار ته ټیلیفون کولو نو شمېره یې بنده راتله. د نبي پلار او مور دواړو سره یواځې یو مایل و، نو اړیکې لپاره ورسره بله لاره هم نه وه. هغې ځان ته ډاډ ورکاوه چې کیدای شي پلار یې بل مایل اخستی وي او شمیره یې بنده کړي وي او هغوی به خپله ورته زنگ ووهي. د تمرین څخه وروسته د شپې ناوخته پورې نبي د افغانستان نه هیڅ کوم زنگ تر لاسه نکړ. نبي پوه شو چې څه چل شوی.

"څنگه یې؟ محمد نبي یې؟" په ټیلیفون کې دروند غږ راغی. د نبي ټیلیفون شمېره یې د پلار پرته بل چا سره نه وه نو هغه حیران وو چې څوک دی.

"زه ښه یم. څوک یې؟" نبي وپوښتل.

"زما نوم احمد ضیا عبدالزی دی. زه د ننگرهار ولایت چارواکی یم." سړي ځواب ورکړ. ننگرهار د کابل سره خوا کې ځای دی چیرته چې د نبي کورنۍ اوسمهال اوسیدله.

"ښه! زه خو ایرلینډ کې یم نو ډیرې خبرې نه شم کولای. څه خدمت مو کولای شم." نبي وړاندیز وکړ.

"په ډیر تاسف سره باید ووايم چې نن سهار لس بجې ستاسې پلار تښتول شوی" احمد ورته خبر ورکړ. د ټیلیفون دواړه خوا چپتیا شوه. احمد فکر کاوه چې نبي غوړي کیښود.

"همدلته یې؟"

"هو، زه یم. تا څه وویل؟" نبي وپوښتل. هغې د ننگرهار د چارواکي خبرې نه شوې درک کولای.

"نن سهار ستاسې پلار وتښتول شو. هغه خپل موټر کې کور ته روان وو چې وسله والو د هغې موټر په زوره ودروله. یو عیني شاهد وویل چې وسله والو ستاسو پلار په زوره له موټره ښکته کړ، ویې وهه او بیا یې بل موټر ته واچوه. مونږ هڅه کوو چې د هغې ځای مالوم کړو."

د نبي غږ وښته، په ټول بدن کې لکه څړیکه تیره شوه.

"تاسو خبر یې چې هغه به یې چیرته تښتولی وي؟ زه خو دښمني نه لرم." نبي ټینگار کاوه.

"نا، ډیره ښه غواړم. مونږ نه یو خبر چې چا تښتولی دی. د طالبانو واکمنۍ وروسته تښتوني ډیرې شوي او کیدای شي طالبانو دا کار کړی وي او یا ځایي مافیا ډلو کړی وي." احمد ضیا داسې فکر کاوه.

"خو ولې یې زما پلار وتښتوه؟"

" تاسې لوړ هدف ټاکل شوی یاست. تاسو د افغان ملي کرکټ لوبډله کې ډیر زیات زیار کښلی دی. کېدای شي ستاسو دا کار په رادیکالو تروریستانو بد لگیدلی وي " احمد ضیا وویل .

"زه څه وکړم اوس؟" نبي د بې وسۍ په احساساتو کې راگیر شو. هغې په خپله هم داسې فکر کاوه چې ددې هر څه اړه کرکټ سره شته. په افغانستان کې هر وگړي د ملي لوبډلې چې د پنځم ډیویژن څخه دویم ته راغلې ، ملاتړ کاوه. کرکټ ددوی تر منځ د یووالي یواځینې ټکی وو .

" د اوس لپاره، همت له لاسه مه ورکوه. دولتی استخبارات د تښتونکو په لټه دي. که چیرته کوم تښتونکي تاسو سره د پیسو په بدل کې خوشې کولو لپاره اړیکه ټینګه کړه نو له مهربانۍ له مخې ماته احوال راکړه. زه دعا کوم چې ستاسې پلار په امن کې کور ته ستون شي."

" که تښتونکي ماسره د پیسو په بدل کې خوشې کولو لپاره اړیکه ټینګه کړي نو ما سره خو پیسې هم نشته چې هغوی ته یې ورکړم." نبي په مغشوشه حالت کې وویل .

" ته هیڅ فکر مه کړه. مونږ به یو حل پیدا کړو." احمد ضیا ورته ډاډ ورکړ .

" مننه "

" زه به اوس ټیلیفون ستاسو مور ته ولېږم. هغه غواړي تاسې سره خبرې وکړي " احمد ضیا ټیلیفون ورولیږه .

" موري؟" نبي لمړۍ خبرې وکړې .

" څنگه یې؟ ته خو ښه یې؟" هغې د مور ارام ښونکي غږ واورید .

نبي سترگې پټې کړې، هغې ځان سره فکر کاوه چې مور یې څومره ستونزه کې ده .

" زه ښه یم، خو زه ټکټ اخلم او کور ته درځم. مونږ خو هیچا سره دښمني نه درلوده. که چیرته په تاسو څه وشي نو بیا؟"

" نا، بیرته اوس مه راځه! داسې اوازې هم شته وایي چا چې ستا پلار تښتولی تا هم تښتوي. نو ته هملته ايرلینډ کې پاتې شه. په ما به هیڅ نه کیږي او دولت به ستا پلار هم ډیر زر پیدا کړي. ستا د لوبډلې ملگري غواړي ته ورسره هملته اووسې تر څو نړیوال جام ته لاره پیدا کړی. تاسو به ټول افغانستان ته خوښي ورکړی. دلته تر اوسه هیڅکله د یوې مثبتې هیلې لپاره ټول سره نه دي یوځای شوي. پرون زه کابل ته تللې وم، ماشومانو کوڅو کې کرکټ کاوه هغوی یو بل ته ویل "زه غواړم محمد نبي شم، هغه اتل دی" تا دې ماشومانو ته د ټوپک پر ځای بیت ورکړی. دا تروریستان به لیوني وي خو نه ډیر ستر کارونه کوي. او د پلار تښتونه تا نه شي ودرولی." د نبي مور ورته ډاډ ورکړ .

نبي پوهیده چې هغه سم وایي: " موري، زه به لوبو لپاره همدلته ايرلینډ کې پاتې شم. خو ته به ماسره وعده کوی چې زما راتگ پورې به ځان خوندي ساتي."

" یواځې په دې شرط چې ته به نړیوال جام ته لاره پیدا کوي." د نبي مور ټوکه وکړه .

" زه وعده کوم." دواړو غوړی کیښود. نبي په ډیر خفګان کې ښکیل شو. هغه د سختو حالاتو سره مقابله کې عادت وو خو دا ځل د هغې مخې د پوښتنو سمندرونه پراته ول. د ننگرهار چارواکي احمد ضیا ورته ویلي ول چې تښتونې عامې شوي. نو هغوی ولې د نبي پلار وتښتوه؟ دولت به یې څنګه پیدا کړي؟ او که نبي راتگ پورې د کورنۍ بل غړی وتښتوي نو بیا؟

نبي پوه شو چې دا ټولې پوښتنې به تر هغه وخته پورې یې ځوابه پاتې شي تر څو یې پلار راخوشې شوی نه وي. اوس ډیر سخت شول چې بیرته په کرکټ متمرکز شي. هغې د الله ج څخه دعا وغوښته او بیرته د خپلې لوبډلمشرۍ مسولیتونو ته یې مخه کړه. دا تښتونکي به هیڅکله دا ملي لوبډله د نړیوال جام لاره پیدا کولو څخه ونه دروي .

کبير، تاج او محمد نبي افغان لوبغاړو باندې ډير کار وکړ. په کرکټ تمرکز سره د نبي تشویش لږ کم شوی وو. لوبې د ډيرو ستونزو تر منځ د ډاډ نښې دي. رسنيو هم هغې سره د مصاحبې لپاره د اړیکې ټينگولو هڅې کولې نو هغه به يې مجبور کړ چې د تښتونکو باره کې خبرې وکړي.

د يوې مياشتې وروسته نبي د پلار تښتونکو څخه خبر شو. هغې د يو نابنده شميرې څخه پيغام تر لاسه کړ چې د پلار خوشې کولو په بدل کې ۲ ميليونه امريکايي ډالر غوښتل. نبي همدا پيغام د ننگرهار چارواکو ته ورسوه. هغه دې ته هم ډير خفه وو چې دا دومره ډيری پيسې به څنگه برابروي. که څه هم افغان لوبغاړو مياشتينی پيسې هم تر لاسه کولې خو دومره نه وې. نبي هم د مياشتې ۲۳۰۰ امريکايي ډالره معاش درلود. د افغانستان کرکټ بورډ سره دومره بوديجه نه وه چې معاشونه ډير کړي.

له نيکه مرغه نبي ۲ ميليونو امريکايي ډالرو څخه يو هم تښتونکو ته ورنکړ. د ننگرهار چارواکي وتوانيدل چې د همنې پيغام له لارې تر تښتونکو ځان ورسوي. هغوی طالبانو سره هيڅ اړيکه نه درلوده. هغوی بس محلي غله ول چې د پيسو شکولو لپاره يې دا کارونه تر سره کول. د تښتونې دا بهير تر دوه مياشتو اوږد شوی وو. د پلار خوشې کيدو سره نبي په ارامه سا واخسته. داسې ښکاريدل چې افغان ملي لوبډل د ډيرو ستونزو سره مخ شوه. کله چې توپ د ناڅرگند دهلبز سيمه کې غورځي نو توپ وهونکی تر توپ رارسيدو لږ وړاندې، که هر څنگه ستراتيژي په کار اچوي خو موخه يې همدا يوه وي چې توپ په خپل زور ووهي. په همدې شکل افغان لوبډله هم نړيوال جام ته رانږدې شوې وه. هغوی به ډير زيات وخت په تمرين تېرولو. دا هيڅ فرق نه کوي چې د دوی له دې وړاندې په مغزو کې څه ول خو دا وخت داسې وو چې په دې سخت حالت کې توپ وهونکی چې څومره کيږي په زوره توپ ووهي، يانې لوبغاړي هم خپله اخري او غښتلې هڅه وکړي. هغوی به په دې پوه شوي ول چې خپل اخري زور ولگوي او څه پایله به ورکړي.

د نړيوال جام په لور رهي کېدل

په ۲۰۱۳ کال کې نړيوال کرکټ کاونسل د افغانستان ملي کرکټ لوبډله د نړيوال کرکټ ليگ لوبو لپاره دعوت کړه. دا تورنمنټ هم د نړيوال جام کواليفای لوبې په څير وې.

د نړيوال کرکټ ليگ دوه مخکښې لوبډلې به ۲۰۱۵ نړيوال جام ته لاره پيدا کوي. په دې کې اته لوبډلو کاناډا، سکاټلينډ، کينيا، ايرلينډ، او نيمبيا گډون کړی و.

د نړيوال کرکټ ليگ د نړۍ بيلا بيلو هېوادونو څخه جوړ و. هره لوبيدونکې لوبډله به د دوه لوبو کوربه توب کوي خو افغانستان ددې اصل څخه ائتثنا و. د امنيتي گواښونو له کبله افغانستان د لوبې کوربه توب نه شي کولای، په يوه ثانيه کې هلته تاوتريخوالی رامنځته کيدای شي. او همدارنگه په دې هېواد کې کرکټ هم نوی عام شوی وو. د نړيوالو لوبو باندې معيارې ميدانونو جوړولو لپاره کلونو ته اړتيا ده.

افغان لوبغاړي هم بهرنی لوبو سره عادي شوي ول. د ايساف ځواکونو سره د لوبې پرته دوی هيڅ نړيوالې لوبې کوربه توب نه و کړی چې هغه پکې هم نه حسابيږي.

"په هيله مندی ویلی شم چې افغانستان به هم يوه ورځ د نړيوالو لوبو کوربه توب وکړي." حميد همداسې ارمان درلود.

نړيوال کرکټ ليگ کې افغان لوبغاړو يو ځل بيا خپل احساسات له ځان سره راوړي ول. د ايرلينډ او متحده عربي اماراتو پرته يې ټولو لوبډلو ته ماتې ورکړه. دې بايلې دوی څلورم ځای ته وغورځول. که چيرته په دې

دوه لوبو کې کينيا ملي لوبډلې ته ماتې ورکړې نو ۲۰۱۵ کال نړيوال جام ته به لاره پيدا کړي. دا د افغانانو لپاره يوه تاريخ جوړونکې گټه گڼل کېده.

دې لوبې سره افغانانو ته د ۲۰۰۹ کال نړيوال جام کواليفای لوبه ورياده کړه چې يواځې يوې لوبې يانې کاناډا څخه گټلو وروسته يې کولای شول د ۲۰۱۱ کال نړيوال جام ته لاره پيدا کړي. هغه داسې وخت و چې دوی سره بيل شوي ول. داځل به هاغسې نه وي. دوی ډير بدل شوي ول، يو څه هوښيار شوي، يو څه زړور شوي ول او يو څه يې لوبډله راجوړه کړی وه.

هر څه د کينيا پر خلاف لوبې سره د افغان لوبډلې په مسير روان ول. اخري دوه لوبې د متحده عربي اماراتو په شارجه کې کېدونکې وې. شارجه د افغانانو لپاره لکه کورنی میدان دی. د هغې ځای موسم او چاپيريال د افغانستان په څېر و په شارجه کې افغانان هم ډير دي نو میدان کې به يې مينه وال هم ډير وي. دا ځای ريښتيا هم د افغانانو د گټې لپاره وو.

په ۲ او څلورم اکتوبر ۲۰۱۳ کال د افغان کرکټ لوبډله د کينيا سره د نړيوال کرکټ ليگ تر ټولو مهمو لوبو کې مخ شوه. د تير په څېر افغان لوبډله يو ځل د لوبې شروع کېدونه وړاندې لمونځ وکړ. هغوی اوږد لمونځ وکړ تر څو د دوی نه ختميدونکې هڅې مثبتې پایلې ورکړي.

شارجه کرکټ سټيډيم د دوی لپاره جادو و. په لومړي ځل په دې سټيډيم کې ۲۷۰۰۰ افغان مينه وال راټول شوي ول. اوسمهال کرکټ د دوی په هېواد کې تر ټولو نامتو لوبه وه. د افغان کرکټ مينه وال د نړۍ گوټ گوټ څخه ددې لوبې ليدو لپاره شارجه ته راغلي ول.

په ټول سټيډيم کې د افغانستان بيرغونه رپيدل. زياتره مينه وال په افغاني کميس او پرتوگ کې ليدل کيدل. يو سړي سره دوه سړي ډول هم و او ډنگوه يې او نورو ورته گډل. دا رنگه ازادي، وياړ او خوشالي دوی په خپل ټول ژوند کې نه وه ليدلې.

افغان لوبغاړي میدان ته راننوتو سره ټولو مينه والو چغې کړې. افغان لوبغاړي ايې رنگه دريشي کې رابنکاره شول. د دريشي په اوږو سور رنگ وو

او په نارنجي رنگ پرې غټ ليکل شوي ول، افغانستان. کبير خان او تاج لوبغاړو ته خبرې کولې،

"د زغم څخه کار واخلي او په خپلو بنسټي تخنيکونو باندې تمرکز وکړئ. هر څه باندې چې مونږ نن تمرين وکړ له همنې کار واخلي." کبير خان ورته ويل.

"هو، او تاسو خپل هېواد مخې ته لوبېږئ! خپلو هېوادوالو ته وښايئ چې تاسو څومره ښه لوبه کولای شئ." تاج ورزياته کړه.

افغان لوبغاړي میدان ته راننوتل. ټولو مينه والو شپيلې وهل او گډل يې.

"ستا په فکر نن به څو ويکتې واخلم؟" حميد د کریم څخه پوښتنه وکړه، کله چې هغوی دواړه د فيلډينگ خواته روان ول.

"زما په فکر ټول کينيايي لوبغاړي به ستا د مخ په ليدو وسوځوي ځکه ستا مخ ډير ډارونکی دی." کریم ځواب ورکړ.

"زما په فکر ټول کينيايي لوبغاړي چې ستا وړې متې وگوري نو ټول به وسوځي." حميد ترې خپل گوزار واخست.

حميد د لوبې لومړنی توپ اچونکی دی. د لوبې شروع کيدو سره ټولو خلکو چکې شروع کړې. حميد په خپل لمړي اوور کې د کينيا يو توپ وهونکی وسوځوه. دا ددوی عادت و، سم دلاسه نور لوبغاړي په حميد وروغورځيدل. هغې کریم ته وکتل او هغې ته يې شهادت گوته وخوځوله، "دا يوه شوه!"

له دې وروسته حميد نورې ويکتې هم واخستې. د حميد څخه مننه ځکه فشار د اولې نه تر اخره په کينيا پاتې شو. حميد د کينيا څلور لوبغاړي وسوځول او ۱۹ منډې هم جوړې کړې. د افغان کرکټ لوبډله په ريښتيا هم د ۲۰۰۹ کواليفای لوبو څخه تر اوسه ډېر پرمختگ کړی وو.

افغان کرکټ لوبغاړو د ۲۰۰۹ کال لوبو څخه دا زده کړي ول چې هيڅ لوبې ته په ټيټه سترگه ونه کتل شي او يا د فشار لاندې رانشي. د ۴ اکتوبر

لویه هم د ۲ اکتوبر لوبې په څېر په لمونځ، زرگونه مینه والو، د افغانستان بیرغونو او په نڅا پیل شوه.

کینیا لوبدلې پچه وگټله او توپ وهنه یې غوره کړه. هغوی داسې فکر کاوه چې د افغانانو لومړنۍ لوبې ته په کتلو د افغانانو د لوبې طرز مالوم کړي او اوس لومړنۍ توپ وهنې سره به وکولای شي په هغوی فشار وارد کړي. افغان لوبغاړو د کینیا ټوله لوبه په ۹۳ منډو وسوځوله.

دویم پړاو کې افغان لوبه توپ وهنې ته راووته. د افغانستان لومړي درې لوبغاړي په ۳۴ منډو وسوځیدل. هغوی ډیر وارخطا ول غوښتل یې چې دا کم هدف په شپږیزو او څلوریزو پای ته ورسوي. ایا افغان لوبه به یو ځل د نړیوال جام کې گډون ونه شي کړای؟

محمد نبي داسې هیڅکله نه پریښودل چې وشي. هغې خپله مشري وښوده او خپل لوبه یې وهڅوله.

"دا لوبه د سرک اخر سر دی! دې خلکو ته وگورئ چې مونږ ته ولاړ دي. خپلو کورنیو باره کې فکر وکړئ. مونږ باید سمه لوبه وکړو او د ناڅرگند دهلیز پر وړاندې مبارزه وکړو. راځئ چې خپل سفر پای ته ورسوو."

څلورم توپ وهونکې خپله محمد نبي وو. هغې لوبې ته تصمیم سره راغلی وو او ډیر زر یې د لوبې کنټرول واخست او ټول افغان ننداره چیان یې بیا په پښو ودروول. نبي ډیر ارامه او کنټرول ښکاریده. هغې په اسانه توپونو شپږیزې او څلوریزې وهلې او سخت توپونو وهلو څخه یې ډډه کوله تر څو ونه سوځي.

نبي د کینیا ۹۳ منډو هدف ته ورو ورو نږدې کیده. کینیا توپ اچونکو زړونه یې ورمات کړل. هغوی یوځای شول تر څو څنگه نبي وسوځوي خو نبي چیرته دومره په اسانۍ سوځیده. ډیر زر ۹۲ منډو ته ورسیده. د نبي په څېر هیڅ کوم لوبغاړی نه وو چې لوبه په دې شکل ختمه کړي.

تاج د نورو افغان لوبغاړو سره د باونډۍ پرې سره ولاړ وو. هغوی د منډې لپاره بشپړ چمتو ول. د کینیا توپ اچونکي دا ځل توپ په هماغه

ناڅرگند دهلیز ځای کې وغورځوه. نبي هیڅ وارخطا نه وو. هغې بیت ناو کړ او توپ یې ووهه. افغان ننداره چیان په توپونو شول او ډول ته یې ډنگ ورکړ. ټول افغان لوبغاړي میدان ته په منډه شول. هغوی د ناڅرگند دهلیز څخه په بریالیتوب وتلي ول.

د کوم وخت چې تاج، کریم، حمید، محمد نبي، سمیع الله شینواري، اعظم خان او نورو افغان لوبغاړو د شل کالو راهیسې ارمان کاوه، هغه نن د شارجه په غټه تخته لیکل شوي ول. هلته لیکل شوي ول، "افغانستان د ۲۰۱۵ کال نړیوال جام ته لاره پیدا کړه" رییس او الله داد افغانستان کې ول، یې له شکه چې هغوی به هم دا وخت لمانځلی وي.

حمید میدان منځ کې په سجده شو او ویل یې،

"زما خدایه! دا خوب دی که ریښتیا دي؟" هغې کریم ته غږ کړ، هغه خپل ورور تاج سره غاړه غړۍ وو. "کریمه! ته ما تنگولی شي؟"
کریم وارخطا شو.

"ولې؟ زما څوړول زما د متیو نه غښتلي دي. خراب به شي گوره."

"هیڅ خبره نده. زما هیڅ باور نه راځي چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا کړه! دا زما خوب دی." حمید دا هر څه فرضي گڼل.

کریم هغه په غیږ کې پورته کړ، "نا سریه! مونږ کوالیفای شو"

ټولو لوبغاړو لاسونه په هوا کې نیولي او یو بل په سر یې توپونه وهل. هغوی په یو وخت کې ژړل او خندل.

"نبي پورته کړئ. هغه اتل دی" تاج چغه کړه.

افغان لوبغاړو نبي په اوږو پورته کړ او په سټیډیم کې یې گرځوه. هر چا داسې گڼله لکه خوب چې ویني. دا سفر په رسمي ډول همدلته ختم شو. د کرکټ داسې یوه ډله چې هېواد یې تل جگړو او غربت ځپلی تر دې ځایه راورسیده.

دا د کچه گړۍ څخه پیل خوب و چې اوس یې پایله ورکړه. دا د هغه خوب پایله ده چې دوی د ډیرو ستونزمنو حالاتو کې خنډونه له منځه وړي ول. خوبونه هیڅکله نه مري.

"مونږ باید دا بریا افغانستان کې ولمانځو!" په هماغه شپه د لوبډلې کوچ کبیر خان دوی ته وویل.

د لوبغاړو هم دا خبره خوښه شوه چې دوی د ژوند ستره بریا کابل کې ولمانځي. هغوی ولسمشر کرزي ته وړاندیز کړی وو. په لمړي کې هغه د امنیتي ستونزو تشویش کې وو. د داسې ډیرو خلکو راتولیدل به ترورستانو ته یو ښه هدف وگرځي. تاج هغې ته وویل چې هیڅ خبره نده.

"دا بریا زموږ د خلکو او هېواد لپاره ده. په تاریخ کې په لمړي ځل افغانستان نړیوال جام ته لاره پیدا کړې. هیڅوک به په دې پریت برید ونه کړي. کرکت ټول سره یوځای کړي. دا د ټولو افغانانو گټه ویاړ دی."

ولسمشر کرزي اخر همغږی شو. یوه اونۍ وروسته افغان لوبډله کابل ته راورسیده. هغوی لکه د ملي مبارزینو په څیر ونازول شول. زرگونه افغان مینه وال د کابل هوایي ډگر سرکونو کې په کتار ولاړ ول. هیڅ شي تر اوسه دا هېواد داسې نه وو یو کړی. افغان لوبغاړي په کاروان موټرو کې کینول شول. د کاروان موټر شاوخوا روان خلکو گډل او د خوشالی چغې وهلې.

په دې پریت هیڅ کوم برید ونه شو. په حقیقت کې په هغه ورځ په ټول افغانستان کې هیڅ کوم تاوتریخوالی رامنځته نه شو. کرکت دا هېواد گنډلی وو.

لکه څرنگه چې توپ وهونکی د ناڅرگند دهلیز توپ وهلو وروسته د ارامۍ سا واخلي په همدې ترتیب افغان لوبغاړو ۲۰۱۵ کال نړیوال جام ته لاره پیدا کولو سره د ارامۍ سا واخسته. ناڅرگند دهلیز پای ته رسیدلی وو. هغوی د ناڅرگند دهلیز څخه په ډیر محنت او باور سره راتیر شوي ول. په همدې بهیر کې هغوی ټولې نړۍ ته وښودل چې هر څه امکان لري. هغوی

نړۍ ته دا هم وښودله چې یو هېواد په منفي تاوتریخوالي مشهور وي هم مثبت بدلون راوستلای شي.

تاج، کریم، رییس، الله داد، حمید، محمد نبي، سمیع الله شینواری، اعظم خان، تورن بینکس او ټول هغه لوبغاړي چې دې لوبډلې سره یې مرسته کړې وه، اوس پاڅه شوي دي. هغوی د کرکت میراث راتلونکو نسلونو لپاره وساته. کرکت به افغانستان کې د یو روښانه رڼا په څېر راوتوکيږي. او له دې څخه مهمه دا چې دا د هیلې یو ځلی وو د راتلونکو نسلونو لپاره چې د جگړې په وخت کې زیږیدلي، یو زیری ورکړي چې د جگړې پرته یو بله لاره هم شته.

" کله چې ما کرکټ شروع کړ نو ما تل د افغان لوبغاړو ستاينې اوريدې لکه کریم صادق او رييس احمدزی. ما د هغوی کيسې اوريدلې وې او دوی څنگه د خپلې مخې خنډونه له منځه يوړل. اوس مونږ ښه لوبډله لرو او زه ورته ډير خوشاله يم."

د افغانستان ټول وگړي د ملي لوبډلې لپاره ډير خوشاله دي. کورنۍ غړو، دولتي چارواکو، نورو هېوادوالو او د طالبانو غړو ورته د ملاتړ لپاره خپلې پيرزوينې وليږلې. د لوبغاړو مشرانو هم په خپلو بچو وياړ کاوه. کرکټ يواځينی لوبه وه چې ټول افغانستان يې يو موټی کړ.

کيدای شي افغان لوبغاړو نړيوالو ته دا ښودل چې ټول افغانان تاوتریخوالی نه خوښوي او پر ضد يې راولاړيږي. له اسمانونو هاخوا يوه ډله خلک چې د يو ستر شي لپاره ودریدل: کرکټ. په همدې کې يو سړي په لادسپيکر کې غږ کړ، "اوس د افغان او بنگله ديش ملي لوبډلې راشي!"

افغان لوبغاړو يو بل ته وکتل او چغې يې کړې،

"مونږ د ناڅرگند دهلبز څخه په برياليتوب راووتو!"

هغوی بيا د منوکا اووال په میدان کې د نړيوال جام خوب پوره کولو

لپاره ورننوتل.

۱۰

يو نوی نسل

د سټيډيم څراغونو هرې خوا رڼا خپره کړې وه. د استراليا د کانبرا ښار مانوکا اووال میدان کې افغان او بنگله ديشي لوبغاړي يو بل ته مخامخ ولاړ ول. میدان ته راننوتو سره مينه والو چغې کړې. د ۲۰۱۵ کال نړيوال جام لمړنۍ لوبه وه. دا د نړيوال کرکټ تر ټولو غوره لوبې دي.

افغان لوبغاړو تور رنگه دريشۍ چې په شا يې افغان وياړ ليکل شوي ول. هغوی سره واړه بيکونه او دوه بيتونه په لاس کې ول. بل پلوه د بنگله ديشي لوبغاړو ستر بيکونه او قيمتي بيتونه لاسونو کې نيولي ول. بنگله ديشي لوبغاړو له مالي پلوه غښتلي ښکاريدل.

خو دې نوې او ځوانې لوبډلې افغانانو سره جنون ملگری وو چې دا يې د مالي غښتلتيا نه گټه وره ثابتېده. دا ميراث دوی ته د دوی اتلانو لخوا لکه تاج ملک، کریم صادق، رييس احمدزی، الله داد نوري، حميد حسن، محمد نبي، سمیع الله شينواری او اعظم خان ورکړل شوی وو. په دې لوبډله کې د پخوانو لوبغاړو تر څنگ حشمت الله شهيدی يو شل کلن ځوان لوبغاړی هم وو، هغې د ټولو لوبغاړو ستاينه وکړه.

" هغوی مونږ لپاره ډير څه کړي دي. هغوی د افغانستان لپاره لوبډله جوړه کړې. افغانستان اوس د کرکټ يو غټ ځای دی او دا يواځې د دوی له کبله دي. مونږ له هغوی ډير منندوی يو. دا د هغوی د محنت ميوه ده. هغوی سره پيسې هم نه وې او زياتره کورنۍ ستونزې يې لرلې. اوس زمونږ لوبډله مخ پر وړاندې روانه ده"

په اصل کې افغان کرکټ لوبډله د صفر نه پيل کړې وه. ډير وخت يې غربت، جگړه او ناڅرگند راتلونکې کې تير شو.

- Sheikh, Shamshad. 'Chaplain Recounts Afghan Suffering.' Mount Holyoke, 25 January 2002. Accessed 6 April 2015.
- Sting, Ben. 'An Interview with Afghanistan's Taj Malik Alam.' Global Cricket, 15 February 2008. Accessed April 2015.
- The Editors of *Encyclopedia Britannica*. 'Kabul.' Encyclopedia Britannica Online, 9 June 2014. Accessed 11 March 2015.
- Unknown. 'Operation Storm-333.' Wikipedia, 17 May 2015. Accessed 21 May 2015.
- Unknown. 'Pakistan and Afghanistan.' Institute for Study of War. Accessed 26 February 2015.
- Wigmore, Tim. 'The Man Who Gave Afghanistan Their Mojo.' ESPN Cricinfo, 21 August 2014. Accessed 28 April 2015.

ماخذونه

- Chakrabarty, Shamik. 'Asia Cup: Afghanistan's Splendid Son Mohammad Nabi, a Refugee Who Became Leader.' *The India Express*, 25 February 2014. Accessed 31 March 2015.
- Davis, James. 'Bombs Stop Play.' *The Observer*, 4 November 2001. Accessed 17 February 2015.
- Ferdous, Hasan. 'The Children of Shamshatoo.' UN News Center. Accessed 9 February 2015.
- Frawley, Perer. 'We Play Cricket as messengers of Peace.' *The Guardian*, 3 December 2005. Accessed 16 April 2015.
- Goodwin, Jan. 'Buried Alive: Afghan Women Under the Taliban.' Mount Holyoke, 27 February 1998. Accessed 12 March 2015.
- History.com Staff. '9/11: Timeline of Events.' History.com, 2011. Accessed 18 March 2015.
- Kaufman, Marc. 'Refugees Swell Camps in Pakistan.' Philly.com, 20 March 1989. Accessed 17 January 2015.
- Larbalestier, Justine. 'A Beginner's Guide to Cricket.' Justine Larbalestier, 16 February 2004. Accessed 17 January 2015.
- McCarthy, Roy. 'Afghan Applause Just Isn't Cricket.' *The Guardian*, 18 May 2001. Accessed 20 April 2015.
- National Geographic Staff. 'The Khyber Pass.' National Geographic Education. Accessed 26 March 2015.
- Sharifi, Mohammad. 'The Downside of Fame.' *Afghanistan Today*, 5 October 2001. Accessed 28 March 2015.

ليکلې

موضوع / مخ

شاته كيسه / ۱

د تاوتریخوالي تقدير / ۷

د يو مهاجر ژوند / ۱۴

د سولې خوب / ۲۷

د طالبانو حقيقت / ۴۴

يو ناڅاپي قسمت / ۷۸

چټک خوځښت / ۸۹

نړيوالې ماتې سره مخ کېدل / ۱۲۱

د نړيوال جام په لور رهي کېدل / ۱۳۴

يو نوی نسل / ۱۴۱

ماخذونه / ۱۴۳

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**